

(สำเนา)

เลขรับ ๖๑๗๔/๒๕๖๕ วันที่ ๒๔ พ.ค. ๒๕๖๕
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๒๘๓๖

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์
สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๒๒

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์: saraban@soc.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิตชัย จันทร์เพ็ญ)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

มาตี พิมพ์

พิมพ์ ทาน

ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนหนี้ของลูกหนี้ที่ร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการในหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๓ มาตรา ๙๐/๔ (๑) และมาตรา ๙๐/๖ (๒))

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรา ๙๐/๙๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๘)

(๓) กำหนดกระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด (เพิ่มหมวด ๓/๓ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด มาตรา ๙๐/๑๓๕ ถึงมาตรา ๙๐/๑๕๒)

(๔) กำหนดอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในกระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มมาตรา ๑๔๒/๑ และมาตรา ๑๗๔/๑)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ เพื่อให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งคุ้มครองเจ้าหนี้และบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยให้ลูกหนี้ที่มีลักษณะเป็นกิจการขนาดย่อมสามารถเข้าสู่กระบวนฟื้นฟูกิจการได้เช่นเดียวกับการฟื้นฟูกิจการปกติ และมีกระบวนที่ไม่ซับซ้อน ทั้งนี้ ลูกหนี้ยังคงเป็นผู้บริหารกิจการตามแผนฟื้นฟูกิจการ อีกทั้งกำหนดจำนวนหนี้ในการฟื้นฟูกิจการทั้งลูกหนี้ที่เป็นองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่และกิจการขนาดย่อม เพื่อให้สามารถร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน และเพิ่มเติมกระบวนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัดเพื่อใช้เป็นทางเลือกให้แก่ลูกหนี้ทั้งสองลักษณะดังกล่าวด้วย รวมถึงให้อำนาจเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เพื่อให้กระบวนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ล้มละลาย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

.....
.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๓ เมื่อลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือไม่สามารถที่จะชำระหนี้
ตามกำหนดได้ และเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่า
ห้าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควร
และมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๔ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาล
ให้มีการฟื้นฟูกิจการได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๙๐/๔ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เจ้าหนี้ซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกันและมีจำนวนหนี้แน่นอน
ตามมาตรา ๙๐/๓”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๙๐/๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ถูกหนี้เป็นหนี้อยู่รวมกัน เป็นจำนวนแน่นอนตามมาตรา ๙๐/๓”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในหมวด ๓/๒ ครอบคลุมพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการ ของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรา ๙๐/๙๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๓/๒

ครอบคลุมพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม

ส่วนที่ ๑

บทนิยาม

มาตรา ๙๐/๙๑ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น
 “เจ้าหนี้” หมายความว่า เจ้าหนี้มีประกันหรือเจ้าหนี้ไม่มีประกัน
 “ลูกหนี้” หมายความว่า ลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญ ไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“คำร้องขอ” หมายความว่า คำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

“ผู้ร้องขอ” หมายความว่า ผู้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

“แผน” หมายความว่า แผนฟื้นฟูกิจการ

“ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน จำกัดซึ่งเป็นลูกหนี้ และหมายความรวมถึงบุคคลในคณะบุคคลหรือผู้มีส่วนได้เสียทำนองเดียวกับ ผู้ถือหุ้นในนิติบุคคลอื่นซึ่งเป็นลูกหนี้

“ผู้บริหารของลูกหนี้” หมายความว่า หุ่นส่วนผู้จัดการ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจดำเนินกิจการของลูกหนี้ในวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

ส่วนที่ ๒

การขอและการให้ฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๙๒ เมื่อลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ และเป็นหนี้ที่เกิดขึ้น จากการดำเนินกิจการซึ่งเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกัน โดยลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา

คณะบุคคล หรือห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท แต่ไม่ถึงห้าสิบล้านบาท และลูกหนี้ที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสองล้านบาทแต่ไม่ถึงห้าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๔๐/๔๓ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้

ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้จะเกิดขึ้น ให้สันนิษฐานว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้

(๑) ลูกหนี้มีทรัพย์สินไม่พอกับหนี้สิน

(๒) ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนด และเมื่อได้รับหนังสือทวงถามจากเจ้าหนี้ ให้ชำระหนี้แล้วยังไม่ชำระหนี้ภายในเวลาสามสิบวัน

(๓) ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะพึงบังคับคดีได้ตามคำพิพากษา หรือเจ้าหนี้ร้องขอ บังคับคดีแก่ลูกหนี้แล้วไม่มีทรัพย์สินพอชำระหนี้

(๔) ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายใดรายหนึ่ง และมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ผิดนัดหรืออาจจะผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายอื่น ๆ

(๕) ลูกหนี้มีกระแสเงินสดไม่พอชำระหนี้

มาตรา ๔๐/๔๓ บุคคลซึ่งมีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการ ได้แก่ บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหนี้ในหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคน รวมกันและมีจำนวนหนี้แน่นอนตามมาตรา ๔๐/๔๒ วรรคหนึ่ง

(๒) ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๔๐/๔๒ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๐/๔๔ บุคคลตามมาตรา ๔๐/๔๓ จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการ ของลูกหนี้ไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด

(๒) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคล ที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่

(๓) ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ คำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือคำสั่ง ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ตามความในหมวดนี้ภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ

มาตรา ๔๐/๔๕ คำร้องขอของบุคคลตามมาตรา ๔๐/๔๓ เพื่อให้ศาลมีคำสั่ง ให้ฟื้นฟูกิจการ จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึง

(๑) การที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้

(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ลูกหนี้เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจาก การดำเนินกิจการและมีจำนวนหนี้แน่นอนตามมาตรา ๔๐/๔๒ วรรคหนึ่ง รวมทั้งรายชื่อและที่อยู่ ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย

(๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๙๖ ในการร้องขอฟื้นฟูกิจการ ผู้ร้องขอต้องชำระค่าขึ้นศาล
หนึ่งพันบาท และต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องขอต้องรับผิดชอบในการขอฟื้นฟูกิจการ
ไว้ต่อศาลเป็นจำนวนหนึ่งหมื่นบาทในขณะที่ยื่นคำร้องขอหรือตามจำนวนที่ศาลจะเห็นสมควรก็ได้
ในกรณีที่ผู้ร้องขอไม่ยอมวางเงินประกันตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ร้องขอทิ้งคำร้องขอ
ให้ศาลจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

มาตรา ๙๐/๙๗ ผู้ร้องขอจะถอนคำร้องขอไม่ได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต
แต่ถ้าศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ศาลจะอนุญาตให้ถอนคำร้องขอไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องขอทิ้งคำร้องขอ หรือขาดนัดพิจารณา หรือศาลอนุญาตให้ถอน
คำร้องขอ ก่อนที่ศาลจะสั่งจำหน่ายคดี ให้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ
เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทั้งหลายและลูกหนี้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา ๙๐/๙๘ เมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอแล้ว ให้กำหนดวันนัดไต่สวนเป็นการด่วน
และให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและวันเวลานัดไต่สวนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลาย
หนึ่งฉบับ กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอไปยังลูกหนี้และเจ้าหน้าที่ทั้งหลายให้ทราบก่อนวันนัดไต่สวน
ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดไต่สวนนัดแรกไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา ๙๐/๙๙ ในการไต่สวนคำร้องขอ ศาลต้องไต่สวนเอาความจริงตามที่บัญญัติ
ไว้ในมาตรา ๙๐/๙๒ ถ้าได้ความจริงและมีเหตุอันสมควรที่จะฟื้นฟูกิจการ ทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอ
โดยสุจริต ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ มิฉะนั้นให้มีคำสั่งยกคำร้องขอ

ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านคำร้องขอ ถ้าศาลเห็นสมควรจะงดการไต่สวนและมีคำสั่ง
ให้ฟื้นฟูกิจการก็ได้

มาตรา ๙๐/๑๐๐ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๑ มาใช้บังคับแก่การไต่สวน
คำร้องขอของศาลด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๐๑ นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณาจนถึงวันครบ
กำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน หรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาล
มีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ
ตามความในหมวดนี้

(๑) ห้ามมิให้ฟ้องหรือร้องขอให้ศาลพิพากษาหรือสั่งให้เลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้
ถ้ามีการฟ้องหรือร้องขอคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการพิจารณาคดีนั้นไว้

(๒) ห้ามมิให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เลิกหรือจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้
และห้ามมิให้นิติบุคคลนั้นเลิกกันโดยประการอื่น

(๓) ห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือเสนอข้อพิพาท
ที่ลูกหนี้อาจต้องรับผิดชอบหรือได้รับความเสียหายให้อนุญาตตุลาการชี้ขาด ถ้ามูลแห่งนั้นนั้นเกิดขึ้นก่อน
วันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลาย ในกรณีที่มีการฟ้องคดี
หรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการชี้ขาดไว้ก่อนแล้ว ให้งดการพิจารณาไว้ เว้นแต่ศาลที่รับ
คำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(๔) ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ ถ้ามูลแห่งนั้น
ตามคำพิพากษานั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน ในกรณีที่ได้นำดำเนินการบังคับคดี
ไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการบังคับคดีนั้นไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

หรือการบังคับคดีได้สำเร็จบริบูรณ์แล้วก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะทราบว่าได้มีการยื่นคำร้องขอ หรือการบังคับคดีตามคำพิพากษา ให้ลูกหนี้ส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่งเสร็จก่อนวันดังกล่าวนั้น

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียง่าย หรือถ้าห่วงง้ำไว้ จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีขายได้โดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นที่สมควร แล้วให้กักเงินไว้ ถ้าศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน ก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมอบเงินนั้นแก่ผู้บริหารแผนนำไปใช้จ่ายได้ ถ้าศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา

(๕) ห้ามมิให้เจ้าหนีที่มีประกันบังคับชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอ ระยะเวลาดังกล่าวศาลอาจขยายได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกเดือน

(๖) ห้ามมิให้เจ้าหนี้ซึ่งบังคับชำระหนี้ได้เองตามกฎหมายยึดทรัพย์สิน หรือขายทรัพย์สินของลูกหนี้

(๗) ห้ามมิให้เจ้าของทรัพย์สินที่เป็นสาระสำคัญในการดำเนินกิจการของลูกหนี้ ตามสัญญาเช่าซื้อ สัญญาซื้อขาย หรือสัญญาอื่นที่มีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขในการโอนกรรมสิทธิ์ หรือสัญญาเช่าที่ยังไม่สิ้นกำหนดเวลาที่ติดต่อกันไว้ ติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินดังกล่าว ที่อยู่ในความครอบครองของลูกหนี้หรือของบุคคลอื่นที่อาศัยสิทธิของลูกหนี้ รวมตลอดจนฟ้องร้องบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้ซึ่งเกิดขึ้นจากสัญญาดังกล่าว ถ้ามีการฟ้องคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการพิจารณาคดีนั้นไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อ ราคา ค่าตอบแทนการใช้ทรัพย์สิน หรือค่าเช่าตามสัญญา สองคราวติดต่อกัน หรือกระทำผิดสัญญาในข้อที่เป็นสาระสำคัญ

(๘) ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(๙) คำสั่งตามวิธีการชั่วคราวของศาลที่ให้อายัด อายัด ห้ามจำหน่าย จ่าย โอนทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือให้พิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราว ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณานั้น ให้ศาลที่รับคำร้องขอมีอำนาจสั่งให้ระงับผลบังคับไว้ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ถ้าต่อมาศาลนั้นมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ก็ให้มีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวหรือคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราวดังกล่าวตามที่เห็นสมควรต่อไป

(๑๐) ห้ามมิให้ผู้ประกอบการสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ งดให้บริการแก่ลูกหนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ลูกหนี้ไม่ชำระค่าบริการที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการสองคราวติดต่อกัน แต่ไม่ห้ามผู้ประกอบการสาธารณูปโภคที่จะมีคำร้องให้ศาลที่รับคำร้องขอมีคำสั่งเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ร้องตามที่ศาลเห็นสมควร

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล หรือคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่ขัดหรือแย้ง กับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดของวรรคหนึ่งไม่มีผลผูกพันลูกหนี้

การออกคำสั่งของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท นายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับนิติบุคคลซึ่งเป็นลูกหนี้ การทำนิติกรรม หรือการชำระหนี้ใด ๆ ที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดของวรรคหนึ่ง การนั้นเป็นโมฆะ

มาตรา ๙๐/๑๐๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๓ มาตรา ๙๐/๑๔ มาตรา ๙๐/๑๕ ทวิ และมาตรา ๙๐/๑๕ มาใช้บังคับแก่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อจำกัด สิทธิของเจ้าหนี้ การดำเนินการที่ถือเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้มีประกัน อายุความ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการบังคับคดี และระยะเวลาเกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๐๓ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ให้ลูกหนี้เป็นผู้ทำแผน และให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และบรรดาสีทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ ยกเว้นสิทธิที่จะได้รับเงินปันผล ตกแก่ผู้ทำแผน และให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๙๐/๑๐๑ (๘) มาใช้บังคับแก่ผู้ทำแผนด้วยโดยอนุโลม

กรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลแจ้งคำสั่งนั้นแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โดยไม่ชักช้า และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์ รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียน นิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน

มาตรา ๙๐/๑๐๔ เมื่อศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๓๘ ถึงมาตรา ๙๐/๔๑ ทวิ มาใช้บังคับแก่กระบวนการในหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๐๕ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ ให้ศาลประกาศคำสั่ง ยกคำร้องขอในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ กับให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยัง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน

ส่วนที่ ๓

การประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๑๐๖ ในแผนให้มีรายการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- (๑) เหตุผลที่สมควรให้มีการฟื้นฟูกิจการ
- (๒) รายละเอียดแห่งสินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ของลูกหนี้ในขณะที ศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ
- (๓) หลักการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ
 - (ก) ขั้นตอนของการฟื้นฟูกิจการ
 - (ข) การชำระหนี้ การยึดกำหนดเวลาชำระหนี้ การลดจำนวนหนี้ลง และการจัด กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๑๐๗
 - (ค) วิธีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เช่น การลดทุนและเพิ่มทุน การก่อหนี้ และระดมเงินทุน การจัดการและการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของลูกหนี้
 - (ง) เงื่อนไขการจ่ายเงินปันผลและประโยชน์อื่นใด

(๔) ระยะเวลาดำเนินการตามแผนซึ่งไม่เกินห้าปี

(๕) การไม่ยอมรับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญา ในกรณีที่ทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญามีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้

การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามแผนในวรรคหนึ่ง ให้ลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผน

มาตรา ๔๐/๑๐๗ การจัดกลุ่มเจ้าหนี้ ให้จัดดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหนี้มีประกันให้จัดเป็นหนึ่งกลุ่ม

(๒) เจ้าหนี้ไม่มีประกันในมูลหนี้ที่เกิดจากการประกอบกิจการให้จัดเป็นหนึ่งกลุ่ม แต่ผู้ทำแผนอาจแยกกลุ่มเจ้าหนี้ที่ไม่มีประกันเป็นหลายกลุ่ม โดยให้เจ้าหนี้ไม่มีประกันที่มีสิทธิเรียกร้องหรือผลประโยชน์ที่มีสาระสำคัญเหมือนกันหรือทำนองเดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกันก็ได้

(๓) เจ้าหนี้ไม่มีประกันในมูลหนี้ที่ไม่ได้เกิดจากการประกอบกิจการให้จัดเป็นหนึ่งกลุ่ม

มาตรา ๔๐/๑๐๘ สิทธิของเจ้าหนี้ซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน เว้นแต่เจ้าหนี้ที่ได้รับการปฏิบัติที่เสียเปรียบในกลุ่มนั้นจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือ

มาตรา ๔๐/๑๐๙ ให้ผู้ทำแผนจัดทำแผนและดำเนินการประชุมเจ้าหนี้ โดยจะจัดประชุมเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มหรือจัดประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่มไปพร้อมกันก็ได้ โดยจะต้องแจ้งกำหนดวันนัดประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้าร่วมประชุมเจ้าหนี้ดังกล่าวด้วย เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่มีคามยุ่งยากซับซ้อน หรือมีจำนวนหนี้หรือจำนวนเจ้าหนี้ย่อย

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจขอให้ผู้ทำแผนส่งรายงานการประชุมเจ้าหนี้พร้อมหลักฐานการประชุมเจ้าหนี้ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตรวจก็ได้

มาตรา ๔๐/๑๑๐ มติยอมรับแผนต้องเป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ที่ประชุมเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มทุกกลุ่ม ซึ่งมีใช้กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๔๐/๑๑๑ มีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น หรือ

(๒) ที่ประชุมเจ้าหนี้อย่างน้อยหนึ่งกลุ่ม ซึ่งมีใช้กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๔๐/๑๑๑ มีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ในกลุ่มนั้นซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น และเมื่อนับรวมจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ที่ยอมรับแผนในที่ประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่มแล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบแห่งจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น

มาตรา ๔๐/๑๑๑ เจ้าหนี้ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเจ้าหนี้ที่ยอมรับแผนตามมาตรา ๔๐/๑๑๐ แล้ว

(๑) เจ้าหนี้ที่ได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ที่ผิมนัดเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ย และจะได้รับชำระหนี้ที่ผิมนัดเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และเจ้าหนี้นั้นยังคงมีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามสัญญาหรือข้อตกลงเดิมต่อไป โดยให้ถือเสมือนว่าลูกหนี้ไม่เคยตกเป็นผู้ผิมนัดเลย

(๒) เจ้าหนี้ที่ได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ตามสัญญา หรือข้อตกลงเดิม

(๓) เจ้าหนี้ตามมาตรา ๑๓๐ ทวิ

มาตรา ๙๐/๑๑๒ ภายในกำหนดเวลาสามเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ให้ผู้ทำแผนรายงานต่อศาลว่าที่ประชุมเจ้าหนี้ได้มีมติยอมรับแผนหรือไม่ ถ้าผู้ทำแผนมิได้รายงานภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานให้ศาลทราบ เมื่อได้รับรายงานจากผู้ทำแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลกำหนดวันนัดพิจารณาเป็นการด่วน และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่งแจ้งความให้ลูกหนี้ และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน

ในกรณีที่ให้ความเห็นว่าที่ประชุมเจ้าหนี้ได้มีมติยอมรับแผนแล้ว ให้ศาลพิจารณาแผนต่อไป

ในกรณีที่ศาลพิจารณาพยานหลักฐานจากรายงานของผู้ทำแผนและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ให้ความเห็นว่าเจ้าหนี้ไม่มีมติยอมรับแผนก็ดี หรือไม่ลงมติประการใดก็ดี หรือไม่มีเจ้าหนี้ไปประชุมก็ดี หรือผู้ทำแผนมิได้รายงานต่อศาลภายในกำหนดก็ดี ศาลอาจงดการนัดพิจารณา และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๑๓ ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติตามมาตรา ๙๐/๑๑๐ ยอมรับแผน ที่ประชุมเจ้าหนี้อาจลงมติตั้งคณะกรรมการเจ้าหนี้แทนเจ้าหนี้ทั้งหลายในการสอดส่องดูแล การปฏิบัติงานตามแผนได้

คณะกรรมการเจ้าหนี้ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนและไม่เกินเจ็ดคน โดยเลือกจากเจ้าหนี้หรือผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ เจ้าหนี้คนหนึ่งจะมีผู้แทนเป็นกรรมการเจ้าหนี้เกินกว่าหนึ่งคนไม่ได้

ส่วนที่ ๔

การพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการของศาล

มาตรา ๙๐/๑๑๔ ในการพิจารณาแผน ให้ศาลพิจารณารายงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และผู้ทำแผน และข้อคัดค้านของเจ้าหนี้

มาตรา ๙๐/๑๑๕ ให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า

(๑) แผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๑๐๖

(๒) แผนได้รับการยอมรับจากเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๑๑๐

(๓) ข้อเสนอในการชำระหนี้ไม่ขัดต่อมาตรา ๙๐/๑๐๘ และในกรณีที่มิได้มีมติยอมรับแผน เป็นมติตามมาตรา ๙๐/๑๑๐ (๒) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย และ

(๔) เมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่า กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย

ในกรณีที่แผนมีรายการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๑๐๖ ให้ศาลสอบถามผู้ทำแผน ถ้าศาลเห็นว่ารายการในแผนที่ขาดไปนั้นไม่ใช่สาระสำคัญในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ให้ถือว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๑๐๖

มาตรา ๙๐/๑๑๖ ก่อนศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน หากมีเจ้าหนี้อื่นยื่นคำร้องต่อศาล เกี่ยวกับมูลหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการว่า ลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียด แห่งหนี้สินของตนหรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง ให้ศาลนัดพิจารณา เป็นการด่วน กับให้ส่งสำเนาคำร้องแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ทั้งหลาย และผู้ทำแผน

หากศาลไต่สวนแล้วได้ความจริงตามที่เจ้าหนี้อื่นมีคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลสอบถาม ผู้ทำแผนถึงเหตุดังกล่าว ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้น เป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ทำแผนแก้ไขแผนสำหรับหนี้ที่ขาดหายไป หรือแก้ไขข้อผิดพลาดเช่นว่านั้นให้ถูกต้อง และให้ถือว่าแผนยังมีผลผูกพันเจ้าหนี้ทั้งหลายต่อไป ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาด หรือข้อผิดพลาดในสาระสำคัญ ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ทำแผนเรียกประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาลงมติ ในแผนนั้นเสียใหม่ภายในระยะเวลาตามที่ศาลเห็นสมควร

มาตรา ๙๐/๑๑๗ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผน ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิก คำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๕

การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๑๑๘ เมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ให้บรรดาสีทธิ และอำนาจหน้าที่ของผู้ทำแผนตกเป็นของผู้บริหารแผนตั้งแต่ผู้บริหารแผนได้ทราบคำสั่งศาล และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๑๙ แผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ย่อมผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหมด ในเรื่องหนี้ของตน แต่ไม่ผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหลายที่ผู้ทำแผนมิได้เรียกให้เข้าประชุมเพื่อพิจารณาแผน

มิให้นำมาตรา ๑๐๕๕ (๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๑๐๕๖ มาตรา ๑๐๕๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๑๑๗ มาตรา ๑๑๑๙ มาตรา ๑๑๔๕ มาตรา ๑๒๒๐ ถึงมาตรา ๑๒๒๘ และมาตรา ๑๒๓๘ ถึงมาตรา ๑๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๖ ถึงมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับแก่แผนตามมาตรานี้

คำสั่งของศาลซึ่งเห็นชอบด้วยแผนไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดของบุคคล ซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้ หรือผู้รับผิดชอบร่วมกับลูกหนี้ หรือผู้ค้ำประกันหรืออยู่ในลักษณะอย่าง ผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ ในหนี้ที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และไม่มีผลให้บุคคลเช่นว่านั้น ต้องรับผิดชอบหนี้ที่ก่อขึ้นตามแผนตั้งแต่วันดังกล่าว เว้นแต่บุคคลเช่นว่านั้นจะยินยอมเป็นหนังสือด้วย

มาตรา ๙๐/๑๒๐ เมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ถ้ามีความจำเป็น ต้องแก้ไขแผนเพื่อให้การฟื้นฟูกิจการสำเร็จลุล่วงไปได้ ผู้บริหารแผนอาจเสนอขอแก้ไขแผน และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๙ มาตรา ๙๐/๑๑๐ มาตรา ๙๐/๑๑๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๙๐/๑๑๔ มาตรา ๙๐/๑๑๕ มาตรา ๙๐/๑๑๘ และมาตรา ๙๐/๑๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การแก้ไขแผนโดยขอขยายกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน ให้ทำได้ไม่เกิน หนึ่งครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีเป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ผู้บริหารแผนจะขอขยายเวลาต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้

ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่มีมติตามมาตรา ๙๐/๑๑๐ ยอมรับข้อเสนอขอแก้ไขแผน ตามวรรคหนึ่ง หรือศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนดังกล่าว ให้ผู้บริหารแผน บริหารกิจการต่อไปตามแผนเดิม

มาตรา ๙๐/๑๒๑ ให้ผู้บริหารแผนจัดทำรายงานการปฏิบัติงานตามแผนเสนอต่อ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทุกรอบสามเดือนตามรูปแบบที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด

มาตรา ๙๐/๑๒๒ ในกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริตหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารแผน ต่อไป เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือเจ้าหนี้มีคำร้องต่อศาล ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง ให้ฟื้นฟูกิจการ

ส่วนที่ ๖

การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๑๒๓ ถ้าผู้บริหารแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นว่าการฟื้นฟู กิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนแล้ว ให้รายงานขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ โดยไม่ชักช้า และให้ศาลนัดพิจารณา หากได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จ ตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แต่ถ้าได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จ ตามแผน ในกรณีที่ยังเหลือระยะเวลาดำเนินการตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการ ต่อไปภายในกำหนดระยะเวลาตามแผน ถ้าในระหว่างนั้นระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงแล้ว แต่เป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินการมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ศาลจะขยายระยะเวลาดำเนินการ ตามแผนต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้ มิฉะนั้นให้ศาลดำเนินการต่อไปตามวรรคสอง

ในกรณีที่ยังเหลือระยะเวลาดำเนินการตามแผน แต่เป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าการฟื้นฟู กิจการจะไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน หรือเมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง แต่การฟื้นฟู กิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานให้ศาลทราบภายในสิบสี่วัน นับแต่วันทราบเหตุหรือนับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุด แล้วแต่กรณี ถ้าศาลเห็นสมควร ก็ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๑๒๔ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือมีคำสั่ง ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๒๕ ในกรณีศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้กลับเป็นของลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ และให้ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป

มาตรา ๙๐/๑๒๖ คำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความผูกพันในหนี้ตามแผนของลูกหนี้กับเจ้าหนี้ และให้มีผลดังต่อไปนี้

(๑) ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้กลับมีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป

(๒) ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป

(๓) หนี้ซึ่งผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนก่อตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ยกเว้นหนี้ละเมิด เป็นหนี้บุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ โดยให้อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิลำดับที่ ๑ ตามมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๔) เจ้าหนี้ที่ลูกหนี้มิได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินและเจ้าหนี้ที่ผู้ทำแผนมิได้เรียกให้ประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผน ย่อมมีสิทธิตามมูลหนี้เดิมของตน

มาตรา ๙๐/๑๒๗ คำสั่งศาลที่ให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและยกเลิกการฟื้นฟูกิจการไม่กระทบถึงการใดที่ผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนได้กระทำไปแล้วก่อนศาลมีคำสั่งเช่นนั้น

ส่วนที่ ๗

บทกำหนดโทษว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม

มาตรา ๙๐/๑๒๘ ผู้ใดยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๙๐/๙๒ อันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่น หรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๐/๑๐๑ (๘) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๓๐ ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ผู้ใดโดยทุจริตปกปิดรายละเอียดแห่งหนี้สินในสาระสำคัญ หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๓๑ ผู้ใดล่วงรู้กิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูกิจการเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในหมวดนี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่ตามปกติวิสัยของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูกิจการจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยด้วยประการใด ๆ นอกจากตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๓๒ ผู้บริหารแผนผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตหรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๓๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามความในหมวดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการ หรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๙๐/๑๓๔ ให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความ ในหมวดนี้ด้วย”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๓ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟู กิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด มาตรา ๙๐/๑๓๕ ถึงมาตรา ๙๐/๑๕๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“หมวด ๓/๓

กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด

มาตรา ๙๐/๑๓๕ กระบวนพิจารณาส่วนใดที่มีได้บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ หรือหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับ โดยอนุโลม เว้นแต่บทบัญญัติเรื่องการตั้งผู้ทำแผน การขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ คำชี้แจง เกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๑๓๖ ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๓ หรือมาตรา ๙๐/๙๒ แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัดได้ โดยแนบแผน พร้อมหลักฐานแสดงว่าเจ้าหนี้ได้มีมติยอมรับแผนแล้วตามมาตรา ๙๐/๔๖ หรือมาตรา ๙๐/๑๑๐ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๙๐/๑๓๗ ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๑๓๖ จะยื่นคำร้อง ขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัดไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด
- (๒) ศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้
- (๓) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคล ที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่

มาตรา ๙๐/๑๓๘ เมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอแล้ว ให้กำหนดวันนัดไต่สวนเป็นการด่วน และให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและวันเวลานัดไต่สวนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลาย หนึ่งฉบับ กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอไปยังเจ้าหนี้ทั้งหลายและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้ทราบ ก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

เจ้าหนี้อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดไต่สวนนัดแรกไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา ๙๐/๑๓๙ ในการไต่สวนคำร้องขอ ศาลต้องไต่สวนเอาความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐/๓ หรือมาตรา ๙๐/๙๒ แล้วแต่กรณี และแผนเข้าหลักเกณฑ์ตามที่ศาลให้ความเห็นชอบได้ตามมาตรา ๙๐/๕๘ หรือมาตรา ๙๐/๑๑๕ โดยให้ศาลรับฟังความเห็นของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ประกอบด้วย

ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านคำร้องขอ ถ้าศาลเห็นสมควรจะงดการไต่สวนก็ได้ และถ้าได้ความจริงและแผนเข้าหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยสุจริต ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน มิฉะนั้นให้มีคำสั่งยกคำร้องขอ

มาตรา ๙๐/๑๔๐ ก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หากมีเจ้าหนี้ยื่นคำร้องต่อศาลเกี่ยวกับมูลหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผนว่า ลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินของตนหรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง ให้ศาลส่งสำเนาคำร้องแก่เจ้าหนี้ทั้งหลายและลูกหนี้ และศาลอาจมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตรวจสอบเกี่ยวกับมูลหนี้ของเจ้าหนี้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วน หรือจะมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรก็ได้

หากศาลไต่สวนแล้วได้ความจริงตามที่เจ้าหนี้มีคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลสอบถามผู้ทำแผนถึงเหตุดังกล่าว ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ทำแผนแก้ไขแผนสำหรับหนี้ที่ขาดหายไป หรือแก้ไขข้อผิดพลาดเช่นว่านั้นให้ถูกต้อง และให้ถือว่าแผนยังมีผลผูกพันเจ้าหนี้ทั้งหลายต่อไป ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดในสาระสำคัญ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๑๔๑ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอตามหมวดนี้ ลูกหนี้อาจยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้อีกได้ แต่ถ้าลูกหนี้ได้ยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการตามหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ หรือหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม จะยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการตามหมวดนี้ อีกไม่ได้

มาตรา ๙๐/๑๔๒ แผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ย่อมผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหมดในเรื่องหนี้ของตน แต่ไม่ผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหลายที่ผู้ทำแผนมิได้เรียกให้เข้าประชุมเพื่อพิจารณาแผน

มิให้นำมาตรา ๑๐๕๕ (๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๑๐๕๖ มาตรา ๑๐๕๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๑๑๗ มาตรา ๑๑๑๙ มาตรา ๑๑๔๕ มาตรา ๑๒๒๐ ถึงมาตรา ๑๒๒๘ และมาตรา ๑๒๓๘ ถึงมาตรา ๑๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๖ ถึงมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับแก่แผนตามมาตรา

คำสั่งของศาลซึ่งเห็นชอบด้วยแผนไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของบุคคล ซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้ หรือผู้รับผิดชอบร่วมกับลูกหนี้ หรือผู้ค้ำประกันหรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ ในหนี้ที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และไม่มีผลให้บุคคลเช่นว่านั้นต้องรับผิดชอบในหนี้ที่ก่อขึ้นตามแผนตั้งแต่วันดังกล่าว เว้นแต่บุคคลเช่นว่านั้นจะยินยอมเป็นหนังสือด้วย

มาตรา ๙๐/๑๔๓ เมื่อศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนแล้ว
ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๒ ถึงมาตรา ๙๐/๑๕ หรือมาตรา ๙๐/๑๐๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๐๒
แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๓ เป็นผู้ยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟู
กิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด ให้ลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผน โดยอาจกำหนดให้บุคคลอื่นร่วมเป็น
ผู้บริหารแผนด้วยก็ได้ และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟู
กิจการของลูกหนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารแผนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๔๔ ในกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่
โดยทุจริตหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารแผน
ต่อไป เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือเจ้าหนี้มีคำร้องต่อศาล ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง
ให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

มาตรา ๙๐/๑๔๕ ถ้าลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามที่ได้ตกลงไว้ในแผนกิติ
หรือปรากฏแก่ศาลโดยมีพยานหลักฐานว่า การชำระหนี้ตามแผนนั้นไม่อาจดำเนินไปได้
โดยปราศจากยุดิธรรมหรือจะเป็นการเกินเข้าเกินสมควรกิติ หรือการที่ศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยนั้น
เป็นเพราะถูกหลอกลวงทุจริตกิติ เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือเจ้าหนี้คนใดมีคำขอ
โดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน แต่ทั้งนี้
ไม่กระทบถึงการใดที่ได้กระทำไปแล้วตามแผนนั้น และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๗๓
และมาตรา ๙๐/๗๔ หรือมาตรา ๙๐/๑๒๓ และมาตรา ๙๐/๑๒๔ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๔๖ ผู้ใดยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๙๐/๑๓๖ อันเป็นเท็จ
ในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่น หรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๔๗ ลูกหนี้ผู้ใดจำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้
หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๙๐/๑๒
หรือมาตรา ๙๐/๑๐๑ แล้วแต่กรณี นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้า
ตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุก
ไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๔๘ ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ผู้ใดโดยทุจริตปกปิดรายละเอียด
แห่งหนี้สินในสาระสำคัญ หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จ
ในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุก
ไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๔๙ ผู้ใดล่วงรู้กิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟู
กิจการเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในหมวดนี้ อันเป็นกิจการหรือ
ข้อมูลที่ตามปกติวิสัยของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผย
ด้วยประการใด ๆ นอกจากตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการตามหมวดนี้
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๕๐ ผู้บริหารแผนผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตหรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๕๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามความในหมวดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการหรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๙๐/๑๕๒ ให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความในหมวดนี้ด้วย”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“มาตรา ๑๔๒/๑ ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าเจ้าหนี้ ลูกหนี้ ผู้มีส่วนได้เสีย หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด มีพฤติการณ์ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีพฤติการณ์ไปในทางทุจริต เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ออกหมายเรียกเจ้าหนี้ ลูกหนี้ ผู้มีส่วนได้เสีย หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งได้รับความหรือสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับพฤติการณ์ดังกล่าวนั้นมาได้สวนหรือสอบสวน และมีคำสั่งให้บุคคลนั้นส่งเอกสารหรือวัตถุพยานซึ่งอยู่ในความยึดถือหรือในอำนาจของผู้ขึ้นอันเกี่ยวกับพฤติการณ์ดังกล่าวให้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

(๒) รายงานต่อศาลเกี่ยวกับพฤติการณ์ดังกล่าว เพื่อให้ศาลมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ศาลเห็นสมควร”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“มาตรา ๑๗๔/๑ ผู้ใดขัดขึ้นหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ตามมาตรา ๑๔๒/๑ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๑๐ พระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลกระทบถึงกระบวนการพิจารณาของศาล และการดำเนินการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่ได้กระทำไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการตามหมวด ๓/๒ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนกว่ากระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จะเสร็จสิ้น และให้นำส่วนที่ ๖ บทกำหนดโทษ ในหมวด ๓/๒ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาใช้บังคับด้วย

มาตรา ๑๒ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในหมวด ๓/๒ ครอบคลุมพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ เพื่อให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งคุ้มครองเจ้าหนี้และบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยให้ลูกหนี้ที่มีลักษณะเป็นกิจการขนาดย่อมสามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้เช่นเดียวกับการฟื้นฟูกิจการปกติ และมีกระบวนการที่ไม่ซับซ้อน ทั้งนี้ ลูกหนี้ยังคงเป็นผู้บริหารกิจการตามแผนฟื้นฟูกิจการ อีกทั้งกำหนดจำนวนหนี้ในการฟื้นฟูกิจการทั้งลูกหนี้ที่เป็นองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่และกิจการขนาดย่อม เพื่อให้สามารถร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน และเพิ่มเติมกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัดเพื่อใช้เป็นทางเลือกให้แก่ลูกหนี้ทั้งสองลักษณะดังกล่าวด้วย รวมถึงให้อำนาจเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เพื่อให้กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ ดังต่อไปนี้

๒.๑ วันใช้บังคับ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒.๒ หมวด ๓/๑ ครอบคลุมพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แก้ไขจำนวนหนี้ของลูกหนี้ที่ร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง

เมื่อลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือไม่สามารถที่จะชำระหนี้ตามกำหนดได้ และเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าห้าสิบล้านบาทไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๔ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้ (ร่างมาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๓) ร่างมาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๔ (๑)) และร่างมาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๖ (๒)))

๒.๓ ปรับปรุงหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเปลี่ยนชื่อหมวดใหม่เป็นหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม เพื่อเปิดโอกาสให้ลูกหนี้ทุกประเภทที่ประกอบกิจการขนาดย่อมสามารถร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการได้ และมีการกำหนดสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๓.๑ ส่วนที่ ๑ บทนิยาม (มาตรา ๙๐/๙๑) กำหนดบทนิยามที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คำว่า “เจ้าหนี้” “ลูกหนี้” “คำร้องขอ” “ผู้ร้องขอ” “แผน” “ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” และ “ผู้บริหารของลูกหนี้”

๒.๓.๒ ส่วนที่ ๒ การขอและการให้ฟื้นฟูกิจการ (มาตรา ๙๐/๙๒ ถึงมาตรา ๙๐/๑๐๕)

(๑) เมื่อลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ และเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการซึ่งเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกัน โดยลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท แต่ไม่ถึงห้าสิบล้านบาท และลูกหนี้ที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสองล้านบาทแต่ไม่ถึงห้าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม

ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เจ้าหนี้ในหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกันและมีจำนวนหนี้แน่นอนหรือลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะข้างต้นอาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้

สำหรับข้อสันนิษฐานว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ ได้แก่ ลูกหนี้มีทรัพย์สินไม่พอกับหนี้สิน ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนด และเมื่อได้รับหนังสือทวงถามจากเจ้าหนี้ให้ชำระหนี้แล้วยังไม่ชำระหนี้ภายในเวลาสามสิบวัน ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะพึงบังคับคดีได้ตามคำพิพากษา หรือเจ้าหนี้ร้องขอบังคับคดีแก่ลูกหนี้แล้วไม่มีทรัพย์สินพอชำระหนี้ ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายใดรายหนึ่ง และมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าลูกหนี้ผิดนัดหรืออาจจะผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายอื่น ๆ หรือลูกหนี้มีกระแสเงินสดไม่พอชำระหนี้

(๒) ในกรณีดังต่อไปนี้จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไม่ได้ ได้แก่ ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่ หรือศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ คำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ตามความในหมวดนี้ภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ

(๓) คำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการจะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึงการที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคน ที่ลูกหนี้เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการและมีจำนวนหนี้แน่นอนตาม (๑) รวมทั้งรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย และเหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ รวมทั้งผู้ร้องขอต้องชำระค่าขึ้นศาลและต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องขอต้องรับผิดชอบในการขอฟื้นฟูกิจการ อนึ่ง ผู้ร้องขอจะถอนคำร้องขอไม่ได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต

(๔) เมื่อศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอแล้ว ให้กำหนดวันนัดไต่สวนเป็นการด่วน และในการไต่สวนคำร้องขอ ศาลต้องไต่สวนเอาความจริงตามที่บัญญัติไว้ใน (๑) ถ้าได้ความจริง และมีเหตุอันสมควรที่จะฟื้นฟูกิจการ ทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยสุจริต ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ มิฉะนั้นให้มีคำสั่งยกคำร้องขอ

(๕) เมื่อศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอจนถึงวันครบกำหนดระยะเวลา ดำเนินการตามแผน หรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ จะเกิดสภาวะ พักการชำระหนี้ (Automatic Stay) ซึ่งมีผลทำให้ไม่สามารถฟ้องร้องหรือบังคับคดีกับลูกหนี้ได้ เว้นแต่เป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ อย่างไรก็ดี ในกรณีที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อจำกัดสิทธิของเจ้าหนี้ การดำเนินการ ที่ถือเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้มีประกัน อายุความและระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนิน กระบวนการพิจารณาและการบังคับคดี และระยะเวลาเกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๓ ถึงมาตรา ๙๐/๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๖) กรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ลูกหนี้จะเป็นผู้ทำแผนและอำนาจ หน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ รวมทั้งบรรดาสีทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้น ของลูกหนี้ ยกเว้นสิทธิที่จะได้รับเงินปันผล ตกแก่ผู้ทำแผน ในกรณีนี้ให้ศาลแจ้งคำสั่งนั้น แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โดยไม่ชักช้าเพื่อโฆษณาคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการในราชกิจจานุเบกษา และหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท หรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๓๘ ถึงมาตรา ๙๐/๔๑ มาใช้บังคับแก่กระบวนการในหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลม

(๗) ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ ให้ศาลประกาศ คำสั่งยกคำร้องขอในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยัง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน

๒.๓.๓ ส่วนที่ ๓ การประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ (มาตรา ๙๐/๑๐๖ ถึงมาตรา ๙๐/๑๑๓)

(๑) เมื่อศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ลูกหนี้ต้องทำแผนและเป็น ผู้บริหารแผน โดยแผนต้องมีรายการอย่างน้อยตามที่กำหนดในมาตรา ๙๐/๑๐๖ และดำเนินการ จัดประชุมเจ้าหนี้โดยจัดกลุ่มเจ้าหนี้เป็นสามกลุ่ม ได้แก่ ๑) เจ้าหนี้มีประกัน ๒) เจ้าหนี้ไม่มีประกัน ในมูลหนี้ที่เกิดจากการประกอบกิจการ แต่ทั้งนี้ ผู้ทำแผนอาจแยกกลุ่มเจ้าหนี้ออกไปได้หลายกลุ่ม โดยให้เจ้าหนี้ไม่มีประกันที่มีสิทธิเรียกร้องหรือผลประโยชน์ที่มีสาระสำคัญเหมือนกันหรือทำนอง เดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกันก็ได้ และ ๓) เจ้าหนี้ไม่มีประกันในมูลหนี้ที่ไม่ได้เกิดจากการประกอบ กิจการ แต่อย่างไรก็ดี สิทธิของเจ้าหนี้ซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน เว้นแต่เจ้าหนี้ผู้ได้รับการปฏิบัติที่เสียเปรียบในกลุ่มนั้นจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือ

(๒) ในการประชุมเจ้าหนี้ ผู้ทำแผนจะจัดประชุมเจ้าหนี้แต่ละกลุ่ม หรือประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่มไปพร้อมกันก็ได้ และต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ เพื่อเข้าร่วมประชุม เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่มีคามยุ่งยากซับซ้อน หรือมีจำนวนหนี้หรือจำนวนเจ้าหนี้ที่น้อย เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะไม่เข้าร่วมประชุมก็ได้

เมื่อเจ้าหน้าที่ได้เข้าประชุมและมีมติดังต่อไปนี้ เป็นมติยอมรับแผน

(ก) ที่ประชุมเจ้าหน้าที่แต่ละกลุ่มทุกกลุ่ม ซึ่งมีใช้กลุ่มเจ้าหน้าที่ให้ถือว่า เป็นเจ้าหน้าที่ยอมรับแผนมีมติของเจ้าหน้าที่ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสาม แห่งจำนวนนี้ทั้งหมดของเจ้าหน้าที่ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทน ในที่ประชุมเจ้าหน้าที่และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น หรือ

(ข) ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อย่างน้อยหนึ่งกลุ่ม ซึ่งมีใช้กลุ่มเจ้าหน้าที่ให้ถือว่า เป็นเจ้าหน้าที่ยอมรับแผนมีมติของเจ้าหน้าที่ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสาม แห่งจำนวนนี้ทั้งหมดของเจ้าหน้าที่ในกลุ่มนั้นซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่น เข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหน้าที่และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น และเมื่อนับรวมจำนวนนี้ ของเจ้าหน้าที่ที่ยอมรับแผนในที่ประชุมเจ้าหน้าที่ทุกกลุ่มแล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบแห่งจำนวนนี้ ของเจ้าหน้าที่ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหน้าที่ และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น

สำหรับเจ้าหน้าที่ซึ่งให้ถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ยอมรับแผน ได้แก่

(ก) เจ้าหน้าที่ที่ได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ที่ผิดนัด เต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ย และจะได้รับชำระหนี้ที่ผิดนัดเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ยภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และเจ้าหน้าที่นั้นยังคงมีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามสัญญา หรือข้อตกลงเดิมต่อไป โดยให้ถือเสมือนว่าลูกหนี้ไม่เคยตกเป็นผู้ผิดนัดเลย

(ข) เจ้าหน้าที่ที่ได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ตามสัญญา หรือข้อตกลงเดิม

(ค) เจ้าหน้าที่อื่น ๆ ตามมาตรา ๑๓๐ ทวิ

ในกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหน้าที่ลงมติยอมรับแผนแล้ว ที่ประชุมเจ้าหน้าที่ อาจลงมติตั้งคณะกรรมการเจ้าหน้าที่ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนและไม่เกินเจ็ดคนเพื่อสอดส่องดูแล การปฏิบัติงานตามแผนก็ได้

(๓) ภายในกำหนดเวลาสามเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ผู้ทำแผนต้องรายงานต่อศาลว่าที่ประชุมเจ้าหน้าที่ได้มีมติยอมรับแผนหรือไม่ ถ้าผู้ทำแผนมิได้รายงาน ภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานให้ศาลทราบเพื่อกำหนด วันนัดพิจารณาเป็นการด่วน ในการพิจารณาของศาล หากได้ความว่าที่ประชุมเจ้าหน้าที่มีมติยอมรับแผน ศาลจะพิจารณาแผนต่อไป แต่ถ้าได้ความว่าเจ้าหน้าที่ไม่มีมติยอมรับแผน หรือไม่ลงมติประการใด หรือไม่มีเจ้าหน้าที่ไปประชุม หรือผู้ทำแผนมิได้รายงานต่อศาลภายในกำหนด ศาลอาจงดการนั่งพิจารณา และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และแจ้งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งดังกล่าว

๒.๓.๔ ส่วนที่ ๔ การพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการของศาล (มาตรา ๙๐/๑๑๔ ถึงมาตรา ๙๐/๑๑๗)

ในการพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ ศาลจะพิจารณารายงานของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และผู้ทำแผน และข้อคัดค้านของเจ้าหน้าที่ โดยศาลจะมีคำสั่งเห็นชอบ ด้วยแผนเมื่อเห็นว่าแผนมีรายการครบถ้วน แผนได้รับการยอมรับจากเจ้าหน้าที่ ข้อเสนอในการชำระหนี้ ไม่ขัดต่อมาตรา ๙๐/๑๐๘ และเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าด้วยการแบ่งทรัพย์สิน ในคดีล้มละลาย และเมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหน้าที่ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่า กรณีศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย ทั้งนี้ ก่อนศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เจ้าหน้าที่อาจยื่น

คำร้องต่อศาลเกี่ยวกับมูลหนี้ที่ได้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการว่า ลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินของตนหรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง หากศาลได้สอบสวนแล้วเห็นว่าเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้ทำแผนแก้ไขแผนให้ถูกต้องและให้ถือว่าแผนยังมีผลผูกพันเจ้าหนี้ทั้งหลายต่อไป แต่หากศาลเห็นว่าเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดในสาระสำคัญ ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้ทำแผนเรียกประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาลงมติในแผนนั้นเสียใหม่ภายในระยะเวลาตามที่ศาลเห็นสมควร

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผน ศาลจะมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และแจ้งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งดังกล่าว

๒.๓.๕ ส่วนที่ ๕ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ (มาตรา ๙๐/๑๑๘ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๒)

(๑) เมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ให้บรรดาสหสิทธิและอำนาจหน้าที่ของผู้ทำแผนตกเป็นของผู้บริหารแผนตั้งแต่ผู้บริหารแผนได้ทราบคำสั่งศาล โดยแผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ย่อมผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหมดในเรื่องหนี้ของตน แต่ไม่ผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหลายที่ผู้ทำแผนมิได้เรียกให้เข้าประชุมเพื่อพิจารณาแผน ทั้งนี้ มิให้นำบทบัญญัติบางประการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับแก่แผนด้วย อนึ่ง คำสั่งของศาลซึ่งเห็นชอบด้วยแผนไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้ หรือผู้รับผิดชอบร่วมกับลูกหนี้ หรือผู้ค้ำประกันหรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ ในหนี้ที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และไม่ส่งผลให้บุคคลเช่นว่านั้นต้องรับผิดชอบในหนี้ที่ก่อขึ้นตามแผนตั้งแต่วันดังกล่าว เว้นแต่บุคคลเช่นว่านั้นจะยินยอมเป็นหนังสือด้วย

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องแก้ไขแผนเพื่อให้การฟื้นฟูกิจการสำเร็จ ล่วงไปได้ ผู้บริหารแผนอาจเสนอขอแก้ไขแผนก็ได้ หากมีการแก้ไขแผนโดยขอขยายกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน จะทำได้ไม่เกินหนึ่งครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีเป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินการมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ผู้บริหารแผนจะขอขยายเวลาต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้

(๒) ให้ผู้บริหารแผนจัดทำรายงานการปฏิบัติงานตามแผนเสนอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทุกรอบสามเดือน

ในกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารแผนต่อไป ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

๒.๓.๖ ส่วนที่ ๖ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ (มาตรา ๙๐/๑๒๓ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๗)

(๑) ในกรณีที่ศาลพิจารณารายงานของผู้บริหารแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้ว หากได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แต่ถ้าได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ในกรณีที่ยังเหลือระยะเวลาดำเนินการตามแผน ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการต่อไปภายในกำหนดระยะเวลาตามแผน แต่ถ้าระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงแล้ว แต่เป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินการมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ศาลจะขยายระยะเวลาดำเนินการตามแผนต่อไปอีกตามควร

แก่กรณีก็ได้ แต่อย่างไรก็ดี หากเป็นกรณี que เห็นได้แน่ชัดว่าการฟื้นฟูกิจการจะไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน หรือเมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง แต่การฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานให้ศาลทราบภายในสิบสี่วันนับแต่วันทราบเหตุ หรือนับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุด แล้วแต่กรณี ถ้าศาลเห็นสมควร ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

(๒) ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้แจ้งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อโฆษณาคำสั่งดังกล่าว ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้กลับเป็นของลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ และผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป ส่วนคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความผูกพันในหนี้ตามแผนของลูกหนี้กับเจ้าหนี้ และให้มีผลดังต่อไปนี้

(๒.๑) ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้กลับมีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป

(๒.๒) ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป

(๒.๓) หนี้ซึ่งผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ยกเว้นหนี้ละเมิด เป็นหนี้บุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ โดยให้อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิลำดับที่ ๑ ตามมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๒.๔) เจ้าหนี้ที่ลูกหนี้มิได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สิน และเจ้าหนี้ที่ผู้ทำแผนมิได้เรียกให้ประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผน ย่อมมีสิทธิตามมูลหนี้เดิมของตน

ทั้งนี้ คำสั่งศาลที่ให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและยกเลิกการฟื้นฟูกิจการไม่กระทบถึงการใดที่ผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนได้กระทำไปแล้วก่อนศาลมีคำสั่งเช่นว่านั้น

๒.๓.๗ ส่วนที่ ๗ บทกำหนดโทษว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม (มาตรา ๙๐/๑๒๘ ถึงมาตรา ๙๐/๑๓๔)

(๑) ผู้ใดยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่น หรือประชาชนเสียหาย

(๒) ลูกหนี้ฝ่าฝืนการห้ามจำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน ภายในกำหนดเวลาตามที่กฎหมายกำหนด เว้นแต่เป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้

(๓) ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้โดยทุจริตปกปิดรายละเอียดแห่งหนี้สินในสาระสำคัญ หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย

(๔) ผู้ใดเปิดเผยกิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับจากการฟื้นฟูกิจการเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในหมวดนี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่ตามปกติวิสัยของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูกิจการจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย

(๕) ผู้บริหารแผนปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้

(๖) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามความในหมวดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการหรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

(๗) ให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความในหมวดนี้

๒.๔ เพิ่มหมวด ๓/๓ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด (เพิ่มมาตรา ๙๐/๑๓๕ ถึงมาตรา ๙๐/๑๕๒)

๒.๔.๑ การนำบทบัญญัติในหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ หรือหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับแก่กระบวนพิจารณาในหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลมเฉพาะในส่วนที่หมวดนี้มีได้บัญญัติไว้ เว้นแต่บทบัญญัติเรื่องการตั้งผู้ทำแผน การขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการไม่นำมาใช้บังคับ

๒.๔.๒ ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๓ หรือมาตรา ๙๐/๙๒ แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัดได้ โดยแนบแผนพร้อมหลักฐานแสดงว่าเจ้าหนี้ได้มีมติยอมรับแผนแล้ว

ในกรณีดังต่อไปนี้ลูกหนี้ไม่อาจยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัดได้

(๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด

(๒) ศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้

(๓) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่

๒.๔.๓ เมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอแล้ว ให้กำหนดวันนัดไต่สวนเป็นการด่วน และในการไต่สวนคำร้องขอ ศาลต้องไต่สวนเอาความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐/๓ หรือมาตรา ๙๐/๙๒ แล้วแต่กรณี และแผนเข้าหลักเกณฑ์ตามที่ศาลให้ความเห็นชอบได้ตามมาตรา ๙๐/๕๘ หรือมาตรา ๙๐/๑๑๕ โดยให้ศาลรับฟังความเห็นของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ประกอบด้วย

ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านคำร้องขอ ศาลจะงดการไต่สวนก็ได้ และถ้าได้ความจริงและแผนเข้าหลักเกณฑ์ ทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยสุจริต ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน มิฉะนั้นให้ศาลยกคำร้องขอ

๒.๔.๔ ก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน เจ้าหนี้อาจยื่นคำร้องต่อศาลเกี่ยวกับมูลหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนว่าลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินของตนหรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง หากศาลไต่สวนแล้วเห็นว่า เป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ให้ศาลมีคำสั่งให้

ผู้ทำแผนแก้ไขแผนสำหรับหนี้ที่ขาดหายไปหรือแก้ไขข้อผิดพลาดเช่นว่านั้นให้ถูกต้อง และให้ถือว่าแผนยังมีผลผูกพันเจ้าหนี้ทั้งหลายต่อไป แต่หากเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดในสาระสำคัญให้ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ

๒.๔.๕ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอตามหมวดนี้ ลูกหนี้อาจยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้อีกได้ แต่ถ้าลูกหนี้ได้ยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการตามหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ หรือหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อมแล้ว ลูกหนี้จะยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการตามหมวดนี้อีกไม่ได้

๒.๔.๖ แผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ย่อมผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหมดในเรื่องหนี้ของตน แต่ไม่ผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหลายที่ผู้ทำแผนมิได้เรียกให้เข้าประชุมเพื่อพิจารณาแผน และมีให้นำบทบัญญัติบางประการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับแก่แผนด้วย อนึ่ง คำสั่งของศาลซึ่งเห็นชอบด้วยแผนไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้ หรือผู้รับผิดชอบร่วมกับลูกหนี้ หรือผู้ค้ำประกันหรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ ในหนี้ที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และไม่มีผลให้บุคคลเช่นว่านั้นต้องรับผิดชอบในหนี้ที่ก่อขึ้นตามแผนตั้งแต่วันดังกล่าว เว้นแต่บุคคลเช่นว่านั้นจะยินยอมเป็นหนังสือด้วย

๒.๔.๗ เมื่อศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับสภาวะพักการชำระหนี้ตามมาตรา ๙๐/๑๒ ถึงมาตรา ๙๐/๑๕ หรือมาตรา ๙๐/๑๐๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๐๒ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๒.๔.๘ ในกรณีที่ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๓ เป็นผู้ยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด ให้ลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผน โดยอาจกำหนดให้บุคคลอื่นร่วมเป็นผู้บริหารแผนด้วยก็ได้ และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารแผนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

๒.๔.๙ ในกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารแผนต่อไป เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือเจ้าหนี้มีคำร้องต่อศาล ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

๒.๔.๑๐ ในกรณีที่ลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามที่ได้ตกลงไว้ในแผน หรือปรากฏแก่ศาลโดยมีพยานหลักฐานว่า การชำระหนี้ตามแผนนั้นไม่อาจดำเนินไปได้โดยปราศจากอภัยุติธรรม หรือจะเป็นการเน้นซ้ำเกินสมควร หรือการที่ศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยนั้นเป็นเพราะถูกหลอกลวงทุจริต เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือเจ้าหนี้คนใดมีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบถึงการใดที่ได้กระทำไปแล้วตามแผนนั้น และให้นำมาตรา ๙๐/๗๓ มาตรา ๙๐/๗๔ มาตรา ๙๐/๑๒๓ และมาตรา ๙๐/๑๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๒.๔.๑๑ บทกำหนดโทษมีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่น หรือประชาชนเสียหาย

(๒) ลูกหนี้ฝ่าฝืนการห้ามจำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน ภายในกำหนดเวลาตามที่กฎหมายกำหนด เว้นแต่เป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้

(๓) ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้โดยทุจริตปกปิดรายละเอียด แห่งหนี้สินในสาระสำคัญ หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จ ในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย

(๔) ผู้ใดเปิดเผยกิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟู กิจการเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในหมวดนี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่ ตามปกติวิสัยของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย

(๕) ผู้บริหารแผนปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหาย แก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้

(๖) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามความในหมวดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการ หรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

(๗) ให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความในหมวดนี้

๒.๕ กำหนดอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการและบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าเจ้าหนี้ ลูกหนี้ ผู้มีส่วนได้เสีย หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด มีพฤติการณ์ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีพฤติการณ์ไปในทางทุจริต เจ้าพนักงาน พิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรา ๘ (เพิ่มมาตรา ๑๔๒/๑))

(๑) ออกหมายเรียกเจ้าหนี้ ลูกหนี้ ผู้มีส่วนได้เสีย หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งได้ความหรือสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับพฤติการณ์ดังกล่าวนั้นมาไต่สวนหรือสอบสวน และมีคำสั่งให้ บุคคลนั้นส่งเอกสารหรือวัตถุพยานซึ่งอยู่ในความยึดถือหรือในอำนาจของผู้นั้นอันเกี่ยวกับพฤติการณ์ ดังกล่าวให้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

(๒) รายงานต่อศาลเกี่ยวกับพฤติการณ์ดังกล่าว เพื่อให้ศาลมีคำสั่ง อย่างเป็นทางการใดตามที่ศาลเห็นสมควร

ผู้ใดขัดขืนหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตาม (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ (ร่างมาตรา ๙ (เพิ่มมาตรา ๑๗๔/๑))

๒.๖ บทเฉพาะกาล

๒.๖.๑ พระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลกระทบถึงกระบวนการพิจารณาของศาล และการดำเนินการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่ได้กระทำไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๖.๒ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอ ให้ฟื้นฟูกิจการตามหมวด ๓/๒ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในวัน

ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนกว่ากระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จะเสร็จสิ้น และให้นำ ส่วนที่ ๖ บทกำหนดโทษ ในหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาใช้บังคับด้วย (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๗ มาตราการรักษาการ ให้ประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๒)

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

การฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัตินี้ จะทำให้ลูกหนี้ที่มีลักษณะเป็นกิจการ ขนาดย่อมสามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้เช่นเดียวกับการฟื้นฟูกิจการขนาดใหญ่ โดยมีกระบวนการที่ไม่ซับซ้อนและมีความรวดเร็ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ามามีส่วนร่วมในการ ให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือลูกหนี้ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการ อันจะทำให้กระบวนการฟื้นฟูกิจการ ของลูกหนี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งการเพิ่มกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ลูกหนี้ที่มีลักษณะเป็นกิจการขนาดใหญ่และขนาดย่อมสามารถทำความเข้าใจ กับเจ้าหน้าที่ทั้งหลายนอกศาล และเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้สะดวก รวดเร็ว และประหยัด

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓
กับร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ ล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย ล้มละลาย</p> <p>.....</p>	
	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ ล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p>	-
	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	-

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๙๐/๓ เมื่อถูกหนี้มีหนี้สินพันตัวหรือไม่สามารถที่จะชำระหนี้ตามกำหนดได้ และเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๔ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๙๐/๓ เมื่อถูกหนี้มีหนี้สินพันตัวหรือไม่สามารถที่จะชำระหนี้ตามกำหนดได้ และเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๔ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้”</p>	<p>แก้ไขจำนวนหนี้ให้สอดคล้องกับจำนวนหนี้ของลูกหนี้ที่เป็นองค์ธุรกิจขนาดใหญ่ ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน</p>
<p>มาตรา ๙๐/๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๐/๓ บุคคลซึ่งมีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลให้ฟื้นฟูกิจการ ได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เจ้าหนี้ซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกัน และมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท</p> <p>๑๓๖</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๙๐/๔ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๑) เจ้าหนี้ซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกัน และมีจำนวนหนี้ไม่น้อยตามตามมาตรา ๙๐/๓”</p>	<p>เนื่องจากการกำหนดจำนวนหนี้ที่จะขอฟื้นฟูกิจการได้ระบุไว้ในมาตรา ๙๐/๓ แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องระบุจำนวนหนี้ไว้ในมาตรานี้อีก ประกอบกับหากในอนาคตมีการแก้ไขจำนวนหนี้ จะไม่ต้องแก้ไขมาตรา ๙๐/๔ (๑)</p>
<p>มาตรา ๙๐/๖ คำร้องขอของบุคคลตามมาตรา ๙๐/๔ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึง</p> <p>๑๓๖</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๙๐/๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	

<p>พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓</p> <p>(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคน ที่ถูกนับเป็นหนี้ร่วมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท</p> <p>๖๓ ๖๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>“(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคน ที่ถูกนับเป็นหนี้ร่วมกันเป็นจำนวนไม่น้อยตามมาตรา ๕๐/๓”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เนื่องจากกการกำหนดจำนวนหนี้ที่จะขอฟื้นฟูกิจการได้ระบุไว้ในร่างมาตรา ๕๐/๓ แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องระบุจำนวนหนี้ไว้ในมาตราอื่นอีก ประกอบกับหากในอนาคตมีการแก้ไขจำนวนหนี้ จะไม่ต้องแก้ไขมาตรา ๕๐/๖ (๒)</p>
<p>หมวด ๓/๒</p> <p>กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม</p> <p>ส่วนที่ ๑ บทนิยาม</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรา ๕๐/๕๑ ถึงมาตรา ๕๐/๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“หมวด ๓/๒</p> <p>กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ที่เป็นกิจการขนาดย่อม</p> <p>ส่วนที่ ๑ บทนิยาม</p>	<p>แก้ไขเพื่อเปิดกว้างให้ลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อมทุกประเภทสามารถร้องขอฟื้นฟูกิจการได้ โดยไม่จำกัดเฉพาะลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเท่านั้น</p>
<p>มาตรา ๕๐/๕๑ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น</p> <p>“เจ้าหนี้” หมายความว่า เจ้าหนี้มีประกันหรือเจ้าหนี้ไม่มีประกัน</p> <p>“ลูกหนี้” หมายความว่า ลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญ</p>	<p>มาตรา ๕๐/๕๑ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น</p> <p>“เจ้าหนี้” หมายความว่า เจ้าหนี้มีประกันหรือเจ้าหนี้ไม่มีประกัน</p> <p>“ลูกหนี้” หมายความว่า ลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล</p>	<p>แก้ไขความหมายของคำว่า “ลูกหนี้” ให้ครอบคลุมถึงลูกหนี้ทุกประเภท เพื่อให้</p>

<p>พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งประกอบธุรกิจที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจขนาดกลาง หรือขนาดย่อมตามกฎหมายว่าด้วยการค้าส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม หรือที่จดทะเบียนกับหน่วยงานอื่นของรัฐ</p> <p>“คำร้องขอ” หมายความว่า คำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้เพิ่มพู่ กิจการและเห็นชอบด้วยแผน</p> <p>“ผู้ร้องขอ” หมายความว่า ผู้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ เพิ่มพู่กิจการและเห็นชอบด้วยแผน</p> <p>“แผน” หมายความว่า แผนเพิ่มพู่กิจการ</p> <p>“ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของห้างหุ้นส่วน สามเียมเ็จจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งเป็นลูกหนี้ และหมายความรวมถึงผู้มีส่วนได้เสียในคณะบุคคลผู้เป็นลูกหนี้ด้วย</p> <p>“ผู้บริหารแผน” หมายความว่า ผู้จัดการกิจการและ ทรัพย์สินของลูกหนี้ตามแผน</p> <p>“ผู้บริหารของลูกหนี้” หมายความว่า หุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจดำเนินการของลูกหนี้อยู่ในวันที่ ศาลมีคำสั่งให้เพิ่มพู่กิจการและเห็นชอบด้วยแผน</p>	<p>ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>“คำร้องขอ” หมายความว่า คำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้เพิ่มพู่กิจการ</p> <p>“ผู้ร้องขอ” หมายความว่า ผู้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้เพิ่มพู่กิจการ</p> <p>“แผน” หมายความว่า แผนเพิ่มพู่กิจการ</p> <p>“ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งเป็นลูกหนี้ และหมายความรวมถึงบุคคลในคณะบุคคลหรือผู้มีส่วนได้เสียทำนองเดียวกับผู้ถือหุ้นในนิติบุคคลอื่นซึ่งเป็นลูกหนี้</p> <p>“ผู้บริหารของลูกหนี้” หมายความว่า หุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจดำเนินการของลูกหนี้อยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งให้เพิ่มพู่กิจการ</p>	<p>สอดคล้องกับลักษณะการประกอบธุรกิจของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม</p> <p>แก้ไขความหมายของคำว่า “คำร้องขอ” “ผู้ร้องขอ” และ “ผู้บริหารของลูกหนี้” ให้สอดคล้องกับหลักการที่เปลี่ยนแปลงไปในหมวด ๓/๒ ใหม่</p> <p>แก้ไขความหมายของคำว่า “ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” โดยตัดผู้ถือหุ้นของห้างหุ้นส่วนออกเนื่องจากหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนทุกคนมีสถานะเป็นลูกหนี้ ยกเว้นห้างหุ้นส่วนจำกัด เฉพาะหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบเท่านั้นที่มีสถานะเป็นลูกหนี้</p>

<p>พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ส่วนที่ ๒</p> <p>การขอให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน</p> <p>มาตรา ๙๐/๙๒ เมื่อลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ และเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการซึ่งเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียว หรือหลายคนรวมกัน โดยลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ลูกหนี้ที่เป็นคณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามในกฎกระทรวง ต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท และลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัด ต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟู กิจการและเห็นชอบด้วยแผนได้</p> <p>ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้เป็นเหตุขึ้น ให้สันนิษฐานว่า ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้</p> <p>(๑) ลูกหนี้มีทรัพย์สินไม่พอกับหนี้สิน</p> <p>(๒) ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนด และเมื่อได้รับหนังสือ ทวงถามจากเจ้าหนี้ให้ชำระหนี้แล้วยังไม่ชำระหนี้ภายในเวลา สามสิบวัน</p> <p>(๓) ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะพึงบังคับคดีได้ตามคำพิพากษา หรือเจ้าหนี้ร้องขอบังคับคดีแก่ลูกหนี้แล้วไม่มีทรัพย์สินพอชำระหนี้</p>	<p>ส่วนที่ ๒</p> <p>การขอและการให้ฟื้นฟูกิจการ</p> <p>มาตรา ๙๐/๙๒ เมื่อลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ และเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการซึ่งเป็นหนี้คนเดียว หรือหลายคนรวมกัน โดยลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนหนี้แน่นอน ไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท และลูกหนี้ที่เป็น ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัท มหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามในกฎกระทรวง ต้องมี จำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสองล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟู กิจการได้</p> <p>ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้เป็นเหตุขึ้น ให้สันนิษฐานว่า ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้</p> <p>(๑) ลูกหนี้มีทรัพย์สินไม่พอกับหนี้สิน</p> <p>(๒) ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนด และเมื่อได้รับหนังสือ ทวงถามจากเจ้าหนี้ให้ชำระหนี้แล้วยังไม่ชำระหนี้ภายในเวลา สามสิบวัน</p> <p>(๓) ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะพึงบังคับคดีได้ตามคำพิพากษา หรือเจ้าหนี้ร้องขอบังคับคดีแก่ลูกหนี้แล้วไม่มีทรัพย์สินพอชำระหนี้</p>	<p>เพิ่มกรณีของลูกหนี้ที่เป็นบริษัทมหาชน จำกัด เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขหลักการใน หมวด ๙/๒ ใหม่ ที่เปิดกว้างให้ลูกหนี้ที่ประกอบ ธุรกิจขนาดย่อมทุกประเภทสามารถร้องขอให้ฟื้นฟู กิจการได้ รวมทั้งแก้ไขจำนวนหนี้ให้สอดคล้องกับ สภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันและจำนวนหนี้ ในกาที่ฟ้องคดีล้มละลายตามมาตรา ๙</p>

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๙๐/๙๓ บุคคลซึ่งมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เจ้าหนี้ในหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกันและมีจำนวนหนี้แน่นอนตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่ง</p> <p>(๒) ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่ง</p>	<p>(๔) ลูกหนี้มีต้นชำระหนี้เจ้าหนี้รายใดรายหนึ่ง และมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าลูกหนี้มีต้นชำระหรืออาจจะมีต้นชำระหนี้เจ้าหนี้รายอื่น ๆ</p> <p>(๕) ลูกหนี้มีกระแสเงินสดไม่พอชำระหนี้</p>	
<p>มาตรา ๙๐/๙๔ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด</p> <p>(๒) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่</p> <p>(๓) ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกกิจการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามความในหมวดนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดก่อนยื่นคำร้องขอ</p>	<p>มาตรา ๙๐/๙๓ บุคคลซึ่งมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการ ได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เจ้าหนี้ในหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกันและมีจำนวนหนี้แน่นอนตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่ง</p> <p>(๒) ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่ง</p>	<p>แก้ไขโดยคำให้สอดคล้องกับหลักการ ในหมวด ๓/๒ ใหม่</p>
<p>มาตรา ๙๐/๙๔ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนของลูกหนี้ไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด</p> <p>(๒) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่</p> <p>(๓) ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกกิจการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามความในหมวดนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดก่อนยื่นคำร้องขอ</p>	<p>มาตรา ๙๐/๙๔ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด</p> <p>(๒) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่</p> <p>(๓) ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ คำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือคำสั่งยกเลิกกิจการฟื้นฟูกิจการ ตามความในหมวดนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดก่อนยื่นคำร้องขอ</p>	

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๙๐/๙๕ คำร้องของบุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึง</p> <p>(๑) การที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้</p> <p>(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ลูกหนี้เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานและมีจำนวนหนี้แน่นอนตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่ง รวมทั้งรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย</p> <p>(๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ</p>	<p>มาตรา ๙๐/๙๕ คำร้องของบุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึง</p> <p>(๑) การที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้</p> <p>(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ลูกหนี้เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานและมีจำนวนหนี้แน่นอนตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่ง รวมทั้งรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย</p> <p>(๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ</p>	<p>แก้ไขโดยคำให้สอดคล้องกับหลักการใหม่</p> <p>หมวด ๓/๒ ใหม่</p>
<p>มาตรา ๙๐/๙๕ คำร้องของบุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึง</p> <p>(๑) การที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้</p> <p>(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ลูกหนี้เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานและมีจำนวนหนี้แน่นอนตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่ง รวมทั้งรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย</p> <p>(๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ</p> <p>ผู้ร้องจะต้องแนบแผน หรือหลักฐานแสดงว่าเจ้าหนี้ได้ให้ความเห็นชอบในแผนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้ทั้งหมด</p>	<p>มาตรา ๙๐/๙๕ ในกรณีสั่งฟ้องผู้ร้อง ผู้ร้องจะต้องชำระค่าขึ้นศาลหนึ่งพันบาท และต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องจะต้องรับผิดชอบในการขอฟื้นฟูกิจการไว้ต่อศาลเป็นจำนวนหนึ่งหมื่นบาท ในขณะที่ยื่นคำร้องหรือตามจำนวนที่ศาลจะเห็นสมควรก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้ร้องขอไม่ยอมวางเงินประกันตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าผู้ร้องขอทั้งคำร้องขอ ให้ศาลจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ</p>	<p>มาตรา ๙๐/๙๕ ในกรณีสั่งฟ้องผู้ร้อง ผู้ร้องจะต้องชำระค่าขึ้นศาลหนึ่งพันบาท และต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องจะต้องรับผิดชอบในการขอฟื้นฟูกิจการไว้ต่อศาลเป็นจำนวนหนึ่งหมื่นบาท ในขณะที่ยื่นคำร้องหรือตามจำนวนที่ศาลจะเห็นสมควรก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้ร้องขอไม่ยอมวางเงินประกันตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าผู้ร้องขอทั้งคำร้องขอ ให้ศาลจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ</p>
<p>มาตรา ๙๐/๙๕ คำร้องของบุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนจะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึง</p> <p>(๑) การที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้</p> <p>(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ลูกหนี้เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานและมีจำนวนหนี้แน่นอนตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่ง รวมทั้งรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย</p> <p>(๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ</p> <p>ผู้ร้องจะต้องแนบแผน หรือหลักฐานแสดงว่าเจ้าหนี้ได้ให้ความเห็นชอบในแผนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้ทั้งหมด</p>	<p>มาตรา ๙๐/๙๕ ผู้ร้องจะถอนคำร้องขอไม่ได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต แต่ถ้าศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ศาลจะอนุญาตให้ถอนคำร้องขอไม่ได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้ร้องขอทั้งคำร้องขอ หรือขาคัดพิิจารณาหรือศาลอนุญาตให้ถอนคำร้องขอ ก่อนที่ศาลจะสั่งจำหน่ายคดี ให้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ เพื่อให้เจ้าหนี้ทั้งหลายและลูกหนี้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน</p>	<p>แก้ไขโดยคำให้สอดคล้องกับหลักการใหม่</p> <p>หมวด ๓/๒ ใหม่</p>

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ส่วนที่ ๓</p> <p>การพิจารณาคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผน</p> <p>มาตรา ๙๐/๙๙ เมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอแล้ว ให้ดำเนินการได้ส่วนเป็นกรณีอื่น และให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและในวันเวลานั้นได้ส่วนเป็นหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ ก่อนวันนัดได้ส่วนไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอและแจ้งวันนัดได้ส่วนแก่ลูกหนี้ เจ้าหนี้ทั้งหลายให้ทราบ และแจ้งวันเวลานัดได้ส่วนแก่ลูกหนี้ เจ้าหนี้ทั้งหลายให้ทราบ พักชำระหนี้ และแจ้งให้นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อเขียนจะได้จดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วย ทั้งนี้ ให้ส่งก่อนวันนัดได้ส่วนไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน</p> <p>ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดได้ส่วนนัดแรกไม่น้อยกว่าสามวัน</p>	<p>มาตรา ๙๐/๙๘ เมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอแล้ว ให้กำหนดวันนัดได้ส่วนเป็นการด่วน และให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและในวันเวลานั้นได้ส่วนเป็นหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอไปยังลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายให้ทราบ ก่อนวันนัดได้ส่วนไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน</p> <p>ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดได้ส่วนนัดแรกไม่น้อยกว่าสามวัน</p>	<p>แก้ไขระยะเวลาและขั้นตอนในการประกาศคำสั่งของศาลให้สั้นลง เนื่องจากลูกหนี้ที่ประกอบกิจการขนาดย่อมมีจำนวนเจ้าหนี้ไม่มาก</p>
<p>มาตรา ๙๐/๑๐๐ ในการได้ส่วนคำร้องขอ ศาลต้องได้ส่วนเอาความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐/๙๒ และมาตรา ๙๐/๙๕ และแผนเข้าหลักเกณฑ์ตามที่ศาลสามารถให้ความเห็นชอบได้ตามมาตรา ๙๐/๑๐๑ ถ้าได้ความจริงและมีเหตุอันสมควรที่จะฟื้นฟูกิจการและแผนเข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าว ทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยสุจริต ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผน มิฉะนั้นให้มีความล้มละลาย</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านคำร้องขอ ถ้าศาลเห็นสมควรจะงดการได้ส่วนและมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนก็ได้</p>	<p>มาตรา ๙๐/๙๙ ในการได้ส่วนคำร้องขอ ศาลต้องได้ส่วนเอาความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐/๙๒ ถ้าได้ความจริงและมีเหตุอันสมควรที่จะฟื้นฟูกิจการ ทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยสุจริต ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ มิฉะนั้นให้มีความล้มละลาย</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านคำร้องขอ ถ้าศาลเห็นสมควรจะงดการได้ส่วนและมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการก็ได้</p>	<p>แก้ไขข้อความให้สอดคล้องกับหลักการ ในหมวด ๓/๒ ใหม่</p>

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๙๐/๑๐๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๑ มาใช้บังคับกับการได้ส่วนค่าร้องขอของศาลโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๐๐ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๑ มาใช้บังคับแก่การได้ส่วนค่าร้องขอของศาลด้วยโดยอนุโลม</p>	-
<p>มาตรา ๙๐/๑๐๔ นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณาจนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผนหรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการตามความในหมวดนี้</p> <p>(๑) ห้ามมิให้ฟ้องหรือร้องขอให้ศาลพิพากษาหรือสั่งให้เลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ ถ้ามีการฟ้องหรือขอคัดตั้งกล่าวไว้ก่อนแล้วให้ศาลงดการพิจารณาคดีนั้นไว้</p> <p>(๒) ห้ามมิให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เลิกหรือจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ และห้ามมิให้นิติบุคคลนั้นเลิกกันโดยประการอื่น</p> <p>(๓) ห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือเสนอข้อพิพาทที่ลูกหนี้อาจต้องรับผิดชอบหรือได้รับความเสียหายโดยอนุญาโตตุลาการชี้ขาด ถ้ามูลแห่งนั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน และห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลาย ในกรณีที่มีการฟ้องคดีหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดไว้ก่อนแล้ว ให้งดการพิจารณาไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องของจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>(๔) ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ ถ้ามูลแห่งนั้นตามคำพิพากษานั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ในกรณีที่ได้ดำเนินการบังคับคดีไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการบังคับคดีนั้นไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องของจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือการบังคับคดีได้สำเร็จบริบูรณ์แล้ว</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๐๑ นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณาจนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผนหรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการตามความในหมวดนี้</p> <p>(๑) ห้ามมิให้ฟ้องหรือร้องขอให้ศาลพิพากษาหรือสั่งให้เลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ ถ้ามีการฟ้องหรือขอคัดตั้งกล่าวไว้ก่อนแล้วให้ศาลงดการพิจารณาคดีนั้นไว้</p> <p>(๒) ห้ามมิให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เลิกหรือจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ และห้ามมิให้นิติบุคคลนั้นเลิกกันโดยประการอื่น</p> <p>(๓) ห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือเสนอข้อพิพาทที่ลูกหนี้อาจต้องรับผิดชอบหรือได้รับความเสียหายโดยอนุญาโตตุลาการชี้ขาด ถ้ามูลแห่งนั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลาย ในกรณีที่มีการฟ้องคดีหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดไว้ก่อนแล้ว ให้งดการพิจารณาไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องของจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>(๔) ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ ถ้ามูลแห่งนั้นตามคำพิพากษานั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ในกรณีที่ได้ดำเนินการบังคับคดีไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการบังคับคดีนั้นไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องของจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือการบังคับคดีได้สำเร็จบริบูรณ์แล้วก่อนที่เจ้าพนักงาน</p>	แก้ไขโดยคำให้สอดคล้องกับหลักการในหมวด ๓/๒ ใหม่

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะทราบว่าได้มีการยื่นคำร้องขอหรือการบังคับคดีตามคำพิพากษา ให้ลูกหนี้ส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่งเสร็จก่อนวันดังกล่าวนั้น</p> <p>ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียหายหรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสียต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีขายได้โดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นที่สมควร แล้วหักเงินไว้ ถ้าศาลมีคำสั่งให้พ้นจากการและเห็นชอบด้วยแผน ก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมอบเงินนั้นแก่ผู้บริหารแผนนำไปใช้จ่ายได้ ถ้าศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้พ้นจากการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการพ้นจากการ ก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจ่ายเงินให้แก่เจ้าพนักงานตามคำพิพากษา</p> <p>(๕) ห้ามมิให้เจ้าหนี้มีประกันบังคับชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอหรือเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอระยะเวลาดังกล่าวศาลอาจขยายได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกเดือน</p> <p>(๖) ห้ามมิให้เจ้าหนี้ซึ่งบังคับชำระหนี้ได้เองตามกฎหมายยึดทรัพย์สินหรือขายทรัพย์สินของลูกหนี้</p> <p>(๗) ห้ามมิให้เจ้าพนักงานทรัพย์สินที่เป็นสาระสำคัญในการดำเนินกิจการของลูกหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อ สัญญาซื้อขาย หรือสัญญาอื่นที่มีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขในการโอนกรรมสิทธิ์ หรือสัญญาเช่าที่ยังไม่สิ้นกำหนดเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ ติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองของลูกหนี้หรือของบุคคลอื่นที่อาศัยสิทธิของลูกหนี้ รวมตลอดจนฟ้องร้องบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้ซึ่งเกิดขึ้นจากสัญญาดังกล่าว ถ้ามีการฟ้องคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้ว</p>	<p>บังคับคดีจะทราบว่าได้มีการยื่นคำร้องขอ หรือการบังคับคดีตามคำพิพากษา ให้ลูกหนี้ส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่งเสร็จก่อนวันดังกล่าวนั้น</p> <p>ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียหายหรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสียต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีขายได้โดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นที่สมควร แล้วหักเงินไว้ ถ้าศาลมีคำสั่งให้พ้นจากการและเห็นชอบด้วยแผน ก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมอบเงินนั้นแก่ผู้บริหารแผนนำไปใช้จ่ายได้ ถ้าศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้พ้นจากการ หรือยกเลิกการพ้นจากการ ก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจ่ายเงินให้แก่เจ้าพนักงานตามคำพิพากษา</p> <p>(๕) ห้ามมิให้เจ้าหนี้มีประกันบังคับชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอหรือเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอระยะเวลาดังกล่าวศาลอาจขยายได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกเดือน</p> <p>(๖) ห้ามมิให้เจ้าหนี้ซึ่งบังคับชำระหนี้ได้เองตามกฎหมายยึดทรัพย์สินหรือขายทรัพย์สินของลูกหนี้</p> <p>(๗) ห้ามมิให้เจ้าพนักงานทรัพย์สินที่เป็นสาระสำคัญในการดำเนินกิจการของลูกหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อ สัญญาซื้อขาย หรือสัญญาอื่นที่มีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขในการโอนกรรมสิทธิ์ หรือสัญญาเช่าที่ยังไม่สิ้นกำหนดเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ ติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองของลูกหนี้หรือของบุคคลอื่นที่อาศัยสิทธิของลูกหนี้ รวมตลอดจนฟ้องร้องบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้ซึ่งเกิดขึ้นจากสัญญาดังกล่าว ถ้ามีการฟ้องคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้ว</p>	

พระราชาบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	เหตุผลการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ให้ศาลลงคำพิพากษามาตัดสินไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องของจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ถูกหนี้หรือผู้บริหารแผน แล้วแต่กรณี ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อ ราคา ค่าตอบแทนการใช้ทรัพย์สิน หรือค่าเช่าตามสัญญา สongครรวาติดต่อกัน หรือกระทำความผิดสัญญาในข้อที่เป็นสาระสำคัญ</p> <p>(๔) ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาวะในทรัพย์สิน นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการชำระหนี้ตามปกติของลูกหนี้ สามารถดำเนินต่อไปได้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องของจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>(๕) คำสั่งตามวิธีการชั่วคราวของศาลที่หยัด อยัด ห้ามจำหน่าย จ่าย โอนทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือให้พิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราว ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้ เพื่อพิพากษานั้น ให้ศาลที่รับคำร้องของมีอำนาจสั่งให้ระงับผลบังคับไว้ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างใดก็ตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ถ้าต่อมาศาลนั้นมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ก็ให้คำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวหรือคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราวดังกล่าว ตามที่เห็นสมควรต่อไป</p> <p>(๑๐) ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสาธาณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ งดให้บริการแก่ลูกหนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผน ลูกหนี้หรือผู้บริหารแผน แล้วแต่กรณี ไม่ชำระค่าบริการที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนสongครรวาติดต่อกัน แต่ไม่ห้ามผู้ประกอบกิจการสาธาณูปโภค</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>ให้ศาลลงคำพิพากษามาตัดสินไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องของจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ถูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อ ราคา ค่าตอบแทนการใช้ทรัพย์สิน หรือค่าเช่าตามสัญญา สongครรวาติดต่อกัน หรือกระทำความผิดสัญญาในข้อที่เป็นสาระสำคัญ</p> <p>(๔) ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาวะในทรัพย์สิน นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการชำระหนี้ตามปกติของลูกหนี้ สามารถดำเนินต่อไปได้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องของจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>(๕) คำสั่งตามวิธีการชั่วคราวของศาลที่หยัด อยัด ห้ามจำหน่าย จ่าย โอนทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือให้พิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราว ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้ เพื่อพิพากษานั้น ให้ศาลที่รับคำร้องของมีอำนาจสั่งให้ระงับผลบังคับไว้ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างใดก็ตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ถ้าต่อมาศาลนั้นมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ก็ให้คำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวหรือคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราวดังกล่าว ตามที่เห็นสมควรต่อไป</p> <p>(๑๐) ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสาธาณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ งดให้บริการแก่ลูกหนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ลูกหนี้ไม่ชำระค่าบริการที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการสongครรวาติดต่อกัน แต่ไม่ห้ามผู้ประกอบกิจการสาธาณูปโภคที่จะมีคำร้องให้ศาลที่รับคำร้องของมีคำสั่งเพื่อคุ้มครองประโยชน์</p>

<p>พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓</p> <p>ที่จะมีคำร้องให้ศาลที่รับคำร้องขอมีคำสั่งเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ร้องตามที่ศาลเห็นสมควร</p> <p>คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล หรือคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่ง อนุมาตราใดของวรรคหนึ่งไม่มีผลผูกพันลูกหนี้</p> <p>การออกคำสั่งของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท นายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ถือหุ้น การทำนิติกรรม หรือการชำระหนี้ใด ๆ ที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดของวรรคหนึ่ง การนั้นเป็นโมฆะ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>ของผู้ร้องตามที่ศาลเห็นสมควร</p> <p>คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล หรือคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่ง อนุมาตราใดของวรรคหนึ่งไม่มีผลผูกพันลูกหนี้</p> <p>การออกคำสั่งของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท นายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ถือหุ้น การทำนิติกรรม หรือการชำระหนี้ใด ๆ ที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดของวรรคหนึ่ง การนั้นเป็นโมฆะ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๙๐/๑๐๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๓๑ มาตรา ๙๐/๑๔ และมาตรา ๙๐/๑๕ มาใช้บังคับเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อจำกัดสิทธิของเจ้าหนี้ ที่ถือเป็นภาระความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้มีประกัน ระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการพิจารณาและระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับการยื่นข้อพิพาทต่อศาลโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๐๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๓๑ มาตรา ๙๐/๑๔ มาตรา ๙๐/๑๕ ตรี และมาตรา ๙๐/๑๕ มาใช้บังคับแก่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อจำกัดสิทธิของเจ้าหนี้ การดำเนินการที่ถือเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้มีประกัน ระยะเวลาและระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการเสนอข้อพิพาท และการบังคับคดี และระยะเวลาเกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาทต่อศาลโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๐๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๓๑ มาตรา ๙๐/๑๔ และมาตรา ๙๐/๑๕ มาใช้บังคับเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อจำกัดสิทธิของเจ้าหนี้ การดำเนินการที่ถือเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้มีประกัน ระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการพิจารณาและระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับการยื่นข้อพิพาทต่อศาลโดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา ๙๐/๑๐๙ ในกรณีศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และบรรดาสิทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้น เว้นแต่สิทธิที่จะได้รับเงินปันผล ตกแก่ผู้ทำแผน</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๐๓ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการให้ลูกหนี้เป็นผู้ทำแผน และให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และบรรดาสิทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้น ของลูกหนี้ ยกเว้นสิทธิที่จะได้รับเงินปันผล ตกแก่ผู้ทำแผน และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๑ (๘) มาใช้บังคับแก่ผู้ทำแผนด้วยโดยอนุโลม</p> <p>กรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลแจ้งคำสั่งนั้นแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โดยไม่มีข้อขัดข้อง และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ชี้แจงแผน</p>	<p>๑. กำหนดให้ลูกหนี้เป็นผู้ทำแผนเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย เนื่องจากเป็นกิจการขนาดเล็กที่มีจำนวนเจ้าหนี้ไม่มาก และห้ามลูกหนี้ในฐานะผู้ทำแผนจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินในขณะที่เกิดสภาวะพักชำระหนี้</p> <p>๒. เพิ่มเรื่องการโฆษณาคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการเป็นวรรคสอง เพื่อเป็นการเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปทราบ</p>

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	คำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการในราชอาณาจักรบางแห่งและหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงด้วยโดยนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน	กำหนดให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓/๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เพื่อเป็นการคุ้มครองทรัพย์สินของลูกหนี้
มาตรา ๙๐/๑๐๒ ในกรณีที่มีคำสั่งยกคำร้องขอให้ศาลประกาศคำสั่งดังกล่าวในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ กับให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงด้วย เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วย	มาตรา ๙๐/๑๐๔ เมื่อศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ให้มีบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๓๘ ถึงมาตรา ๙๐/๔๑ ทวิ มาใช้บังคับแก่กระบวนการในหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลม	
มาตรา ๙๐/๑๐๒ ในกรณีที่มีคำสั่งยกคำร้องขอให้ศาลประกาศคำสั่งดังกล่าวในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ กับให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงด้วย เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วย	มาตรา ๙๐/๑๐๕ ในกรณีที่มีคำสั่งยกคำร้องขอให้ศาลประกาศคำสั่งยกคำร้องของในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ กับให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงด้วย เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน	
มาตรา ๙๐/๙๖ ในแผนไม่มีรายการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย (๑) เหตุผลที่ทำให้มีการฟื้นฟูกิจการ (๒) รายละเอียดแห่งสินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ของลูกหนี้ในขณะที่ยื่นคำร้องขอ (๓) หลักการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ (ก) ขั้นตอนของการฟื้นฟูกิจการ (ข) การชำระหนี้ การยึดกำหนดเวลาชำระหนี้ การลด	<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๓</p> <p style="text-align: center;">การประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๐๖ ในแผนไม่มีรายการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย (๑) เหตุผลที่สมควรให้มีการฟื้นฟูกิจการ (๒) รายละเอียดแห่งสินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ของลูกหนี้ในขณะที่ศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ (๓) หลักการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ (ก) ขั้นตอนของการฟื้นฟูกิจการ (ข) การชำระหนี้ การยึดกำหนดเวลาชำระหนี้ การลด</p>	<p>ปรับปรุงรายการในแผนฟื้นฟูกิจการ</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของกิจการขนาดย่อม และตัดการกำหนดให้สิทธิของเจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกันตาม (๓) (ข) ออก โดยนำไปกำหนดเป็นมาตรา ๙๐/๑๐๘ เพื่อความชัดเจน</p>

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>จำนวนหนี้ลง และการจัดกลุ่มเจ้าหนี้โดยสิทธิของเจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน เว้นแต่เจ้าหนี้ผู้ได้รับการปฏิบัติที่เสียเปรียบในกลุ่มนั้นจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือ</p> <p>(ค) การลดทุนและเพิ่มทุน</p> <p>(ง) การก่อหนี้และระดมเงินทุน รวมตลอดถึงแหล่งของเงินทุนและเงื่อนไขแห่งหนี้สินและเงินทุนดังกล่าว</p> <p>(จ) การจัดการและการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของลูกหนี้</p> <p>(ฉ) เงื่อนไขการจ่ายเงินปันผลและประโยชน์อื่นใด</p> <p>(ช) การถอนหุ้นกลับประกัน ในกรณีที่มีเจ้าหนี้มีประกันและความรับผิดชอบผู้ประกัน</p> <p>(ซ) แนวทางแก้ปัญหาในกรณีขาดสภาพคล่องชั่วคราวระหว่างการบริหารปฏิบัติตามแผน</p> <p>(๒) วิธีปฏิบัติในกรณีที่มีการโอนสิทธิเรียกร้องหรือโอนหนี้</p> <p>(๓) ชื่อ คุณสมบัติ หนี้เสียยินยอมของผู้บริหารแผนและค่าตอบแทน</p> <p>(๔) การแต่งตั้งและการพ้นตำแหน่งของผู้บริหารแผน</p> <p>(๕) ระยะเวลาดำเนินการตามแผนซึ่งไม่เกินสามปี</p> <p>(๑๐) การไม่ยอมรับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิติดตามสัญญาในกรณีที่ทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิติดตามสัญญามีภาวะเกินกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้</p>	<p>จำนวนหนี้ลง และการจัดกลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๑๐๗</p> <p>(ค) วิธีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เช่น การลดทุนและเพิ่มทุน การก่อหนี้และระดมเงินทุน การจัดการและการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของลูกหนี้</p> <p>(ง) เงื่อนไขการจ่ายเงินปันผลและประโยชน์อื่นใด</p> <p>(๔) ระยะเวลาดำเนินการตามแผนซึ่งไม่เกินห้าปี</p> <p>(๕) การไม่ยอมรับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิติดตามสัญญาในกรณีที่ทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิติดตามสัญญามีภาวะเกินกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้</p> <p>การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามแผนในวรรคหนึ่ง ให้ลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผน</p>	

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๐๗ การจัดกลุ่มเจ้าหนี้ ให้จัดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เจ้าหนี้มีประกันให้จัดเป็นหนึ่งกลุ่ม</p> <p>(๒) เจ้าหนี้ไม่มีประกันในมูลหนี้ที่เกิดขึ้นจากประการประกอบกิจการให้จัดเป็นหนึ่งกลุ่ม แต่ผู้ทำแผนออกแยกกลุ่มเจ้าหนี้ไม่มีประกันเป็นหลายกลุ่ม โดยให้เจ้าหนี้ไม่มีประกันที่มีสิทธิเรียกร้องหรือผลประโยชน์ที่มีสาระสำคัญเหมือนกันหรือทำนองเดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกันก็ได้</p> <p>(๓) เจ้าหนี้ไม่มีประกันในมูลหนี้ที่ไม่ได้เกิดจากการประกอบกิจการให้จัดเป็นหนึ่งกลุ่ม</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพิ่มเรื่องการจัดกลุ่มเจ้าหนี้ เนื่องจากหลักการในหมวด ๓/๒ ใหม่ กำหนดว่า เมื่อศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ผู้ทำแผนต้องเสนอแผนฟื้นฟูกิจการให้ประชุมเจ้าหนี้พิจารณา ซึ่งมีหลักการทำนองเดียวกับมาตรา ๙๐/๑๒ พวิ</p>
	<p>มาตรา ๙๐/๑๐๘ สิทธิของเจ้าหนี้ซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน เว้นแต่เจ้าหนี้ผู้ได้รับการปฏิบัติที่เสียเปรียบในกลุ่มนั้นจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือ</p>	<p>เพิ่มเรื่องสิทธิของเจ้าหนี้ซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้ชัดเจนและสอดคล้องกับหลักความเท่าเทียมกันของเจ้าหนี้ในกฎหมายล้มละลาย ซึ่งมีหลักการทำนองเดียวกับมาตรา ๙๐/๑๒ ตีร</p>
	<p>มาตรา ๙๐/๑๐๙ ให้ผู้ทำแผนจัดทำแผนและดำเนินการประชุมเจ้าหนี้ โดยจะจัดประชุมเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มหรือจัดประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่มไปพร้อมกันก็ได้ โดยจะต้องแจ้งกำหนดวันนัดประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้าร่วมประชุมเจ้าหนี้ดังกล่าวด้วย เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่มีความยุ่งยากซับซ้อน หรือมีจำนวนหนี้หรือจำนวนเจ้าหนี้น้อย</p> <p>เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจขอให้ผู้ทำแผนส่งรายงานการประชุมเจ้าหนี้ พร้อมหลักฐานการประชุมเจ้าหนี้ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตรวจก็ได้</p>	<p>กำหนดให้ผู้ทำแผนมีหน้าที่จัดทำแผนและจัดให้มีการประชุมเจ้าหนี้ โดยให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้าร่วมประชุมเจ้าหนี้เพื่อช่วยเหลือและดูแลให้การประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย</p>

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๑๐ มติยอมรับแผนต้องเป็นไปดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ที่ประชุมเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มทุกกลุ่ม ซึ่งมีในกลุ่มเจ้าหนี้ ตามมาตรา ๙๐/๑๑๑ มีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้า ประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุม เจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น หรือ</p> <p>(๒) ที่ประชุมเจ้าหนี้น้อยหนึ่กลุ่ม ซึ่งมีในกลุ่มเจ้าหนี้ ตามมาตรา ๙๐/๑๑๑ มีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ในกลุ่มนั้น ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทน ในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น และเมื่อรวบรวม จำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ที่ยอมรับแผนในที่ประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่มแล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบแห่งจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทน ในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพิ่มเรื่องมติยอมรับแผน เนื่องจาก หลักการในหมวด ๓/๒ ใหม่ กำหนดว่า เมื่อศาล มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ผู้ทำแผนต้องเสนอแผน ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้พิจารณาเพื่อมีมติยอมรับแผน ซึ่งจะเสนอให้ศาลพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการได้ ซึ่งมีหลักการทำนองเดียวกับมาตรา ๙๐/๑๖</p>
	<p>มาตรา ๙๐/๑๑๑ เจ้าหนี้ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเจ้าหนี้ ที่ยอมรับแผนตามมาตรา ๙๐/๑๑๐ แล้ว</p> <p>(๑) เจ้าหนี้ที่ได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ ที่คิดนับเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ย และจะได้รับชำระหนี้ที่คิดนับค เต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ยภายในสิบห้าวันนับแต่วันศาลมีคำสั่ง เห็นชอบด้วยแผน และเจ้าหนี้ที่ยังคงมีสิทธิได้รับชำระหนี้ ตามสัญญาหรือข้อตกลงเดิมต่อไป โดยให้ถือเสมือนว่าลูกหนี้ ไม่เคยตกเป็นผู้ผิดนัดเลย</p> <p>(๒) เจ้าหนี้ที่ได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ ตามสัญญาหรือข้อตกลงเดิม</p> <p>(๓) เจ้าหนี้ตามมาตรา ๑๓๐ ทวิ</p>	<p>เพิ่มกรณีของเจ้าหนี้ที่ถือว่าเป็นเจ้าหนี้ ที่ยอมรับแผน ซึ่งมีหลักการทำนองเดียวกับ มาตรา ๙๐/๑๖ ทวิ</p>

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๑๒ ภายในกำหนดเวลาสามเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ให้ผู้ทำแผนรายงานต่อศาลว่าที่ประชุมเจ้าหนี้ได้มีมติยอมรับแผนหรือไม่ ถ้าผู้ทำแผนมิได้รายงานภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานให้ศาลทราบ</p> <p>เมื่อได้รับรายงานจากผู้ทำแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลกำหนดวันนัดพิจารณาเป็นกรณีแรก และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่งแจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน</p> <p>ในกรณีที่ได้ความว่าที่ประชุมเจ้าหนี้ได้มีมติยอมรับแผนแล้ว ให้ศาลพิจารณาดำเนินต่อไป</p> <p>ในกรณีศาลพิจารณายกเลิกฐานจากรายงานของผู้ทำแผนและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ได้ความว่าเจ้าหนี้ไม่มีมติยอมรับแผนก็ดี หรือไม่ลงมติประการใดก็ดี หรือไม่มีเจ้าหนี้ไปประชุมก็ดี หรือผู้ทำแผนมิได้รายงานต่อศาลภายในกำหนดคดี ศาลอาจงดการนัดพิจารณาและมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>กำหนดขั้นตอนการรายงานศาลเกี่ยวกับมติที่ประชุมเจ้าหนี้ ซึ่งมีหลักการทำนองเดียวกับมาตรา ๙๐/๑๓ มาตรา ๙๐/๔๘ และมาตรา ๙๐/๕๖</p>
	<p>มาตรา ๙๐/๑๑๓ ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติตาม มาตรา ๙๐/๑๑๐ ยอมรับแผน ที่ประชุมเจ้าหนี้อาจลงมติตั้งคณะกรรมการเจ้าหนี้แทนเจ้าหนี้ทั้งหลายในการสอดส่องดูแลการปฏิบัติงานตามแผนได้</p> <p>คณะกรรมการเจ้าหนี้ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนและไม่เกินเจ็ดคน โดยเลือกจากเจ้าหนี้หรือผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ เจ้าหนี้คนหนึ่งจะมีผู้แทนเป็นกรรมการเจ้าหนี้เกินกว่าหนึ่งคนไม่ได้</p>	<p>เพิ่มเรื่องการลงมติตั้งคณะกรรมการเจ้าหนี้ ซึ่งมีหลักการทำนองเดียวกับมาตรา ๙๐/๕๕</p>

<p>พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๙๐/๑๐๑ การให้ความเห็นชอบด้วยแผนของศาล ต้องมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (๑) แผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๙๖ (๒) แผนได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหนี้จำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้ทั้งหมด (๓) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย เว้นแต่เจ้าหนี้ผู้เสียเปรียบจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือกับข้อเสนอชำระหนี้ในลำดับซึ่งแตกต่างออกไป (๔) เมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย และ (๕) เจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน เว้นแต่เจ้าหนี้ผู้ได้รับปฏิบัติที่เสียเปรียบในกลุ่มนั้น จะให้ความยินยอมเป็นหนังสือ</p> <p>ในกรณีที่แผนมีรายการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๙๖ ให้ศาลสอบถามผู้ร้องขอ ถ้าศาลเห็นว่ารายการในแผนที่ขาดไปนั้น ไม่ใช่สาระสำคัญในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ให้ถือว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๙๖</p>	<p>ส่วนที่ ๔ การพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการของศาล</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๑๔ ในการพิจารณาแผน ให้ศาลพิจารณา รายงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และผู้ทำแผน และข้อคิดเห็นของเจ้าหนี้</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๑๕ ให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนเมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า</p> <p>(๑) แผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๑๐๖ (๒) แผนได้รับการยอมรับจากเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๑๑๐ (๓) ข้อเสนอในการชำระหนี้ไม่ขัดต่อมาตรา ๙๐/๑๐๘ และในกรณีที่มอดรับแผนเป็นไปตามมาตรา ๙๐/๑๑๐ (๒) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย และ (๔) เมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย</p> <p>ในกรณีที่แผนมีรายการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๑๐๖ ให้ศาลสอบถามผู้ทำแผน ถ้าศาลเห็นว่ารายการในแผนที่ขาดไปนั้น ไม่ใช่สาระสำคัญในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ให้ถือว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๑๐๖</p>	<p>เพิ่มหลักเกณฑ์การพิจารณาของศาล ในขั้นตอนการพิจารณาแผน ซึ่งมีหลักการทางนองเดียวกับมาตรา ๙๐/๕๗</p> <p>ตัด (๕) ที่กำหนดให้เจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกันออก เพราะมีการกำหนดไว้ในมาตรา ๙๐/๑๐๘ แล้ว และแก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น</p>

<p>พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๐๘ ในระหว่างการค้าเป็นการตามแผน หากมีเจ้าหนี้ยื่นคำร้องต่อศาลเกี่ยวกับมูลหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแล้ว ลูกหนี้ไม่แสดง รายละเอียดแห่งหนี้สินของตนหรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ ของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ กับให้ส่งสำเนาคำร้องแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ทั้งหลาย ผู้บริหารแผน และลูกหนี้</p> <p>หากศาลได้สอบสวนแล้วได้ความจริงตามที่เจ้าหนี้ร้องขอ ตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลสอบถามผู้บริหารแผนและลูกหนี้ถึงเหตุดังกล่าว ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่ง หนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ก็ให้ศาลมีคำสั่ง ให้ผู้บริหารแผนหรือลูกหนี้แก้ไขแผนสำหรับหนี้ที่ขาดหายไปหรือ แก้ไขข้อผิดพลาดเช่นว่านั้นให้ถูกต้อง และให้ถือว่าแผนยังมีผลผูกพัน เจ้าหนี้ทั้งหลายต่อไป ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาด ในสาระสำคัญ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๐๖ ก่อนศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน หากมีเจ้าหนี้ยื่นคำร้องต่อศาลเกี่ยวกับมูลหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการว่า ลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สิน ของตนหรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ กับให้ส่งสำเนาคำร้องแก่เจ้าพนักงาน พิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ทั้งหลาย และผู้ทำแผน</p> <p>หากศาลได้สอบสวนแล้วได้ความจริงตามที่เจ้าหนี้มีคำร้อง ตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลสอบถามผู้ทำแผนถึงเหตุดังกล่าว ถ้าศาลเห็นว่า หนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้น เป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ทำแผน แก้ไขแผนสำหรับหนี้ที่ขาดหายไปหรือแก้ไขข้อผิดพลาดเช่นว่านั้น ให้ถูกต้อง และให้ถือว่าแผนยังมีผลผูกพันเจ้าหนี้ทั้งหลายต่อไป ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียด แห่งหนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดในสาระสำคัญ ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ทำแผนเรียกประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาอนุมัติ ในแผนนั้นเสียใหม่ภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควร</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>กำหนดกลไกตรวจสอบมูลหนี้ก่อนที่ ศาลจะมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เพื่อป้องกันการ ใช้สิทธิเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ โดยไม่สุจริต และในกรณีศาลพบข้อผิดพลาด หรือข้อผิดพลาดในสาระสำคัญ ให้ศาลสั่งให้ ผู้ทำแผนเรียกประชุมเจ้าหนี้เพื่อลงมติใหม่</p>
	<p>มาตรา ๙๐/๑๑๗ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบ ด้วยแผน ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และให้นำ บทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>เพิ่มเรื่องการโฆษณาคำสั่งยกเลิกคำสั่ง ให้ฟื้นฟูกิจการ เพื่อเป็นการเผยแพร่ให้ประชาชน ทราบ</p>

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ส่วนที่ ๔</p> <p>การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผน</p>	<p>ส่วนที่ ๕</p> <p>การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบ ด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๑๘ เมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ให้บรรดาสีทธิและอำนาจหน้าที่ของผู้ทำแผนตกเป็นของผู้บริหารแผน ตั้งแต่ผู้บริหารแผนได้ทราบคำสั่งศาล และให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๙๐/๑๐๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>เพิ่มเรื่องสิทธิและอำนาจหน้าที่ ของผู้บริหารแผน ซึ่งมีหลักการทำนองเดียวกับ มาตรา ๙๐/๕๙</p>
<p>มาตรา ๙๐/๑๐๗ แผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ผู้กมัดเจ้าหนี้ที่ได้เข้าร่วมประชุมในการลงมติเห็นชอบด้วยแผน หรือได้รับแจ้งให้เข้าร่วมประชุมในการลงมติดังกล่าว</p> <p>มิให้นำมาตรา ๑๐๕๕ (๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๑๐๕๖ มาตรา ๑๐๕๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๑๑๗ มาตรา ๑๑๑๙ มาตรา ๑๑๕๕ มาตรา ๑๒๒๐ ถึงมาตรา ๑๒๒๘ และมาตรา ๑๒๓๘ ถึงมาตรา ๑๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับ แก่แผนตามมาตรานี้</p> <p>คำสั่งของศาลที่ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้ หรือผู้รับผิดชอบร่วมกับลูกหนี้ หรือผู้กำกับประกันหรืออยู่ในลักษณะอย่าง</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๑๙ แผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ย่อมผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหมดในเรื่องหนี้ของตน แต่ไม่ผูกมัดเจ้าหนี้ ทั้งหลายที่ผู้ทำแผนมิได้เรียกให้เข้าประชุมเพื่อพิจารณาแผน</p> <p>มิให้นำมาตรา ๑๐๕๕ (๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๑๐๕๖ มาตรา ๑๐๕๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๑๑๗ มาตรา ๑๑๑๙ มาตรา ๑๑๕๕ มาตรา ๑๒๒๐ ถึงมาตรา ๑๒๒๘ และมาตรา ๑๒๓๘ ถึงมาตรา ๑๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๑๑ มาตรา ๓๓๑ มาตรา ๕๑๑ มาตรา ๕๒๑ มาตรา ๕๔๑ มาตรา ๕๕๑ มาตรา ๑๐๒๒ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๖ ถึงมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับแก่แผนตามมาตรานี้</p> <p>คำสั่งของศาลซึ่งเห็นชอบด้วยแผนไม่มีผลเปลี่ยนแปลง ความรับผิดชอบของบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้ หรือผู้รับผิดชอบร่วมกับ ลูกหนี้ หรือผู้กำกับประกันหรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้กำกับประกันของลูกหนี้</p>	<p>เพิ่มบทบัญญัติที่ไม่นำพระราชบัญญัติ บริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับ เนื่องจากในหมวด ๓/๒ ใหม่ ใช้บังคับ กับบริษัทมหาชนจำกัดด้วย</p>

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
ผู้ค้าประกันของลูกหนี้ ในกรณีที่มิอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และไม่มิผลให้บุคคลเช่นว่านั้นต้องรับผิดชอบในหนี้ที่ก่อขึ้นตามแผนตั้งแต่วันดังกล่าว เว้นแต่บุคคลเช่นว่านั้นจะยินยอมเป็นหนังสือด้วย	ในกรณีที่มิอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และไม่มิผลให้บุคคลเช่นว่านั้นต้องรับผิดชอบในหนี้ที่ก่อขึ้นตามแผนตั้งแต่วันดังกล่าว เว้นแต่บุคคลเช่นว่านั้นจะยินยอมเป็นหนังสือด้วย	เพิ่มเติมเรื่องการขอแก้ไขแผนภายหลัง ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ซึ่งมีหลักการทำนองเดียวกับมาตรา ๙๐/๒๓
มาตรา ๙๐/๑๒๒ ให้ผู้บริหารแผนจัดทำรายงาน การปฏิบัติตามแผนเสนอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทุกรอบสามเดือนตามรูปแบบที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด	มาตรา ๙๐/๑๒๐ เมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ถ้ามีความจำเป็นต้องแก้ไขแผนเพื่อให้การฟื้นฟูกิจการสำเร็จลุล่วงไปได้ ผู้บริหารแผนอาจเสนอขอแก้ไขแผน และให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๙๐/๑๐๙ มาตรา ๙๐/๑๑๐ มาตรา ๙๐/๑๑๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๙๐/๑๑๔ มาตรา ๙๐/๑๑๕ มาตรา ๙๐/๑๑๘ และมาตรา ๙๐/๑๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม การแก้ไขแผนโดยขอยกกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน ให้ทำได้ไม่เกินหนึ่งครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีเป็นที่เห็นได้ชัดว่าแผนดังกล่าวไม่เป็นมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ผู้บริหารแผนจะขอยกเวลาต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้ ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่มีมติตามมาตรา ๙๐/๑๑๐ ยอมรับข้อเสนอขอแก้ไขแผนตามวรรคหนึ่ง หรือศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วย ข้อเสนอขอแก้ไขแผนดังกล่าว ให้ผู้บริหารแผนบริหารกิจการต่อไปตามแผนเดิม	เพิ่มเติมเรื่องการขอแก้ไขแผนภายหลัง ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ซึ่งมีหลักการทำนองเดียวกับมาตรา ๙๐/๒๓
มาตรา ๙๐/๑๑๒ ให้ผู้บริหารแผนจัดทำรายงาน การปฏิบัติตามแผนเสนอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทุกรอบสามเดือนตามรูปแบบที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด	มาตรา ๙๐/๑๒๑ ให้ผู้บริหารแผนจัดทำรายงาน การปฏิบัติตามแผนเสนอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทุกรอบสามเดือนตามรูปแบบที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด	-
มาตรา ๙๐/๑๑๓ ในกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารแผนต่อไป	มาตรา ๙๐/๑๒๒ ในกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารแผนต่อไป	แก้ไขให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการในกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผน หรือทุจริต หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควร

<p>พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาล หรือเจ้าหนี้ ผู้บริหาร ของลูกหนี้ หรือลูกหนี้มีคำสั่งร้องต่อศาล ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้บริหารแผน พินจากตำแหน่งหรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>	<p>เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือเจ้าหนี้มีคำสั่งร้องต่อศาล ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ</p>	<p>เป็นผู้บริหารแผนต่อไป เนื่องจากเป็นกรณีร้ายแรง</p>
<p>พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓</p> <p>เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาล หรือเจ้าหนี้ ผู้บริหาร ของลูกหนี้ หรือลูกหนี้มีคำสั่งร้องต่อศาล ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้บริหารแผน พินจากตำแหน่งหรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๒๓ ถ้าผู้บริหารแผนหรือเจ้าพนักงาน พินพิทักษ์ทรัพย์เห็นว่ากิจการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จ ตามแผนแล้ว ให้รายงานขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ โดยไม่ชักช้า และให้ศาลนัดพิจารณา หากได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการ ได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แต่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แต่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่ง ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิก การฟื้นฟูกิจการได้</p>	<p>กำหนดให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง ให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิกการ ฟื้นฟูกิจการ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการ ฟื้นฟูกิจการ และเพิ่มกรณีที่ยังเหลือระยะเวลา ดำเนินการตามแผน แต่เป็นที่แน่ชัดว่าการฟื้น ฟูกิจการจะไม่เป็นผลสำเร็จ เพื่อให้ศาลมีคำสั่ง ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิก การฟื้นฟูกิจการได้</p>
<p>พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓</p> <p>เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาล หรือเจ้าหนี้ ผู้บริหาร ของลูกหนี้ หรือลูกหนี้มีคำสั่งร้องต่อศาล ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้บริหารแผน พินจากตำแหน่งหรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๒๓ ถ้าผู้บริหารแผนหรือเจ้าพนักงาน พินพิทักษ์ทรัพย์เห็นว่ากิจการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จ ตามแผนแล้ว ให้รายงานขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ โดยไม่ชักช้า และให้ศาลนัดพิจารณา หากได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการ ได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แต่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่ง ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิก การฟื้นฟูกิจการได้</p>	<p>กำหนดให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง ให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิกการ ฟื้นฟูกิจการ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการ ฟื้นฟูกิจการ และเพิ่มกรณีที่ยังเหลือระยะเวลา ดำเนินการตามแผน แต่เป็นที่แน่ชัดว่าการฟื้น ฟูกิจการจะไม่เป็นผลสำเร็จ เพื่อให้ศาลมีคำสั่ง ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิก การฟื้นฟูกิจการได้</p>

เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓
แก้ไขกฎกระทรวงการแจ้งคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ โดยยกการให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สินของค้ำสั่งดังกล่าว เพื่อเป็นการเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปทราบ	ให้ศาลทราบภายในสิบวันนับแต่วันทราบเหตุหรือข้อแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุด แล้วแต่กรณี ถ้าศาลเห็นสมควรก็ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ	ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการที่ฟื้นฟูกิจการ นับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงจนกระทั่งศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้ผู้บริหารแผนคนที่มีอำนาจหน้าที่จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไปเท่าที่จำเป็น
แก้ไขกระบวนการแจ้งคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ โดยยกการให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สินของค้ำสั่งดังกล่าว เพื่อเป็นการเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปทราบ	มาตรา ๙๐/๑๒๕ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๙๐/๑๐๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม	มาตรา ๙๐/๑๑๗ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สิน ผู้บริหารแผน ลูกหนี้ และผู้บริหารของลูกหนี้ โดยไม่ชักช้า เมื่อได้ทราบคำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้บริหารแผน ต้องส่งมอบทรัพย์สิน คงตรา สมุดบัญชี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินและกิจการของลูกหนี้แก่ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ โดยเร็วที่สุด ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
แก้ไขข้อบังคับให้สอดคล้องกับหลักการ ในหมวด ๓/๒ ใหม่	มาตรา ๙๐/๑๒๕ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ กลับเป็นของลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ และให้ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป	มาตรา ๙๐/๑๑๘ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการ และทรัพย์สินของลูกหนี้กลับเป็นของลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ และให้ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป
แก้ไขผลของคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ เพื่อรองรับเจ้าหนี้ที่ลูกหนี้มิได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สิน และเจ้าหนี้ที่ผู้กู้ฯ ไม่มีได้เรียกให้	มาตรา ๙๐/๑๒๖ คำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความผูกพันในหนี้ตามแผนของลูกหนี้กับเจ้าหนี้ และให้มีผลดังต่อไปนี้	มาตรา ๙๐/๑๑๙ คำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความผูกพันในหนี้ของลูกหนี้กับเจ้าหนี้ตามแผน และให้มีผลดังนี้

<p>พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓</p> <p>(๑) ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้กลับมีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป</p> <p>(๒) ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป</p> <p>(๓) คำตอบแทนของผู้บริหารของลูกหนี้ซึ่งผู้บริหารแผนก่อนขึ้นเพื่อประโยชน์ของลูกหนี้ ยกเว้นหนี้ละเมิด เป็นหนี้บริริมสิทธิ เป็นหนี้บริริมสิทธิทั้งหมดของลูกหนี้ โดยให้อยู่ในลำดับเดียวกับบริริมสิทธิลำดับที่ ๑ ตามมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>(๑) ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้กลับมีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป</p> <p>(๒) ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป</p> <p>(๓) หนี้ซึ่งผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนก่อนขึ้นเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ยกเว้นหนี้ละเมิด เป็นหนี้บริริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ โดยให้อยู่ในลำดับเดียวกับบริริมสิทธิลำดับที่ ๑ ตามมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเจ้าหนี้ที่ผู้ทำแผนมิได้เรียกให้ประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผน ย่อมมีสิทธิตามมูลหนี้เดิมของตน</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>ประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผน ให้อย่างมีสิทธิ ตามมูลหนี้เดิมของตนด้วย</p>
<p>มาตรา ๙๐/๑๒๑ คำสั่งศาลที่แยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผนและยกเลิกกิจการฟื้นฟูกิจการไม่กระทบถึงการใด ที่ผู้บริหารแผนได้กระทำไปแล้วก่อนศาลมีคำสั่งเช่นนั้น</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๒๗ คำสั่งศาลที่แยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟู กิจการและยกเลิกกิจการฟื้นฟูกิจการไม่กระทบถึงการใดที่ผู้ทำแผน หรือผู้บริหารแผนได้กระทำไปแล้วก่อนศาลมีคำสั่งเช่นนั้น</p>	<p>แก้ไขถ้อยคำให้สอดคล้องกับหลักการ ในหมวด ๓/๒ ใหม่</p>
<p>ส่วนที่ ๒</p> <p>บทกำหนดโทษ</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๒๒ ผู้ได้ยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๙๐/๙๒ อันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่น หรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>	<p>ส่วนที่ ๗</p> <p>บทกำหนดโทษว่าด้วยกระบวนการเกี่ยวกับกิจการฟื้นฟูกิจการ ของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๒๘ ผู้ได้ยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๙๐/๙๒ อันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่น หรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>	<p>แก้ไขข้อส่วนใหญ่สอดคล้องกับชื่อส่วน ของบทกำหนดโทษในหมวด ๓/๑</p>

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๙๐/๑๒๓ ผู้ได้ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่ง มาตรา ๙๐/๑๐๔ (๘) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๒๔ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๙๐/๑๐๑ (๘) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>	-
<p>มาตรา ๙๐/๑๒๔ ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ผู้ใด โดยทุจริตปกปิดรายละเอียดแห่งหนี้สินในสารละลายสำคัญ หรือแสดง จำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๓๐ ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ผู้ใด โดยทุจริตปกปิดรายละเอียดแห่งหนี้สินในสาระสำคัญ หรือแสดง จำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>	-
<p>มาตรา ๙๐/๑๒๕ ผู้ได้ล่วงรู้กิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ ที่ได้รับการฟื้นฟูกิจการเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ ที่กำหนดในหมวดนี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่ตามปกติวิสัยของ ลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไป เปิดเผยต่อประการใด ๆ นอกจากตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟู กิจการตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๓๑ ผู้ได้ล่วงรู้กิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ ที่ได้รับการฟื้นฟูกิจการเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ ที่กำหนดในหมวดนี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่ตามปกติวิสัยของ ลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไป เปิดเผยต่อประการใด ๆ นอกจากตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ ในการฟื้นฟูกิจการตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>	แก้ไขย้อยค่าให้ถูกต้อง
<p>มาตรา ๙๐/๑๒๖ ผู้ใดเป็นผู้บริหารแผนหรือผู้บริหารแผน ชั่วคราวปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือกระทำการ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยมุ่งหมายให้เกิด ความเสียหายแก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๓๒ ผู้บริหารแผนผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหาย แก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>	-

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๙๐/๑๒๗ ในกรณีผู้กระทำความผิดตามความในหมวดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการหรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๓๓ ในกรณีผู้กระทำความผิดตามความในหมวดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการหรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๙๐/๑๒๘ ให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความในหมวดนี้ด้วย</p>	<p>มาตรา ๙๐/๑๓๔ ให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความในหมวดนี้ด้วย”</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๓</p> <p>กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๓๕ ถึงมาตรา ๙๐/๑๕๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓</p> <p>“หมวด ๓/๓</p> <p>กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๓๕ กระบวนการพิจารณาส่วนใดที่ไม่มีบัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓/๑ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับกิจการของลูกหนี้ หรือหมวด ๓/๒ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดเล็กแล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่บทบัญญัติเรื่องคำสั่งผู้ทำแผน การขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ</p>	<p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๓</p> <p>กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๓๕ ถึงมาตรา ๙๐/๑๕๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓</p> <p>“หมวด ๓/๓</p> <p>กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๓๕ กระบวนการพิจารณาส่วนใดที่ไม่มีบัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓/๑ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับกิจการของลูกหนี้ หรือหมวด ๓/๒ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดเล็กแล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่บทบัญญัติเรื่องคำสั่งผู้ทำแผน การขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ</p>	<p>เพนหมวด ๓/๓ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับกิจการแบบเร่งรัด (Expedited reorganization proceedings) กล่าวคือ เมื่อลูกหนี้ตามหมวด ๓/๑ หรือหมวด ๓/๒ ทำความตกลงกับเจ้าหนี้เพื่อจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการได้แล้วจึงยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการพร้อมกันแผนเสนอต่อศาล หากศาลเห็นชอบ ศาลจะมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผน และดำเนินการระบบฟื้นฟูกิจการ และดำเนินการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัดตามหมวด ๓/๓</p> <p>กำหนดให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓/๑ หรือหมวด ๓/๒ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ขั้นตอนการตั้งผู้ทำแผน การขอรับชำระหนี้ คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และการประชุมเจ้าหนี้ เพื่อลดขั้นตอนในกระบวนการฟื้นฟูกิจการ</p>

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๙๐/๑๓๖ ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๓๓ หรือมาตรา ๙๐/๙๒ แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำร้องต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัดได้ โดยแนบแผนพร้อมหลักฐาน แสดงว่าเจ้าหนี้ได้มีมติยอมรับแผนแล้วตามมาตรา ๙๐/๔๖ หรือมาตรา ๙๐/๑๑๐ แล้วแต่กรณี	มาตรา ๙๐/๑๓๖ ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๑๓๖ จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัดไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด (๒) ศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ (๓) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอน ทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชี ของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่	เพิ่มทางเลือกให้กับลูกหนี้ที่เป็นองค์กร ธุรกิจขนาดสามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟู กิจการแบบเร่งรัดได้ โดยการยื่นคำร้องขอพร้อม กับแผนฟื้นฟูกิจการ
	มาตรา ๙๐/๑๓๗ ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๑๓๖ จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัดไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด (๒) ศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ (๓) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอน ทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชี ของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่	กำหนดหลักการทำนองเดียวกับ มาตรา ๙๐/๕ และมาตรา ๙๐/๙๔
	มาตรา ๙๐/๑๓๘ เมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอแล้ว ให้กำหนด วันนัดได้สวนเป็นการด่วน และให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอ และวันเวลานัดได้สวนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอไปยังเจ้าหนี้ทั้งหลายและเจ้าพนักงาน พินิจทรัพย์ให้ทราบก่อนวันนัดได้สวนไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เจ้าหนี้อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดได้สวนนัดแรก ไม่น้อยกว่าสามวัน	กำหนดกระบวนการนัดได้สวนภายหลัง จากที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอแล้ว

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๓๙ ในการได้สวนคำร้องขอ ศาลต้องได้สวนเอาความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐/๓ หรือมาตรา ๙๐/๙๒ แล้วแต่กรณี และแผนเข้าหลักเกณฑ์ตามที่ศาลให้ความเห็นชอบได้ตามมาตรา ๙๐/๕๘ หรือมาตรา ๙๐/๑๑๕ โดยให้ศาลรับฟังความเห็นของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ประกอบด้วย</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านคำร้องขอ ถ้าศาลเห็นสมควรจะงดการได้สวนก็ได้ และถ้าได้ความจริงและแผนเข้าหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยสุจริต ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน มิฉะนั้นให้มีคำสั่งยกคำร้องขอ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>กำหนดหลักเกณฑ์การได้สวนคำร้องขอ</p>
	<p>มาตรา ๙๐/๑๔๐ ก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หากมีเจ้าหนี้นับคำร้องต่อศาลเกี่ยวกับมูลหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนว่าลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินของตนหรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง ให้ศาลส่งสำเนาคำร้องแก่เจ้าหนี้ทั้งหลายและลูกหนี้ และศาลอาจมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตรวจสอบเกี่ยวกับมูลหนี้ของเจ้าหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรก็ได้</p> <p>หากศาลได้สวนแล้วได้ความจริงตามที่เจ้าหนี้นับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลสอบถามผู้ทำแผนถึงเหตุดังกล่าว ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ทำแผนแก้ไขแผนสำหรับหนี้ที่ขาดหายไปหรือแก้ไขข้อผิดพลาดของตนไปให้ถูกต้อง และให้ถือว่าแผนยังมีผลผูกพันเจ้าหนี้ทั้งหลายต่อไป</p> <p>ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดในสาระสำคัญ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ</p>	<p>กำหนดกลไกการตรวจสอบมูลหนี้ก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน เพื่อป้องกันการใช้สิทธิเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการโดยไม่สุจริต</p>

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๙๐/๑๔๑ ในกรณีที่มีคำสั่งยกคำร้องขอตามหมวดนี้ ลูกหนี้อาจยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ก็ได้ แต่ถ้าลูกหนี้ได้ยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการตามหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับกิจการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ หรือหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับกิจการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม จะยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการตามหมวดนี้ก็ได้</p>	<p>เปิดโอกาสให้ลูกหนี้สามารถขอให้มีการฟื้นฟูกิจการได้อีกครั้งในกรณีที่มีคำสั่งยกคำร้องขอตามหมวดนี้ แต่ถ้าลูกหนี้ได้ยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการตามหมวด ๓/๑ หรือหมวด ๓/๒ แล้ว จะยื่นคำร้องขอตามหมวดนี้อีกไม่ได้</p>
	<p>มาตรา ๙๐/๑๔๒ แผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ย่อมผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหมดในเรื่องหนี้ของตน แต่ไม่ผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหลายที่ผู้ทำแผนมิได้เรียกให้เข้าประชุมเพื่อพิจารณาแผน มีให้นามตรา ๑๐๕๕ (๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๑๐๕๖ มาตรา ๑๐๕๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๑๑๗ มาตรา ๑๑๑๘ มาตรา ๑๑๔๕ มาตรา ๑๒๒๐ ถึงมาตรา ๑๒๒๘ และมาตรา ๑๒๓๘ ถึงมาตรา ๑๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๑๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๖ ถึงมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๔๓๕ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับแก่แผนตามมาตรานี้</p> <p>คำสั่งของศาลซึ่งเห็นชอบด้วยแผนนี้ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้ หรือผู้รับผิดชอบร่วมกัน หรือผู้ค้าประกันหรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้ค้าประกันของลูกหนี้ ในหน้าที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และไม่มีผลให้บุคคล เช่นว่านั้นต้องรับผิดชอบในหนี้ที่ก่อขึ้นตามแผนตั้งแต่วันดังกล่าว เว้นแต่บุคคลเช่นว่านั้นจะยินยอมเป็นหนังสือด้วย</p>	<p>กำหนดให้แผนผูกมัดเฉพาะเจ้าหนี้ ที่ผู้ทำแผนเรียกให้เข้าประชุม เพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้ ที่ลูกหนี้มิได้เรียกให้เข้าประชุมที่ยังคงมีสิทธิ ตามมูลหนี้เดิมของตน</p>

<p>พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๙๐/๑๔๓ เมื่อศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผนแล้วให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๒ ถึงมาตรา ๙๐/๑๕ หรือมาตรา ๙๐/๑๑๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๑๒ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่ถูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๓ เป็นผู้ยื่น คำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด ให้ลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผน โดยอาจกำหนดให้บุคคลอื่นร่วมเป็นผู้บริหารแผน ด้วยก็ได้ และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓/๑ ครอบคลุมพิจารณา เกี่ยวกับกรฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ ของผู้บริหารแผนมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>กำหนดให้นำสภาวะพักชำระหนี้ ในหมวด ๓/๑ และหมวด ๓/๒ มาใช้บังคับกับ หมวด ๓/๓ โดยอนุโลม เพื่อเป็นการคุ้มครอง ลูกหนี้</p> <p>กำหนดให้ลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผน เพื่อความคล่องตัวในการบริหารแผน</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>กำหนดให้สภาวะพักชำระหนี้ ในหมวด ๓/๑ และหมวด ๓/๒ มาใช้บังคับกับ หมวด ๓/๓ โดยอนุโลม เพื่อเป็นการคุ้มครอง ลูกหนี้</p> <p>กำหนดให้ลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผน เพื่อความคล่องตัวในการบริหารแผน</p>
	<p>มาตรา ๙๐/๑๔๔ ในกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการ ตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตหรือก่อให้เกิดความเสียหาย แก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารแผนต่อไป เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือเจ้าหนี้มีคำร้องต่อศาล ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน</p>	<p>กำหนดให้ศาลมีอำนาจยกเลิกคำสั่งให้ ฟื้นฟูกิจการ เพื่อเป็นการลงโทษลูกหนี้ที่ผิดนัด ไม่ชำระหนี้ตามที่ได้ตกลงกันในแผนหรือดำเนินการ โดยไม่สุจริต โดยให้มีผลเหมือนกับคำสั่งยกเลิก การฟื้นฟูกิจการตามมาหมวด ๓/๑ และหมวด ๓/๒</p>	<p>กำหนดให้ศาลมีอำนาจยกเลิกคำสั่งให้ ฟื้นฟูกิจการ เพื่อเป็นการลงโทษลูกหนี้ที่ผิดนัด ไม่ชำระหนี้ตามที่ได้ตกลงกันในแผนหรือดำเนินการ โดยไม่สุจริต โดยให้มีผลเหมือนกับคำสั่งยกเลิก การฟื้นฟูกิจการตามมาหมวด ๓/๑ และหมวด ๓/๒</p>
	<p>มาตรา ๙๐/๑๔๕ ถ้าลูกหนี้คืนดีไม่ชำระหนี้ตามที่ได้ ตกลงไว้ในแผนก็ดี หรือปรากฏแก่ศาลโดยมีพยานหลักฐานว่า การชำระหนี้ตามแผนนั้นไม่อาจดำเนินไปได้โดยปราศจากอยู่ยธรรม หรือจะเป็นการเข้าเกินสมควรก็ดี หรือการที่ศาลได้มีคำสั่ง เห็นชอบด้วยนั้นเป็นเพราะถูกหลอกลวงทุจริตก็ดี เมื่อเจ้าพนักงาน พินิจทรัพย์รายงานหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบถึงการใดที่ได้กระทำไปแล้วตามแผนนั้น และให้นำ บทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๓ และมาตรา ๙๐/๑๔ หรือมาตรา ๙๐/๑๒๓ และมาตรา ๙๐/๑๒๔ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>		

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๙๐/๑๕๖ ผู้ได้ยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๙๐/๑๓๖ อันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้ยื่น หรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>	<p>เพื่อลงโทษผู้ยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ แบบเร่งรัดอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ</p>
	<p>มาตรา ๙๐/๑๕๗ ลูกหนี้ผู้ได้จำหน่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน ภายในกำหนดเวลาดาตามตรา ๙๐/๑๒ หรือมาตรา ๙๐/๑๐๑ ภายใต้อำนาจศาลตามตรา ๙๐/๑๒ หรือมาตรา ๙๐/๑๐๑ แล้วแต่กรณี นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>	<p>เพื่อลงโทษลูกหนี้ที่จำหน่ายรายโอน ทรัพย์สินในระหว่างสภาวะพักการชำระหนี้</p>
	<p>มาตรา ๙๐/๑๕๘ ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ผู้ใด โดยทุจริตปกปิดรายละเอียดแห่งหนี้สินในสาระสำคัญ หรือแสดง จำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>	<p>เพื่อลงโทษลูกหนี้หรือผู้บริหารของ ลูกหนี้ที่ทุจริตปกปิดรายละเอียดแห่งหนี้สิน ในสาระสำคัญ หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ ของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ</p>
	<p>มาตรา ๙๐/๑๕๙ ผู้ใดสร้างรบกวนหรือข่มขู่ใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับกำหนดในหมวดนี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่ดีตามปกติ และหน้าที่ที่กำหนดในหมวดนี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่ดีตามปกติ วิสัยของลูกหนี้ที่ได้รับกำหนดไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้ยื่นมาไป เปิดเผยด้วยประการใด ๆ นอกจากตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ ในการฟื้นฟูกิจการตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>	<p>เพื่อลงโทษผู้ที่เปิดเผยกิจการหรือข้อมูล ของลูกหนี้ที่รับการฟื้นฟูจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย</p>

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	มาตรา ๙๐/๑๕๐ ผู้บริหารแผนผู้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติตามที่โดยทุจริต หรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ	เพื่อลงโทษผู้บริหารแผนที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติตามที่โดยทุจริต
	มาตรา ๙๐/๑๕๑ ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดตามความในหมวดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย	เพื่อลงโทษกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดตามหมวดนี้
	มาตรา ๙๐/๑๕๒ ให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความในหมวดนี้ด้วย”	กำหนดให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหาย
	มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ “มาตรา ๑๔๒/๑ ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าเจ้าหนี้ ลูกหนี้ ผู้มีส่วนได้เสีย หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด มีพฤติการณ์ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีพฤติการณ์ไปในทางทุจริต เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจดังต่อไปนี้ (๑) ออกหมายเรียกเจ้าหนี้ ลูกหนี้ ผู้มีส่วนได้เสีย หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งได้ความหรือสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับพฤติการณ์ดังกล่าวนี้มาสอบสวนหรือสอบสวน และมีคำสั่งให้บุคคลนั้นส่งเอกสารหรือวัตถุพยานซึ่งอยู่ในความยึดถือหรือในอำนาจของผู้นั้น	เพิ่มอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการดำเนินการกรณีที่สงสัยว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูกิจการมีพฤติการณ์ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีพฤติการณ์ไปในทางทุจริต เพื่อให้กระบวนการฟื้นฟูกิจการมีประสิทธิภาพและเป็นไปด้วยความยุติธรรม

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓	ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	อันเกี่ยวกับพฤติการณ์ดังกล่าวให้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (๒) รายงานต่อศาลเกี่ยวกับพฤติการณ์ดังกล่าว เพื่อให้ศาลมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ศาลเห็นสมควร”	
	มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ “มาตรา ๑๗๔/๑ ผู้ได้ตั้งขึ้นหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามมาตรา ๑๔๒/๑ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”	เพื่อลงโทษผู้ที่ตั้งขึ้นหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาไม่มีบทกำหนดโทษ กรณีที่มีการกระทำความผิดดังกล่าว
	มาตรา ๑๐ พระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลกระพริบถึงกระบวนการพิจารณาของศาลและการดำเนินกิจการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่ได้กระทำไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	เพื่อรองรับกระบวนการพิจารณาของศาล และการดำเนินกิจการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
	มาตรา ๑๑ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการตามหมวด ๓/๒ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับกิจการฟื้นฟูของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนกว่ากระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จะเสร็จสิ้น และให้นำส่วนที่ ๒ บทกำหนดโทษ ในหมวด ๓/๒ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาใช้บังคับด้วย	เพื่อรองรับบรรดาคดีที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการตามหมวด ๓/๒ และบทกำหนดโทษ

<p>พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๑๒ ให้ประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อกำหนดผู้รักษาการตามกฎหมาย</p>
--	---	--

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง

- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

• เป้าหมายที่ ๒.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

• ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔.๕.๕ ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

• เป้าหมายที่ ๒.๔ กระบวนการยุติธรรมเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

• ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔.๗ กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่อง

แผนปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย

- ประเด็นปฏิรูปที่ ๑ การกำหนดกลไกทางกฎหมายเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ได้ทันต่อการพัฒนาตามกระแสโลกาภิวัตน์

- ประเด็นปฏิรูปที่ ๒ การกำหนดกลไกทางกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมและขจัดความเหลื่อมล้ำ

ในสังคม

แผนปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม

- ประเด็นปฏิรูปที่ ๒ การพัฒนากลไกช่วยเหลือและเพิ่มศักยภาพเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการ

ยุติธรรม

- ประเด็นปฏิรูปที่ ๑๐ การพัฒนาประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

ของประเทศ

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบของปัญหาคืออะไร

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการไว้ในหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยทั้งสองหมวดมีกระบวนการที่แตกต่างกัน

นับแต่พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ หมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเพิ่มโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ปรากฏว่ามีจำนวนคดีที่ลูกหนี้เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่กระบวนการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการต่อศาลล้มละลายกลางทั้งสิ้น

จำนวน ๗ คดี และศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนแล้วจำนวน ๒ คดี ซึ่งปัจจุบันศาลได้มีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน เนื่องจากระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงแต่การฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน สำหรับอีกจำนวน ๕ คดี ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งไม่รับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการจำนวน ๓ คดี เนื่องจากผู้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการไม่มีลักษณะตรงตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขอให้ฟื้นฟูกิจการตามมาตรา ๙๐/๙๒ จำนวน ๑ คดี และผู้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการมิใช่นิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงตามมาตรา ๙๐/๙๒ จำนวน ๒ คดี สำหรับอีกจำนวน ๒ คดี ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกคำร้องขอฟื้นฟูกิจการจำนวนทั้ง ๒ คดี เนื่องจากลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่มีเหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามมาตรา ๙๐/๙๒ จากสภาพปัญหาดังกล่าวพบว่าสาเหตุของปัญหามีดังนี้

๑. กฎหมายปัจจุบันกำหนดค่านิยาม “ลูกหนี้” หมายความว่า ลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งประกอบธุรกิจที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือที่จดทะเบียนกับหน่วยงานอื่นของรัฐ เป็นการกำหนดคุณสมบัติของลูกหนี้ให้ต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือที่จดทะเบียนกับหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งไม่เปิดกว้างให้ลูกหนี้ที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแต่ไม่มีคุณสมบัติดังกล่าวสามารถร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการได้

๒. กฎหมายกำหนดจำนวนหนี้ที่สามารถร้องขอให้ลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เข้าสู่กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้โดยมีอัตราขั้นต่ำและอัตราสูงสุด จึงเป็นข้อจำกัดในการเข้าสู่กระบวนการ

๓. กฎหมายไม่มีกระบวนการเพื่อให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างทันท่วงที เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้ลูกหนี้ต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการและเสนอให้เจ้าหนี้ลงมติยอมรับแผนก่อน จึงจะยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการต่อศาล และเมื่อศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนแล้ว จึงจะเกิดสถานะพักการชำระหนี้ (Automatic Stay) ซึ่งทำให้ลูกหนี้ได้รับความคุ้มครองจากสถานะพักการชำระหนี้ล่าช้าเกินไป

ในส่วนของหมวด ๓/๑ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ซึ่งเป็นองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ จำนวนหนี้ที่สามารถร้องขอให้ลูกหนี้เข้าสู่กระบวนการพิจารณา ไม่สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน อีกทั้งหากได้พิจารณากำหนดจำนวนหนี้ที่สามารถร้องขอให้ลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่กระบวนการพิจารณาขึ้นใหม่ จึงอาจมีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณากำหนดจำนวนหนี้ที่สามารถร้องขอให้ลูกหนี้ซึ่งเป็นองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่เข้าสู่กระบวนการพิจารณาขึ้นใหม่ด้วย และกระบวนการพิจารณาตามหมวด ๓/๑ ยังขาดกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัด (Prepackaged Bankruptcy) ซึ่งเป็นหลักการสากล

นอกจากนี้ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19) ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั้งภายในและระหว่างประเทศ ทำให้องค์กรธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตกอยู่ในสถานะไม่อาจชำระหนี้ได้ แต่กฎหมายฟื้นฟูกิจการที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันยังมีข้อจำกัด จึงจำเป็นต้องพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าว เพื่อเป็นการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

รัฐมีหน้าที่ในการดูแลระบบเศรษฐกิจของประเทศ เมื่อองค์กรธุรกิจประสบปัญหา รัฐจึงมีหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือ เยียวยา เมื่อกระบวนการฟื้นฟูกิจการตามหมวด ๓/๑ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ เพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลา ๒๒ ปีแล้ว ซึ่งปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจได้มีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก และกระบวนการฟื้นฟูกิจการตามหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ยังมีข้อจำกัดอยู่ ดังนั้น กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ในฐานะภาครัฐซึ่งเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวและได้เล็งเห็นถึงปัญหาและข้อจำกัด จึงมีหน้าที่ในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ เพื่อขจัดปัญหา ลดข้อจำกัด ขั้นตอน และกระบวนการให้สามารถให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ทั้งที่เป็นองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้อย่างทันทั่วถึง ซึ่งภารกิจดังกล่าวนี้ ภาคเอกชนไม่อาจดำเนินการได้

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซงคืออะไร

เพื่อให้มีกฎหมายที่เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน สามารถให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น และยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อให้กระบวนการยุติธรรมเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

(๑) กรมบังคับคดีได้จัดให้มีโครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ (การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม) นับแต่กฎหมายใช้บังคับจนถึงปัจจุบัน เพื่อให้กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ศาลยุติธรรม หน่วยงานราชการ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สถาบันการเงิน สำนักงานกฎหมายและเอกชน ที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(๒) กรมบังคับคดีได้จัดให้มีโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ (การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม) เพื่อให้กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้แทนสถาบันการเงิน ศาลยุติธรรม หน่วยงานราชการ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำนักงานกฎหมายและเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทั่วประเทศได้รับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ลักษณะของแผนฟื้นฟูกิจการสำเร็จรูปและขั้นตอนในการดำเนินการ และรับฟังความคิดเห็นและระดมความคิดเห็นจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายดังกล่าว เพื่อนำผลที่ได้จากการประชุมมาทบทวน ปรับปรุง ต่อยอด และพัฒนาแก้ไขกฎหมายดังกล่าว ให้มีความเหมาะสมอย่างแท้จริง

(๓) กรมบังคับคดีได้จัดทำแบบฟอร์มแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คู่มือการเขียนแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และแผนสำเร็จรูป เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการได้ด้วยตนเอง เพื่อเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายของลูกหนี้ในกรณีที่ลูกหนี้จะต้องว่าจ้างให้ผู้อื่น เช่น บริษัทที่ปรึกษาทางการเงิน หรือสำนักงานกฎหมายจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการให้

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหาอย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

ประเทศสหรัฐอเมริกา นำกระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัด (Prepackaged Bankruptcy) มาใช้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวเกิดจากการผสมผสานกันระหว่างกระบวนการฟื้นฟูกิจการกับการเจรจาประนีประนอมปรับโครงสร้างหนี้นอกศาลระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

(๑) Fully pre - packaged Bankruptcy เป็นกระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัดที่ลูกหนี้ได้เข้าเจรจากับเจ้าหนี้ทุกกลุ่มที่มีสิทธิออกเสียงตามแผน ลูกหนี้ไม่จำเป็นต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ แต่สามารถใช้กระบวนการแลกเปลี่ยนหุ้นกับเจ้าหนี้โดยการกำกับดูแลของคณะกรรมการหลักทรัพย์

(๒) Partially pre - packaged Bankruptcy เป็นกระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัดที่ลูกหนี้ได้เข้าเจรจาต่อรองกับเจ้าหนี้เพียงบางกลุ่มก่อนที่จะยื่นแผนเข้ามาในกระบวนการฟื้นฟูกิจการ ซึ่งเจ้าหนี้เหล่านี้ต้องยังคงมีสิทธิเรียกร้องอยู่ภายหลังจากที่ลูกหนี้ได้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการแล้ว ในเบื้องต้นลูกหนี้ต้องจัดเตรียมการเปิดเผยข้อมูลและแผนฟื้นฟูกิจการ เพื่อนำไปเผยแพร่แก่เจ้าหนี้ที่ได้รับผลกระทบตามแผน หากในขั้นตอนนี้ลูกหนี้ไม่ได้รับเสียงยอมรับแผนตามที่กฎหมายฟื้นฟูกิจการกำหนด ลูกหนี้ยังมีโอกาสในการเจรจาต่อรองกับเจ้าหนี้เพื่อแก้ไขแผน กระบวนการฟื้นฟูกิจการจะเริ่มต้นขึ้นเมื่อลูกหนี้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการต่อศาลโดยแนบแผนฟื้นฟูกิจการ คำแถลงเปิดเผยข้อมูล หลักฐานอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นว่าเจ้าหนี้ที่ได้รับผลกระทบตามแผนได้ยอมรับแผนตามเงื่อนไขของกฎหมายแล้ว เมื่อศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการแล้ว ศาลจะกำหนดนัดวันพิจารณาเพื่อตรวจสอบคำแถลงการณ์เปิดเผยข้อมูลและอนุมัติแผน โดยใช้เวลากปกติประมาณ ๑ เดือนแต่หากลูกหนี้มีความพร้อม ศาลจะพิจารณาได้อย่างรวดเร็ว ในวันกำหนดนัดพิจารณาแผน ศาลจะไต่สวนว่าแผนมีรายละเอียดครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดและเป็นไปตามหลักผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเจ้าหนี้ หลักความเป็นไปได้ของแผน หลักไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เนื่องจากแผนยังไม่ได้รับการออกเสียงลงคะแนนจากเจ้าหนี้ก่อนเข้าสู่กระบวนการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ

กระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัดมีข้อดีเมื่อเปรียบเทียบกับกระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเต็มรูปแบบดังนี้

(๑) มีค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่าเนื่องจากใช้ระยะเวลาในกระบวนการศาลน้อยกว่ากระบวนการฟื้นฟูกิจการค่อนข้างมาก จึงมีค่าธรรมเนียมน้อยกว่า และด้วยกระบวนการที่รวดเร็ว จึงทำให้มีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นลดน้อยลงไปด้วย และถึงแม้ว่ากระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัดนี้จะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในขั้นตอนการเจรจาต่อรองและเตรียมแผน แต่หากพิจารณาในภาพรวมแล้วกระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัดยังคงมีค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่ากระบวนการฟื้นฟูกิจการ

(๒) มีกระบวนการที่รวดเร็วกว่า ด้วยเหตุที่ว่าก่อนจะยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ ลูกหนี้จะต้องเจรจาต่อรองแผนและผ่านความเห็นชอบด้วยแผนจากเจ้าหนี้แล้ว ส่งผลให้กระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัดใช้เวลาในการพิจารณาคดีน้อยกว่ากระบวนการฟื้นฟูกิจการ

(๓) มีผลกระทบต่อกิจการของลูกหนี้ค่อนข้างน้อย เนื่องจากในขั้นตอนการเจรจาแผน ลูกหนี้จะเจรจากับเจ้าหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากแผนเท่านั้น ซึ่งโดยส่วนมากเป็นเจ้าหนี้สถาบันการเงิน หรือเจ้าหนี้หุ้นกู้ แผนการฟื้นฟูของลูกหนี้จึงทราบในวงจำกัด

ซึ่งหากประเทศไทยมีกระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัดจะช่วยให้เจ้าหนี้และลูกหนี้ใช้ระยะเวลาในกระบวนการที่รวดเร็วยิ่งขึ้น กระบวนการพิจารณาในชั้นศาลจะดำเนินการไปอย่างรวดเร็ว ช่วยลดปริมาณคดีในศาล ประหยัดค่าใช้จ่าย จึงควรนำกระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัดมาประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ เพื่อให้ลูกหนี้สามารถหลุดพ้นจากปัญหานี้สินได้อย่างทันที่

๔. การรับฟังความคิดเห็น

- ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว
- ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างกฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีกฎหมายอื่นที่มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ หมวด ๓/๑ กระทบพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และ หมวด ๓/๒ กระทบพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง
ไม่มี

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้อันตราย คัดกรอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร
ไม่มี

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ หมวด ๓/๑ กระทบพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และหมวด ๓/๒ กระทบพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะทำให้มีมาตรการทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยเหลือให้ลูกหนี้ทั้งที่เป็นองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่และลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว หรือได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19) ได้มีโอกาสได้รับการฟื้นฟูกิจการและไม่ต้องตกเป็นบุคคลล้มละลาย หากมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการได้ ดังนั้น การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ หมวด ๓/๑ กระทบพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และหมวด ๓/๒ กระทบพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเป็นการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหรือไม่

มีการวางแผนที่จะใช้สื่อสารสนเทศต่างๆ เช่น สื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อวิทยุชุมชน โซเชียลมีเดีย เพื่อสร้างการรับรู้และเป็นช่องทางการติดต่อ สื่อสาร เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

๗.๓.๑ ภาคประชาชนสามารถใช้วิธีการดังต่อไปนี้

(๑) จัดอบรม เสวนา ประชุมเพื่อให้ความรู้ รวมทั้งผลิตสื่อเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับหลักการ และสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๒) ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น สื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อวิทยุชุมชน โซเชียลมีเดีย เป็นต้น

(๓) ประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในการเผยแพร่ความรู้ เช่น สถาบันการเงิน ธนาคารพาณิชย์ต่างๆ เป็นต้น

๗.๓.๒ เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถใช้วิธีการดังต่อไปนี้

(๑) จัดอบรม เสวนา ประชุมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการและร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมุ่งเน้นการฝึกอบรมให้ความรู้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ของกรมบังคับคดี ผู้บังคับใช้กฎหมายอย่างต่อเนื่อง

(๒) จัดทำคู่มือในการปฏิบัติงาน

(๓) สร้างภาคีเครือข่ายในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เช่น สำนักงานศาลยุติธรรม ศาลล้มละลายกลาง สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม เป็นต้น

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับให้เป็นตามกฎหมายในระยะ ๓ ปีแรก เป็นจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.- บาท (จัดการอบรม/เสวนา/ประชุมเพื่อให้ความรู้ทั้งภาคประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ/การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์) สำหรับอัตราค่าจ้างที่ต้องใช้เป็นอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่เดิม จึงไม่ต้องมีอัตราค่าจ้างเพิ่ม

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

การดำเนินการดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดภาระแก่ประเทศไทย และเป็นผลดี ดังนี้

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ หมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะทำให้มีมาตรการทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยเหลือให้ลูกหนี้ที่เป็นองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่และลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว หรือได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19) ได้มีโอกาสได้รับการฟื้นฟูกิจการ และไม่ต้องตกเป็นบุคคลล้มละลาย หากมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการได้ ดังนั้น การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ หมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเป็นการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนหนึ่งที่สามารถร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการได้ ปรับปรุงกระบวนการให้มีความรวดเร็วและเสียค่าใช้จ่ายน้อย และเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เพื่อให้ลูกหนี้ที่เป็นองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่และลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว หรือได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19) สามารถใช้กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัด เพื่อรักษาไว้ซึ่งองค์กรทางธุรกิจไม่ให้อัตโนมัติตกเป็นบุคคลล้มละลาย ซึ่งจะส่งผลเสีย

ต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เป็นการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าสู่กระบวนการและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

ไม่มี

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ไม่มี

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ
การกำหนดโทษทางอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

ไม่มี

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

ไม่มี

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

การกำหนดโทษทางอาญาเป็นการป้องปรามเพื่อไม่ให้บุคคลใดไม่ว่าจะเป็นลูกหนี้ เจ้าหนี้ หรือผู้อื่นใช้กฎหมายนี้โดยไม่สุจริต รวมทั้งเป็นมาตรการส่งเสริมและตรวจสอบความสุจริตของลูกหนี้ในการแสดงข้อมูลทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งนี้ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามที่กฎหมายกำหนด

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือ

ดำเนินกิจการทางปกครอง

ไม่มี

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ.....

(นางอรัญญา ทองน้ำตะโก)

อธิบดีกรมบังคับคดี

วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๓

กองพัฒนาระบบการบังคับคดี

และประเมินราคาทรัพย์สิน กรมบังคับคดี

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางสาวกรรรัตน์ นันทกสิกร

โทร ๐ ๒๘๘๗ ๕๑๕๕

อีเมล kornrath.nan@gmail.com

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้)

ตามที่กรมบังคับคดีได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย(ฉบับที่..) พ.ศ. (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้) โดยผู้เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์กรมบังคับคดี <http://www.led.go.th> ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ และจัดรับฟังความคิดเห็นต่อหลักการอันเป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้จากผู้ปฏิบัติงานและผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน ในวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องขยายทอดตลาด อาคารอัสตีพรราช กรมบังคับคดี นั้น บัดนี้ได้ครบกำหนดระยะเวลาการเปิดรับฟังความคิดเห็นแล้ว จึงขอสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อหลักการอันเป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นดังนี้

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

กรมบังคับคดีเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อหลักการอันเป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ. (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้) โดยผู้เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์กรมบังคับคดี <http://www.led.go.th> ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ และจัดรับฟังความคิดเห็นต่อหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้จากผู้ปฏิบัติงานและผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน ในวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องขยายทอดตลาด อาคารอัสตีพรราช กรมบังคับคดี

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นในแต่ละครั้ง

๒.๑ ทางเว็บไซต์ กรมบังคับคดี <http://www.led.go.th> จำนวน ๑ ครั้ง ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ระยะเวลา ๑๖ วัน

๒.๒ จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัตินี้จากผู้ปฏิบัติงานและผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวน ๑ ครั้ง ในวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องขยายทอดตลาด อาคารอัสตีพรราช กรมบังคับคดี

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ เปิดรับฟังความคิดเห็นทางเว็บไซต์ ให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็น

๓.๒ จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น มีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นจำนวน ๒๐๐ คน ประกอบด้วยผู้แทนจากส่วนราชการต่างๆ อาทิเช่น ผู้แทนจากสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้แทนจากศาลล้มละลายกลาง ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนจากธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนจากกรมสรรพากร ผู้แทนจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนจากสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนจากสำนักงานมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค ผู้แทนจากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ผู้แทนจากธนาคารโลกประจำประเทศไทย ผู้แทนจากสำนักงานกฎหมาย ผู้แทนจากกลุ่มนายความ ผู้แทนจากกลุ่มเจ้าหน้าที่ (สถาบันการเงินและหน่วยงานที่

เกี่ยวข้อง) ผู้แทนจากกลุ่มลูกหนี้ (ศูนย์ประสานงานลูกหนี้แห่งชาติและศูนย์ช่วยเหลือลูกหนี้และประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม) รวมถึงบุคคลทั่วไปที่สนใจ

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

๔.๑ มีผู้แสดงความคิดเห็นต่อหลักการอันเป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวใน เว็บไซต์กรมบังคับคดี <http://www.led.go.th> จำนวน ๘ คน ดังนี้

๔.๑.๑ หลักการข้อ ๑ หมวด ๓/๑ (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้)

มีผู้เห็นด้วยกับหลักการ โดยแสดงความคิดเห็นว่า จำนวนหนี้เดิมสิบล้านบาท เป็นจำนวนที่น้อยเกินไป และเพื่อเป็นการขยายเขตแดนของลูกหนี้ SMEs ด้วย อีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ลูกหนี้เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการตามกฎหมายที่รองรับได้ง่าย และสะดวกยิ่งขึ้น กิจการสามารถกลับมาดำเนินการได้ ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น โดยมีผู้ให้ข้อสังเกตเพิ่มเติมด้านการจำกัดขอบเขตของบุคคลที่จะเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ เนื่องจากการกำหนดจำนวนหนี้ขั้นต่ำสำหรับบุคคลตามหมวด ๓/๑ ตามมาตรา ๔๐/๓ เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าห้าสิบล้านบาท ซึ่งอาจทำให้บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลที่ไม่ได้เข้าลักษณะวิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม (“SMEs”) ที่กำหนดไว้ในหมวด ๓/๒ ซึ่งมีหนี้น้อยกว่าห้าสิบล้านบาทอาจไม่มีช่องทางในการยื่นขอฟื้นฟูกิจการ แม้ว่าจะมีเหตุผลและมีช่องทางในการฟื้นฟูกิจการได้ก็ตาม

๔.๑.๒ หลักการข้อ ๒ หมวด ๓/๒ (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)

๔.๑.๒.๑ ส่วนที่ ๑ บทนิยาม

มีผู้เห็นด้วยกับหลักการ โดยแสดงความคิดเห็นว่า เป็นการกำหนดบทนิยามเปิดกว้างให้ลูกหนี้สามารถเข้าสู่กระบวนการได้กว้างขวาง และเหมาะสมกับบริบทในสถานการณ์ปัจจุบันได้มากยิ่งขึ้น โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม ดังนี้

๑.) ร่างบทนิยามคำว่า “ลูกหนี้” ตามหมวด ๓/๒ ซึ่งเป็นกระบวนการพิจารณาการฟื้นฟูกิจการของ SMEs ซึ่งนิยามเดิมอ้างอิงลักษณะตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และขั้นตอนการขึ้นทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แต่ในร่างฉบับนี้ได้ตัดลักษณะที่อ้างอิงดังกล่าวออกไป ส่งผลให้นิยามในส่วนนี้ไม่ชัดเจนว่าบุคคลใดบ้างที่สามารถเข้าลักษณะ “ลูกหนี้” ตามหมวด ๓/๒ ได้ ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาการพิสูจน์ความเป็น SMEs ว่าครอบคลุมธุรกิจที่มีขนาดหรือลักษณะเพียงใด เนื่องจากในร่างไม่ได้กำหนดกระบวนการในการพิสูจน์ความเป็นลูกหนี้ตามหมวด ๓/๒ ไว้อย่างชัดเจนด้วย

๒.) การไม่กำหนดนิยาม “ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” และ “ผู้บริหารของลูกหนี้” อาจมีปัญหาในการตีความ

มีผู้ไม่เห็นด้วยกับหลักการ โดยแสดงความคิดเห็นว่า นิยามของลูกหนี้ยังไม่ชัดเจนเพียงพอว่าเป็นลูกหนี้ SMEs

๔.๑.๒.๒ ส่วนที่ ๒ การขอให้ฟื้นฟูกิจการ

มีผู้เห็นด้วยกับหลักการ โดยแสดงความคิดเห็นว่า การนำหลักการและขั้นตอนของกฎหมายฟื้นฟูกิจการตามหมวด ๓/๑ มาใช้นั้นย่อมเกิดการสอดคล้อง และง่ายในทางปฏิบัติเพราะตัดขั้นตอนบางกระบวนการที่ไม่จำเป็นออก ทำให้สามารถดำเนินการได้รวดเร็ว และเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการน้อยลง

๔.๑.๒.๓ ส่วนที่ ๓ การพิจารณาคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ

มีผู้เห็นด้วยกับหลักการ โดยแสดงความคิดเห็นว่า มาตรา ๔๐/๑๐๑ มีประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะเกิด Automatic Stay ตั้งแต่ศาลรับคำร้องขอ ทำให้สามารถคุ้มครองลูกหนี้ได้โดยไม่ต้องถูกเจ้าหนี้บังคับชำระหนี้

๔.๑.๒.๔ ส่วนที่ ๔ การทวงหนี้

มีผู้เห็นด้วยกับหลักการ โดยแสดงความคิดเห็นว่า เป็นการบัญญัติให้บังคับใช้กฎหมายได้ชัดเจน เกิดผลในทางปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น

๔.๑.๒.๕ ส่วนที่ ๕ การประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ

มีผู้เห็นด้วยกับหลักการ โดยแสดงความคิดเห็นว่า ร่างกฎหมายสอดคล้องกับกฎหมายฟื้นฟูตามหมวด ๓/๑ โดยตัดกระบวนการ และกำหนดระยะเวลาไว้เร็วกว่า และมาตรา ๙๐/๑๐๙ ในเรื่องมติยอมรับแผน นั้น เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะการกำหนดเรื่องจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุม เพิ่มเข้ามาอาจจะแก้ปัญหาที่เกิดจากกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ตามร่างมาตรา ๙๐/๑๐๗ ที่กำหนดให้ลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผนทุกกรณี อาจเป็นการจำกัดและปิดกั้นกรณีทีลูกหนี้และเจ้าหนี้สามารถตกลงกันได้ในการเลือกผู้บริหารแผนอื่นที่ไม่ใช่ลูกหนี้ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อมติยอมรับแผนของที่ประชุมเจ้าหนี้

๔.๑.๒.๖ ส่วนที่ ๖ การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ

มีผู้เห็นด้วยกับหลักการ โดยแสดงความคิดเห็นว่า ทำให้เกิดความรวดเร็ว

๔.๑.๒.๗ ส่วนที่ ๗ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

๔.๑.๒.๘ ส่วนที่ ๘ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

มีผู้เห็นด้วยกับหลักการ โดยแสดงความคิดเห็นว่า เพื่อให้ทราบว่าคุณหนี้มีหนี้เท่าไร และเพื่อสัดส่วนในการชำระหนี้

๔.๑.๒.๙ ส่วนที่ ๙ บทกำหนดโทษ

มีผู้เห็นด้วยกับหลักการ โดยแสดงความคิดเห็นว่า มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่าบทกำหนดโทษตามร่างที่เสนอมายังไม่ได้ปรับแก้ไปจากเดิม เพียงแค่ตัดโทษของผู้บริหารแผนหรือผู้บริหารแผนชั่วคราวตามมาตรา ๙๐/๑๒๖ ออก เนื่องจากในร่างกำหนดให้ลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผนเอง

มีผู้ไม่เห็นด้วยกับหลักการ โดยแสดงความคิดเห็นว่า เป็นคดีที่ไม่ใช่คดีอาญา

๔.๑.๓ หลักการข้อ ๓ หมวด ๓/๓ (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัด)

มีผู้เห็นด้วยกับหลักการ โดยแสดงความคิดเห็นว่า prepackaged plans เป็นกระบวนการที่ทำให้ลูกหนี้ที่สุจริตสามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว ลดกระบวนการที่ไม่จำเป็น และประหยัดค่าใช้จ่ายมากขึ้น โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม ดังนี้

๑.) กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัดตามร่างที่เสนอมายังเป็นหลักการเดียวกับ prepackaged ตามหมวด ๓/๒ ในปัจจุบัน โดยขยายให้ครอบคลุมถึงลูกหนี้ตามหมวด ๓/๑ ซึ่งมีจำนวนหนี้มากกว่าห้าสิบล้านบาทด้วย จึงมีความกังวลในประเด็นการคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้รายย่อย เนื่องจากกระบวนการแบบเร่งรัดที่เจ้าหนี้ต้องเห็นชอบด้วยแผนมาก่อนการยื่นคำร้องขอต่อศาลนั้น ยังไม่มีกลไกกำกับดูแลการเจรจาระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้เพื่อให้ได้แผนฟื้นฟูกิจการมายื่นต่อศาล จึงอาจมีกรณีที่ลูกหนี้ให้ความสำคัญเฉพาะกับเจ้าหนี้รายใหญ่ เพื่อให้ได้มติยอมรับแผนตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๙๐/๖ หรือ ๙๐/๑๐๙ และเจ้าหนี้รายย่อยไม่ได้รับการคุ้มครองอย่างเป็นธรรม อีกทั้งร่างบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๓๔ กำหนดให้เจ้าหนี้ที่เข้าประชุมในการลงมติเห็นชอบด้วยแผนหรือได้รับแจ้งให้เข้าร่วมประชุมต้องผูกพันตามแผนที่ศาลเห็นชอบ แต่ขาดกระบวนการในการตรวจสอบเพื่อยืนยันว่าเจ้าหนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหนี้รายย่อย ได้รับแจ้งให้เข้าร่วมประชุมพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการโดยชอบหรือไม่ นอกจากนี้ การที่ร่างบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๓๕ ให้สิทธิเจ้าหนี้โต้แย้งว่าแผนไม่แสดงรายละเอียดของหนี้สินของตนหรือแสดงจำนวนหนี้ค้างชำระไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจนำไปสู่การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟู กิจอาจส่งผลให้กระบวนการฟื้นฟูกิจการที่ประสงค์จะเร่งรัดนั้น ต้องเริ่มต้นใหม่และล่าช้าออกไป ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์การฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัด

๒.) บทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๒๙ มิได้กำหนดให้อนุโลมบทกำหนดโทษในหมวด ๓/๒ มาใช้บังคับด้วย ซึ่งหากประสงค์จะนำมาใช้ควรระบุให้ชัดเจน

๔.๑.๔ ความคิดเห็นด้านผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้) ที่มีต่อผู้แสดงความคิดเห็น (ด้านเศรษฐกิจ/ด้านสังคม/ด้านอื่นๆ) มีผู้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

๑.) ในด้านเศรษฐกิจ เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยจากผลกระทบของสถานการณ์ โควิด - 19 เนื่องจากจะเป็นเครื่องมือทางกฎหมายที่สำคัญของลูกหนี้ในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ในด้านการปฏิบัติงานเห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ศาลล้มละลายกลางและกรมบังคับคดีควรเตรียมความพร้อมในการจัดการกับจำนวนคดีฟื้นฟูกิจการที่อาจเพิ่มมากขึ้น

๒.) ด้านสังคม อาจมีลูกหนี้ใช้ช่องทางตามหมวด ๓/๒ เพื่อให้หลุดพ้นจากหนี้สินโดยไม่สุจริต

๓.) เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันควรมีกฎหมายมารองรับให้ผู้ประกอบการที่สุจริตให้สามารถใช้กระบวนการทางกฎหมายในการฟื้นตัวสภาพการเงินของตน และรักษาสภาพการจ้างแรงงานของลูกจ้างไว้ได้ อย่างง่าย รวดเร็ว ประหยัดค่าใช้จ่าย และเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

๔.) เห็นด้วยต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากลูกหนี้ได้รับความสะดวกมากกว่าเดิมในการขอฟื้นฟูกิจการ

๕.) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในฐานะที่กำกับดูแลบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ และบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งอาจมีสถานะเป็นได้ทั้งเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการ ในฐานะผู้กำกับดูแลย่อมมีความประสงค์ให้บริษัทที่เป็นเจ้าหนี้ได้รับความคุ้มครองอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม และบริษัทที่เป็นลูกหนี้ที่มีเหตุสมควรและมีช่องทางในการฟื้นฟูกิจการได้ ก็ควรได้รับโอกาสเข้าสู่ช่องทางดังกล่าว นอกจากนี้ ในกรณีของการฟื้นฟูกิจการอย่างเร่งรัดของกิจการขนาดใหญ่ ซึ่งอาจส่งผลกระทบได้มาก ดังตัวอย่างเช่น บริษัทจดทะเบียนที่มีการออกหลักทรัพย์ประเภทหุ้นกู้ อาจมีเจ้าหนี้หุ้นกู้ที่เป็นบุคคลธรรมดาเป็นจำนวนมาก หรือมีเจ้าหนี้รายย่อยจากการประกอบธุรกิจ ซึ่งเจ้าหนี้ดังกล่าวควรจะได้รับ ความคุ้มครองบนหลักของความเป็นธรรม และเท่าเทียมผ่านกระบวนการที่มีความโปร่งใสอย่างเหมาะสมด้วย

๔.๑.๕ ข้อเสนออื่นๆ

มีผู้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

๑.) ความในส่วนของ ๔ และส่วนของ ๕ ของหมวด ๓/๒ มีความคล้ายคลึงกับความในหมวด ๓/๑ ซึ่งควรพิจารณาการยกเว้นกฎหมายที่มีข้อความคล้ายกันในพระราชบัญญัติเดียวกัน อาจมีความสับสนได้

๒.) ควรพิจารณากำหนดบทเฉพาะกาลรองรับช่วงเปลี่ยนผ่านให้ชัดเจน เนื่องจากร่างที่เสนอมายังจะส่งผลกระทบต่อลูกหนี้ เจ้าหนี้ และการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

๔.๒ กรมบังคับคดีได้จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อหลักการอันเป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องชายทอดตลาด อาคารอัสติพระราช กรมบังคับคดีจากผู้ปฏิบัติงานและผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน ผลปรากฏว่าผู้เข้าร่วมการประชุมได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางและพิจารณาแล้ว เห็นชอบกับหลักการอันเป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ. (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้) และได้มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

๔.๒.๑ หลักการข้อ ๑. หมวด ๓/๑ (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้)

มีผู้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

๑.) การที่ร่างกฎหมายฉบับนี้กำหนดว่าลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่ถึงห้าสิบล้านบาทนั้น มีความเห็นว่าจำนวนหนี้ดังกล่าวอาจมีความไม่เหมาะสมกับการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน เนื่องจากที่ผ่านมามาตรา ๓/๑ มักจะมีจำนวนหนี้ไม่น่าจะต่ำกว่าร้อยล้านบาท ดังนั้น จึงมีความเห็นว่าในส่วนหมวด ๓/๒ การฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมควรเพิ่มจำนวนหนี้มากกว่าห้าสิบล้านบาท

๒.) จำนวนทุนทรัพย์ไม่เกินห้าสิบล้านบาท มีฐานในการคิดอย่างไร เมื่อเทียบกับมูลค่าของผู้ประกอบการ SMEs ปัจจุบัน คิดเป็นสัดส่วนเท่าใด ของ SMEs ทั้งหมด

๔.๒.๒ หลักการข้อ ๒. หมวด ๓/๒ (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)

๔.๒.๒.๑ ส่วนที่ ๑ บทนิยาม

มีผู้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

๑.) ชื่อหมวด ๓/๒ ไม่ตรงกับคำนิยามคำว่า “ลูกหนี้” ในมาตรา ๙๐/๙๑ ที่ให้ความหมายว่า บุคคลซึ่งประกอบธุรกิจ เนื่องจากชื่อหมวดยังอิงกับพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในขณะที่ SMEs เป็นเพียงส่วนหนึ่งของลูกหนี้ที่ประกอบธุรกิจ และคำว่า “ซึ่งประกอบธุรกิจ” เป็นคำที่มีความหมายกว้างจึงต้องมีการแปลความ ซึ่งในขั้นใดส่วนอาจต้องใช้เวลาในการไต่สวนเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะเป็น ๒ แนวทาง กล่าวคือ

๑.๑) หากประสงค์ให้หมวด ๓/๒ มีความหมายแบบกว้าง ก็ต้องแก้ไขชื่อหมวดเป็น กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือแนวทางนี้จะไม่อิงกับนิยามของ SMEs ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๑.๒) ใช้นิยามคำว่า “ลูกหนี้” ตามมาตรา ๙๐/๙๑ ตามกฎหมายปัจจุบัน และเพิ่มเติมข้อความว่า “ซึ่งประกอบธุรกิจ” ต่อท้ายเข้าไป ซึ่งเมื่อแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว จะได้ข้อความว่า “ลูกหนี้...ซึ่งประกอบธุรกิจที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือซึ่งประกอบธุรกิจ” โดยตัดในส่วนเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนออก

ปัญหาของกฎหมายในปัจจุบันไม่ใช่อยู่ที่นิยามในส่วน SMEs แต่อยู่ในส่วนเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) หรือที่ต้องจดทะเบียนกับหน่วยงานอื่นของรัฐ

๒.) การยกเลิกคำนิยาม SMEs ว่าไม่จำเป็นต้องจดทะเบียนกับ สสว. หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ จะทำให้ธุรกิจขนาดเล็กบางประเภทพลวโอกาสรับประโยชน์หรือไม่ และ SMEs ที่ขึ้นทะเบียนมักจะได้รับสิทธิประโยชน์จากรัฐด้วย นอกจากนี้ มีกฎหมายเกี่ยวกับ SMEs หลายฉบับ และกำหนดนิยามที่แตกต่างกัน ทำให้มองไม่เห็นภาพทั้งหมด หรือไม่มีข้อมูลที่ครบถ้วน เมื่อปรับแก้ว่าไม่ต้องจดทะเบียนจะยังทำให้ไม่มีข้อมูลการที่ SMEs ไม่ต้องขึ้นทะเบียน ก็สามารถเข้าสู่การฟื้นฟูได้ จะเป็นภาระในการพิสูจน์

๓.) ตามร่างกฎหมายควรจะต้องกำหนดกรอบของการพิจารณาว่าลูกหนี้รายนั้นเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือไม่ ดังนั้น จึงเสนอว่าควรใส่รายละเอียดขอบเขตไว้เพื่อให้ไม่เกิดปัญหาในการวินิจฉัย

๔.) ในหมวด ๓/๒ เป็นหัวข้อ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แต่นำในเรื่องการขึ้นทะเบียนออก ซึ่งอาจยังมีปัญหาในเรื่องขนาดของธุรกิจ

๔.๒.๒.๒ ส่วนที่ ๒ การขอให้ฟื้นฟูกิจการ
มีผู้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

๑.) ตามร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้) หมวด ๓/๒ กำหนดว่าลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่ถึงห้าสิบล้านบาท กรมบังคับคดีมีข้อมูลหรือไม่ว่าองค์กรธุรกิจไทยมีหนี้้น้อยกว่าและหรือมากกว่าห้าสิบล้านบาท เป็นจำนวนกี่องค์กร และหรือคิดเป็นสัดส่วนเท่าใด เนื่องจากร่างหมวด ๓/๒ เป็นกระบวนการฟื้นฟูที่มีเงื่อนไขการเข้าสู่กระบวนการที่ง่ายกว่าหมวด ๓/๑ กล่าวคือ ลูกหนี้ไม่ต้องถึงขั้นผิณฑ์ชำระหนี้ก็สามารถขอฟื้นฟูกิจการได้ มีขั้นตอนน้อยกว่า ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสั้นกว่าหมวด ๓/๑ และมีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องน้อยกว่า

นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าการวางโครงสร้างกฎหมายต้องทำให้องค์กรธุรกิจส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหาทางการเงินและยังมีช่องทางให้ฟื้นฟูกิจการสามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูได้โดยง่ายเพื่อไม่ให้ต้องล้มละลาย เนื่องจากหากปล่อยให้ล้มละลายแล้วจะฟื้นขึ้นมายาก ซึ่งจะกระทบต่อระบบเศรษฐกิจในวงกว้าง ดังนั้น จึงต้องให้องค์กรธุรกิจเหล่านี้ได้ประโยชน์จากสภาพพักชำระหนี้ และค่อยๆ ปรับโครงสร้างหนี้ไป และจะต้องทำให้ลูกหนี้ส่วนใหญ่ในประเทศเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูตามหมวด ๓/๒ ให้ได้มากที่สุด และควรขยายจำนวนหนี้ตามหมวด ๓/๑ เป็นหนึ่งร้อยล้านบาท หรือสองร้อยล้านบาท

๒.) ตามมาตรา ๙๐/๙๔ (๓) เรื่องเงื่อนไขการจำกัดสิทธิการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟู มีความเห็นว่าควรตัดออก เนื่องจากตามหลักการแล้วควรต้องให้โอกาสลูกหนี้ที่ยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูครั้งแรกไม่สำเร็จหรือดำเนินการไม่สำเร็จสามารถยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการได้อีกครั้ง ไม่ใช่ให้โอกาสเพียง ๑ ครั้งแล้วต้องเว้นระยะเวลา ๖ เดือน การที่ลูกหนี้จะสามารถยื่นคำร้องขอครั้งที่สองหรือครั้งถัดๆ ไปได้หรือไม่เป็นหน้าที่ของเจ้าหนี้ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในการจะมาคัดค้าน ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ไม่มีเหตุผลและข้อมูลเพียงพอที่จะไปตัดสิทธิของลูกหนี้

๓.) ร่างมาตรา ๙๐/๙๕ (๒) ไม่ได้บัญญัติความละเอียดและความครบถ้วนสมบูรณ์ของรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้แยกตามประเภทผู้ร้องขอตามมาตรา ๙๐/๙๓ ว่าในกรณีเจ้าหนี้ยื่นคำร้องขอเป็นอย่างไร กรณีลูกหนี้ยื่นคำร้องขอเป็นอย่างไร เรื่องนี้มีความสำคัญเนื่องจากจะกระทบการรับรู้รับทราบของเจ้าหนี้ตั้งแต่ขั้นตอนการได้รับสำเนาคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการไปจนถึงการที่ต้องถูกผูกมัดตามแผนหรือไม่ ซึ่งเป็นประเด็นสิทธิในการได้รับชำระหนี้ ตามมาตรา ๙๐/๑๑๗ เพราะกฎหมายเขียนว่า แผนผูกมัดเจ้าหนี้ที่ได้รับแจ้งให้เข้าร่วมประชุมในการลงมติ

หลักการคือ ต้องการให้เจ้าหนี้ทุกคนได้รับแจ้ง ให้เจ้าหนี้ทุกรายมีโอกาสคัดค้านมีโอกาสลงมติยอมรับหรือไม่ยอมรับแผน และต้องการให้แผนที่ประชุมเจ้าหนี้อยอมรับและศาลเห็นชอบนั้นผูกมัดเจ้าหนี้ทุกราย เพื่อจัดการปรับโครงสร้างหนี้ทั้งหมดของลูกหนี้ (ก่อนเข้าสู่กระบวนการ) ไปเสียทีเดียวเพื่อให้ลูกหนี้พลิกฟื้นได้โดยไม่มีหนี้เก่าค้างอีก ควรแก้ไขเพิ่มเติมอนุมาตรานี้ โดยนำข้อความในมาตรา ๙๐/๖ วรรคสาม และ ๙๐/๖ วรรคสี่ มาปรับใช้

นอกจากนี้ ร่างหมวด ๓/๒ ขาดมาตราที่จะเยียวยาเจ้าหนี้ที่ไม่ได้รับแจ้งว่าจะมีสิทธิได้รับชำระหนี้หรือไม่ คือ ควรต้องเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๘ ในปัจจุบันไว้ในร่างนี้ด้วย ร่างกฎหมายนี้มีเรื่องนี้ไว้เฉพาะในเรื่องฟื้นฟูแบบเร่งรัดตามร่างมาตรา ๙๐/๑๓๕ ซึ่งใช้กับหมวด ๓/๓ เท่านั้น ไม่ได้นำมาใช้กับหมวด ๓/๒

๔.) ตามร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้) หมวด ๓/๒ กำหนดว่าลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่ถึงห้าสิบล้านบาท โดยไม่มีการกำหนดจำนวนหนี้ขั้นต่ำ

มีความเห็นว่าจะทำให้เจ้าหนี้ไม่กล้าทำธุรกรรมกับลูกหนี้เลย ดังนั้น ควรกำหนดหนี้ขั้นต่ำไว้เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นกับเจ้าหนี้ในการป้องกันการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการโดยไม่จำเป็น

๕.) การกำหนดจำนวนหนี้แน่นอนไม่ถึงห้าสิบล้านบาทควรพิจารณาด้วยว่าจะมีผลกระทบสำหรับคนที่ไม่ใช่ SMEs แล้วมีหนี้ไม่ถึงห้าสิบล้านบาทหรือไม่

๖.) การที่ร่างกฎหมายฉบับนี้กำหนดว่าลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่ถึงห้าสิบล้านบาทนั้น มีความเห็นว่าการกำหนดดังกล่าวอาจมีความไม่เหมาะสมกับการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน เนื่องจากที่ผ่านมาคดีฟื้นฟูกิจการที่อยู่ในหมวด ๓/๑ มักจะมีจำนวนหนี้ไม่น่าจะต่ำกว่าร้อยล้านบาท ดังนั้น จึงมีความเห็นว่าเป็นส่วนหมวด ๓/๒ การฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมควรเพิ่มจำนวนหนี้มากกว่าห้าสิบล้านบาท

๗.) การเพิ่มวงเงินหนี้สูงขึ้นจะมีประโยชน์อย่างไร เพราะ SMEs มักมีวงเงินไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท

๔.๒.๒.๓ ส่วนที่ ๓ การพิจารณาคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ

มีผู้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

๑.) ตามร่างมาตรา ๙๐/๑๐๑ (๕) เห็นควรให้ตัดข้อความ “...หรือเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอ ระยะเวลาดังกล่าวศาลอาจขยายได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามเดือน” ออก เนื่องจากข้อความดังกล่าวให้สิทธิแก่เจ้าหนี้มีประกันมากเกินไป อันอาจกระทบสิทธิของเจ้าหนี้ไม่มีประกันและอาจกระทบต่อความสำเร็จในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เพราะเมื่อเวลาเพียง ๖ เดือน (เฉพาะแค่เงื่อนไข) ผ่านไปเจ้าหนี้มีประกันมีสิทธิบังคับเอากับทรัพย์สินหลักประกันซึ่งเป็นทรัพย์สินหลักในการดำเนินธุรกิจของลูกหนี้ ทำให้กิจการลูกหนี้ก็จะไม่เหลือทรัพย์สินไว้ใช้ในการฟื้นฟูกิจการ

นอกจากนี้ เนื่องจากร่างหมวด ๓/๒ ไม่มีหนี้ขั้นต่ำ ซึ่งอาจคาดการณ์ว่าจะมีคดีเป็นจำนวนมากเข้าสู่ศาล ซึ่งต้องใช้เวลาในการส่งหมาย และดำเนินกระบวนการต่างๆ ระยะเวลา ๖ เดือน นับแต่วันที่ศาลรับคำร้องขอ อาจจะไม่เพียงพอที่จะให้ถึงขั้นตอนที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน อันเป็นเวลาที่มาตรา ๙๐/๑๐๑ (๕) ตอนท้ายจะหมดสภาพบังคับ แม้จะขยายได้อีกรวมไม่เกิน ๖ เดือน แต่กระบวนการไม่ควรเสียเวลาพิจารณาในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับกระบวนการหลัก

๒.) ตามร่างมาตรา ๙๐/๑๐๓ มีข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มเติมข้อความว่า “ไม่ว่าเจ้าหนี้หรือลูกหนี้เป็นผู้ร้องขอ ให้ลูกหนี้เป็นผู้ทำแผน” เป็นวรรคแรกของมาตรา ๙๐/๑๐๓ ซึ่งเป็นข้อความในทำนองเดียวกับมาตรา ๙๐/๑๐๗ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า “การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามแผนในวรรคหนึ่งให้ลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผน”

นอกจากนี้มีความเห็นเพิ่มเติมว่า มาตรา ๙๐/๑๐๖ ไม่เป็นไปตามหลักเหตุและผล เนื่องจากมาตรา ๙๐/๙๓ (๑) กำหนดให้เจ้าหนี้ยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการได้ แต่ตามมาตรา ๙๐/๑๐๖ กำหนดให้ลูกหนี้เป็นผู้ทำแผน หากลูกหนี้ไม่จัดทำแผนก็ให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ จึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรต้องเพิ่มเติมข้อความในวรรคที่สาม หรือวรรคท้าย ทำนองว่า ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ดำเนินการภายในกำหนดเวลา เจ้าหนี้หรือบุคคลภายนอกที่เจ้าหนี้เห็นสมควรมีสิทธิจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการให้ที่ประชุมเจ้าหนี้พิจารณาได้ ตามมาตรา ๑๑๒๑ (c) ของประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ตามร่างในมาตรา ๙๐/๑๐๖ วรรคหนึ่ง นำมาเพียงแต่มาตรา ๑๑๒๑ (b) ของประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นการนำมาปรับใช้ไม่ครบ

๓.) ตามร่างกฎหมายนี้ที่กำหนดให้ลูกหนี้เป็นผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนนั้น มีข้อสังเกตว่าการที่ร่างกฎหมายกำหนดไว้เช่นนี้จะมีความเหมาะสมหรือไม่ เนื่องจากในบางกรณีลูกหนี้และเจ้าหนี้อาจจะตกลงกันให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ทำแผนหรือบริหารแผนก็ได้

๔.) ตามร่างกฎหมายฉบับนี้ในหมวด ๓/๒ กำหนดให้ลูกหนี้เป็นผู้ทำแผนนั้น มีความเห็นว่าจะควรเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ลูกหนี้สามารถเข้ามาเป็นผู้ทำแผนได้ สำหรับผู้บริหารแผน

ก็เช่นกันควรให้โอกาสบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ลูกหนี้เข้ามาเป็นผู้บริหารแทนได้ เนื่องจาก หากกำหนดให้ลูกหนี้มาเป็นผู้บริหารแทน เจ้าหนี้อาจไม่มีความเชื่อมั่นว่าลูกหนี้จะสามารถดำเนินการได้

๕.) การให้ลูกหนี้ SMEs เป็นผู้บริหารแทนทุกกรณี หากเจ้าหนี้ไม่เห็นด้วย หรือเจ้าหนี้ลูกหนี้ตกลงเป็นอย่างอื่น จะไม่สามารถทำได้ อาจมีผลร้ายที่สุดอาจจะนำไปสู่การล้มละลายของลูกหนี้หรือไม่

๔.๒.๒.๔ ส่วนที่ ๔ การทวงหนี้

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

๔.๒.๒.๕ ส่วนที่ ๕ การประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ

มีผู้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

๑.) ตามร่างมาตรา ๙๐/๑๐๘ เรื่องการจัดกลุ่มเจ้าหนี้ ไม่เห็นด้วยกับเงื่อนไขการจัดกลุ่มตามที่ร่างมา เพราะเจ้าหนี้มีประกันแต่ละรายอาจมีความสำคัญต่อการฟื้นฟูที่แตกต่างกัน ซึ่งควรจะต้องเปิดโอกาสให้ลูกหนี้ชำระหนี้ไม่เท่ากันได้ หลักเกณฑ์ตาม (๒) และ (๓) กว้างเกินไป และมีแนวโน้มที่จะมีข้อพิพาทสูงว่าหนี้ใดเกิดจากการประกอบกิจการและหนี้ใดไม่ได้เกิดจากการประกอบกิจการ เพราะในทางปฏิบัติ หนี้ของกิจการขนาดเล็กจะมีการปนกันอยู่ระหว่างหนี้กิจการและหนี้ส่วนตัวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และผู้กร่างทราบได้อย่างรวดเร็วเจ้าหนี้ควรจะมีแค่สามกลุ่ม หลักการเรื่องการจัดกลุ่ม เป็นการพิจารณาความเป็นไปได้ในการชำระหนี้คืน และความสำคัญของเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มต่อการฟื้นฟูกิจการ ซึ่งจะได้รับชำระหนี้มากน้อยตามความสำคัญ โดยการให้ความยืดหยุ่นในการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการว่าจะแบ่งเป็นกี่กลุ่ม ก็เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการจัดสรรชำระหนี้ ควรให้เป็นอำนาจของผู้ทำแผนกำหนด ผู้กร่างไม่ควรไปกำหนดเอง ดังนั้นหลักการจัดกลุ่มเจ้าหนี้ ควรเขียนแต่เพียงว่า “ให้เจ้าหนี้ที่มีสิทธิเรียกร้องหรือผลประโยชน์ที่มีสาระสำคัญเหมือนกันหรือทำนองเดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำในมาตรา ๙๐/๔๒ ทวิ (๓) ปัจจุบัน ก็เป็นการเพียงพอแล้ว และสอดคล้องกับมาตรา ๑๑๒๒ ของกฎหมายล้มละลายสหรัฐอเมริกา

๒.) ตามร่างมาตรา ๙๐/๑๒๐ วรรคสอง มีข้อเสนอแนะว่า เมื่อที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่ยอมรับแผน ควรเพิ่มเติมข้อความว่า “ถ้าศาลเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด” เนื่องจาก ในกรณีที่เจ้าหนี้ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยเนื่องจากแผนไม่สามารถพลิกฟื้นได้ จะต้องทำให้ลูกหนี้เหล่านี้ล้มละลาย เพื่อเคลียร์หนี้ออกจากระบบ และเลิกกิจการลูกหนี้ที่เป็นนิติบุคคล และให้ลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดาลุกขึ้นมาอีกครั้งได้เร็ว เพราะหากเพียงแค่นำคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หนี้ขององค์กรธุรกิจยังคงอยู่กลายเป็นกิจการที่ยังจดทะเบียนอยู่แต่ไม่ได้ประกอบธุรกิจ องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) เรียกว่า Zombie Company และมีงานวิจัยของ OECD ว่าหากมี Zombie Company ในระบบเป็นจำนวนมากจะกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

๓.) ในเรื่องการจัดกลุ่มเจ้าหนี้ตามร่างกฎหมายนี้ มีความเห็นว่าเจ้าหนี้ไม่มีประกันควรได้รับความเท่าเทียมกันอยู่ในเกณฑ์เดียวกัน แต่มีข้อสังเกตว่า กลุ่มคนที่ได้รับความเดือดร้อนมากที่สุดคือกลุ่มลูกจ้างเนื่องจากต้องรอกระบวนการพิจารณาจนแล้วเสร็จซึ่งอาจใช้ระยะเวลาขั้นต่ำประมาณ ๖ เดือน ซึ่งในช่วงระยะเวลานั้นกลุ่มลูกจ้างจะไม่ได้รับค่าจ้าง ดังนั้น ควรกำหนดกลุ่มลูกจ้างให้เป็นอีกกลุ่มหนึ่ง

๔.) ในร่างมาตรา ๙๐/๙๒ ใช้คำว่า “ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่ชำระหนี้ได้” ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่ามีทรัพย์สินไม่พอชำระหนี้ กระแสเงินสดไม่พอชำระหนี้ งบการเงินเป็นบวกแต่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ ปัญหาที่จะเกิดขึ้นคือ ตามมาตรา ๙๐/๑๑๕ (๔) ถ้างบการเงินเป็นบวกและไม่สามารถชำระหนี้ได้จะเป็นปัญหาในการเขียนแผนหรือไม่

๔.๒.๒.๖ ส่วนที่ ๖ การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่า ตามร่างมาตรา ๙๐/๑๑๕ วรรคสอง คำว่า “ลูกหนี้” หากมีการแก้ไขในมาตรา ๙๐/๑๐๖ ว่าผู้ทำแผนเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ลูกหนี้ได้ ต้องมาแก้ไขคำนี้ เพื่อให้สอดคล้องกัน

และตามร่างมาตรา ๔๐/๑๑๕ วรรคสาม มีข้อเสนอแนะว่า เมื่อศาลไม่เห็นชอบด้วยแผน ควรเพิ่มเติมข้อความว่า “ถ้าศาลเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด”

๔.๒.๒.๗ ส่วนที่ ๗ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน

มีผู้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

๑.) ส่วนที่ ๗ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน มีความเห็น ดังนี้

๑.๑) ร่างหมวด ๓/๒ ขาดกระบวนการยื่นคำขอรับชำระหนี้ จึงไม่มีกระบวนการตรวจสอบมูลหนี้และจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้แต่ละราย หากมีข้อโต้แย้งว่า มีมูลหนี้ใดมูลหนี้หนึ่งกึ่งจริงหรือไม่ หรือเป็นการโต้แย้งจำนวนหนี้ ไม่ว่าจะเกิดจากลูกหนี้หรือเจ้าหนี้โต้แย้งจะอย่างไร เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติในส่วนนี้

๑.๒) ในส่วนที่ ๗ นี้ไม่มีบทบัญญัติเรื่องการขอแก้ไขแผนซึ่งควรมีกำหนดไว้ เนื่องจากการทำแผนเป็นการคาดการณ์สถานะเศรษฐกิจไปในอนาคตหลายปี ซึ่งปัจจัยต่างๆ เปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับการแก้ไขแผน โดยเฉพาะระยะเวลาดำเนินการตามแผน โดยนำถ้อยคำของมาตรา ๔๐/๖๓ มาปรับใช้

๒.) ตามร่างกฎหมายฉบับนี้ควรเพิ่มเติมในเรื่องกระบวนการเยียวยาเจ้าหนี้

๔.๒.๒.๘ ส่วนที่ ๘ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่า ตามร่างมาตรา ๔๐/๑๑๕ วรรคสอง เมื่อการฟื้นฟูกิจการไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ควรเพิ่มเติมข้อความว่า “ถ้าศาลเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด”

๔.๒.๒.๙ ส่วนที่ ๙ บทกำหนดโทษ

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่า จากประสบการณ์ที่ทำคดีฟื้นฟูกิจการมาหลายคดี พบว่ากฎหมายฟื้นฟูกิจการวางหลักคุ้มครองลูกหนี้มาก เกิดปัญหาที่เจ้าหนี้ว่าไม่สามารถบังคับลูกหนี้ได้ แต่เกิดปัญหายิ่งกว่านั้นคือเรื่องการตรวจสอบมูลหนี้ การปกปิดมูลหนี้ และมีการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหนี้ด้วย นอกจากนี้ในกระบวนการพิจารณาชั้นศาล ตามกฎหมายในส่วนของการฟื้นฟูกิจการ ไม่ได้กำหนดว่าในระดับใดจึงจะเป็นกรณีที่เป็นเท็จในสาระสำคัญดังนั้นจึงควรจะต้องมีการใส่รายละเอียดไว้ในกฎหมายฟื้นฟูกิจการด้วย นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่ควรนำมาพิจารณาคือเจ้าหนี้จะสามารถดำเนินคดีกับลูกหนี้ในกรณีที่ยื่นคำร้องเป็นเท็จได้หรือไม่เพียงใด

๔.๒.๓ หลักการข้อ ๓. หมวด ๓/๓ (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัด)

มีผู้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

๑.) การนำหลักการ prepackaged ในบทบัญญัติ SMEs มาใช้ในกระบวนการเร่งรัด เหมาะกับธุรกิจขนาดใหญ่อย่างไร เพราะดูจะขาดกระบวนการตรวจสอบหนี้ การคุ้มครองเจ้าหนี้รายย่อย และจะตรวจสอบหนี้อะไร

๒.) กระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัด หากมีผู้โต้แย้งตาม มาตรา ๔๐/๑๓๕ ต้องไปเริ่มกระบวนการใหม่ตามหมวด ๓/๑ หรือหมวด ๓/๒ จะทำให้ล่าช้าและไม่ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่

๓.) ในส่วนของหมวด ๓/๓ ที่จะใช้กับองค์กรขนาดใหญ่ด้วย ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าหนี้จะมีความซับซ้อน ดังนั้น จึงอาจมีกรณีที่เจ้าหนี้รายย่อยถูกหลงลืมไป และถ้ามีกรณีที่เจ้าหนี้รายย่อยไม่อยู่ในรายชื่อเจ้าหนี้ เจ้าหนี้รายย่อยนี้จะได้รับการเยียวยาอย่างไร

๔.๒.๔ ข้อเสนออื่น ๆ

มีผู้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

๑.) ลูกหนี้ที่มีหนี้ไม่ถึงห้าสิบล้านบาท และไม่ใช่ SMEs มีช่องทางฟื้นฟูกิจการหรือไม่อย่างไร (โควิด - 19 อาจส่งผลต่างจากสถิติของกรมบังคับคดี)

๒.) วิทยากรแจ้งว่า จากการลงพื้นที่พบว่า SMEs มีจำนวนหนี้ไม่มาก ไม่ถึงสองล้านบาท จึงไม่กำหนดทุนทรัพย์ขั้นต่ำ แต่องค์ประกอบที่ปรับแก้ เช่น การประชุม การจัดกลุ่ม ทวงหนี้ จะย้อนแย้งกับเหตุผลที่ให้มา

๓.) ร่างกฎหมายที่เสนอนี้ จะเป็นการแย้งกับมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย ในการพักชำระหนี้และให้สถาบันการเงินช่วยเหลือ

๔.) มีข้อสังเกตว่าในเรื่องการตรวจสอบหนี้มีความเห็นว่าย่างคงต้องมีการกำหนดไว้ในร่างกฎหมาย เนื่องจากการตรวจสอบหนี้เป็นสิ่งสำคัญและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ก็เคยมีการกล่าวโทษผู้ที่เห็นว่าเป็นหนี้ปลอม ดังนั้น ถ้ามีการตรวจสอบหนี้ได้ก็จะเป็นเรื่องที่ดี

๕.) เห็นด้วยว่าต้องให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในช่วงสถานการณ์โควิด - 19 แต่อย่างไรก็ดีในการช่วยเหลือนี้ควรพิจารณาถึงผลกระทบในเรื่องอื่นด้วย เช่น กฎหมายไทยพยายามให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ในการให้กู้ยืมเงินในกระบวนการฟื้นฟูกิจการ ผลกระทบที่ตามมาคือ คดีฟื้นฟูจะมีจำนวนมากขึ้น มีคดีที่ศาลมากขึ้น นอกจากนี้ยังควรต้องคำนึงถึง cost of fund ด้วย

๖.) เจตนาของร่างกฎหมายฉบับนี้เพื่อต้องการช่วยเหลือลูกหนี้ แต่เมื่อพิจารณาจากหมวด ๓/๒ แล้ว กำหนดให้บุคคลธรรมดาที่ต้องการฟื้นฟูกิจการก็สามารถดำเนินการได้ในกรณีนี้มีความเห็นว่าเป็นการแก้ปัญหาไม่ถูกที่เพราะบุคคลเหล่านี้จะไม่ยอมไปศาล ดังนั้นจึงควรมีแผนฟื้นฟูเฉพาะกิจเป็นกรณีพิเศษเฉพาะบุคคลธรรมดาเพื่อให้การช่วยเหลือเป็นการชั่วคราวจะดีกว่าให้ลูกหนี้ต้องไปศาลทำให้คดีในศาลมากขึ้น จึงขอให้กรมบังคับคดีช่วยนำเสนอในประเด็นนี้ด้วย

๗.) ตามร่างกฎหมายฉบับนี้ควรเพิ่มเติมในเรื่องการเพิกถอนการฉ้อฉลไว้ด้วย

๘.) การแก้ไขกฎหมายไม่ควรแก้กฎหมายเพื่อแก้ปัญหาในระยะสั้น ควรต้องมีการคิดให้รอบคอบก่อนว่าจะแก้ไขในเรื่องใด นอกจากนี้ยังอยากให้พิจารณาว่าการแก้กฎหมายล้มละลายเป็นการแก้ไขที่ปลายเหตุหรือไม่

๕. คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

๕.๑ หลักการข้อ ๑. หมวด ๓/๑ (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้)

มีผู้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ เช่น การกำหนดให้ลูกหนี้ต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่ถึงห้าสิบล้านบาท อาจเป็นจำนวนที่ต่ำเกินไป เนื่องจากที่ผ่านมาคดีฟื้นฟูกิจการที่อยู่ในหมวด ๓/๑ มักจะมีจำนวนหนี้ไม่ต่ำกว่าร้อยล้านบาท นั้น กรมบังคับคดีได้กร่างมาตรา ๔๐/๓ กำหนดให้เมื่อลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือไม่สามารถที่จะชำระหนี้ตามกำหนดได้ และเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าห้าสิบล้านบาท สามารถยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้ เห็นควรให้คงไว้ เนื่องจากการกำหนดจำนวนห้าสิบล้านบาทดังกล่าว เป็นการอ้างอิงมาจากข้อมูลสถิติของกรมบังคับคดีที่ได้มีการจัดเก็บไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๖๐ จนถึงปัจจุบัน แต่การปรับปรุงแก้ไขเพิ่มจำนวนทุนทรัพย์ให้เป็นหนึ่งร้อยล้านบาท ยังไม่มีข้อมูลสนับสนุนในส่วนนี้

๕.๒ หลักการข้อ ๒. หมวด ๓/๒ (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)

๕.๒.๑ ส่วนที่ ๑ บทนิยาม

มีผู้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ เช่น ชื่อหมวด ๓/๒ ไม่สอดคล้องกับคำนิยาม และคำนิยามของคำว่า “ลูกหนี้” ไม่ชัดเจนเพียงพอ นั้น กรมบังคับคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า คำนิยามของคำว่า “ลูกหนี้” ตามร่างมาตรา ๔๐/๔๑ มิได้มีการกล่าวถึงลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ

ขนาดย่อม ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ประกอบการที่บัพัญญูติในหมวดนี้มุ่งหมายจะคุ้มครองให้ความช่วยเหลือ ประกอบกับ ลูกหนี้ผู้ประกอบการซึ่งมีหนี้สินไม่เกินห้าสิบล้านบาทนั้น โดยทั่วไปแล้วจะเป็นผู้ประกอบการที่มีลักษณะ เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งสิ้น และการไม่กำหนดให้กิจการของลูกหนี้ต้องเป็นกิจการที่มีการขึ้น ทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือมีการจดทะเบียนกับหน่วยงานอื่นของรัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการเปิดกว้างให้ลูกหนี้ทุกประเภทที่มีจำนวนหนี้ไม่ถึงห้าสิบล้านบาทซึ่งนับเป็นองค์กรธุรกิจ ขนาดกลางหรือขนาดย่อม โดยไม่จำเป็นต้องมีการขึ้นทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมให้สามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้ เนื่องจากการกำหนดเงื่อนไขให้จดทะเบียนกับ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เป็นการจำกัดจำนวนวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม จึงเห็นควรเพิ่มเติมข้อความว่า “มีลักษณะเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” เพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และให้แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๓/๒ ให้สอดคล้องกับคำนิยามดังกล่าวเป็น “กระบวนการ เกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม”

๕.๒.๒ ส่วนที่ ๒ การขอให้ฟื้นฟูกิจการ

มีผู้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ เช่น ไม่ควรกำหนดให้กรณีที่ลูกหนี้ยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ ครั้งแรกไม่สำเร็จหรือดำเนินการไม่สำเร็จในการยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ จะต้องพ้น ระยะเวลาหกเดือนก่อนจึงจะยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการอีกครั้งได้ นั้น กรมบังคับคดีกร่างมาตรา ๙๐/๙๔ (๓) กำหนดห้ามมิให้ลูกหนี้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ ในกรณีที่ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ ยกเลิกคำสั่งให้ ฟื้นฟูกิจการ หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ เนื่องจาก เป็นการลดโอกาสในการประวิงคดีของลูกหนี้ที่มีเจตนาไม่สุจริต โดยมุ่งหมายที่จะได้รับความคุ้มครองจากสภาวะ พักการชำระหนี้ รวมทั้งเป็นการลดการนำคดีขึ้นสู่ศาล

๕.๒.๓ ส่วนที่ ๓ การพิจารณาคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ

มีผู้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ เช่น การกำหนดให้เจ้าหนี้มีประกันสามารถบังคับเอาแก่ ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ เป็นการให้สิทธิแก่เจ้าหนี้มีประกันมากเกินไป และนอกเหนือจากลูกหนี้แล้ว ควรกำหนดให้บุคคลภายนอก สามารถเป็นผู้ทำแผนได้เช่นกัน นั้น กรมบังคับคดีกร่างมาตรา ๙๐/๑๐๑ (๕) กำหนดให้นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง รับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณา ห้ามมิให้เจ้าหนี้มีประกันบังคับชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอ ระยะเวลาดังกล่าวศาลอาจขยายได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามเดือน เพื่อให้ความคุ้มครอง แก่เจ้าหนี้มีประกัน ในการใช้สิทธิของตนบังคับแก่ทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันได้โดยไม่ติดข้อห้าม การบังคับแก่ทรัพย์สิน นอกจากนี้ การยกร่างมาตรา ๙๐/๑๐๑ (๕) ได้นำหลักการเดียวกับมาตรา ๙๐/๑๒ (๖) มาเทียบเคียง โดยลดทอนระยะเวลาลงให้สอดคล้องกับแผนฟื้นฟูกิจการสำหรับลูกหนี้ที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมที่ร่างกฎหมายกำหนดไว้เพียง ๓ ปี ในส่วนร่างมาตรา ๙๐/๑๐๓ กำหนดให้ลูกหนี้ เป็นผู้ทำแผน เห็นควรให้คงไว้ เนื่องจากกิจการที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นกิจการ ขนาดเล็กที่ไม่มีความยุ่งยากซับซ้อน การกำหนดให้ลูกหนี้เป็นผู้ทำแผนย่อมส่งผลดี เนื่องจากลูกหนี้ทราบ สถานการณ์ในกิจการของตนเองดีอยู่แล้ว และการกำหนดให้ลูกหนี้เป็นผู้ทำแผนเอง ทำให้ลูกหนี้ไม่ต้อง เสียค่าใช้จ่ายในการจ้างบุคคลอื่นเป็นผู้ทำแผน

๕.๒.๔ ส่วนที่ ๔ การทวงหนี้

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

๕.๒.๕ ส่วนที่ ๕ การประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ

มีผู้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ เช่น ในเรื่องการจัดกลุ่มเจ้าหนี้ ควรกำหนดแต่เพียงว่าให้ เจ้าหนี้ที่มีสิทธิเรียกร้องหรือผลประโยชน์ที่มีสาระสำคัญเหมือนกันหรือทำนองเดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

ควรเพิ่มกลุ่มเจ้าหน้าที่เป็นลูกจ้าง ในกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหน้าที่ไม่ยอมรับแผน ควรเพิ่มเติมเงื่อนไขให้เมื่อศาลเห็นสมควรอาจมีคำสั่งให้ลูกหนี้ล้มละลายหรือให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดได้ นั้น กรมบังคับคดียกร่างมาตรา ๕๐/๑๐๘ กำหนดให้มีการจัดกลุ่มเจ้าหน้าที่เป็นจำนวน ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเจ้าหน้าที่มีประกัน กลุ่มเจ้าหน้าที่ไม่มีประกัน ในมูลหนี้ที่เกิดจากการประกอบกิจการ และกลุ่มเจ้าหน้าที่ไม่มีประกันในมูลหนี้ที่ไม่ได้เกิดจากการประกอบกิจการ เห็นควรให้คงไว้ เนื่องจากการจัดกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่ครอบคลุมเพียงพอแล้วสำหรับลูกหนี้ที่มีลักษณะกิจการเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในส่วนร่างมาตรา ๕๐/๑๑๑ กำหนดให้ในการประชุมเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาแผน หากที่ประชุมเจ้าหน้าที่มีมติไม่ยอมรับแผน หรือเจ้าหน้าที่ไม่ลงมติประการใด หรือไม่มีเจ้าหน้าที่ไปประชุม ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วน และอาจมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ เห็นควรให้คงไว้ เนื่องจากวัตถุประสงค์ของบทบัญญัติในหมวดนี้คือการให้ลูกหนี้ที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ มิได้มีความมุ่งหมายให้มีผลไปถึงการล้มละลายหรือพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ประกอบกับหากการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไม่เป็นผลสำเร็จตามบทบัญญัติในหมวดนี้แล้ว เจ้าหน้าที่ยังคงมีช่องทางในการฟ้องเป็นคดีแพ่งหรือคดีล้มละลายต่อศาลต่อไปได้

๕.๒.๖ ส่วนที่ ๖ การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ

มีผู้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ เช่น เมื่อการฟื้นฟูกิจการไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ควรเพิ่มเติมข้อความว่า ควรเพิ่มเติมเงื่อนไขให้เมื่อศาลเห็นสมควรอาจมีคำสั่งให้ลูกหนี้ล้มละลายหรือให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด นั้น กรมบังคับคดียกร่างมาตรา ๕๐/๑๑๕ วรรคสอง กำหนดให้กรณีศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผน ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๕๐/๑๐๖ วรรคสาม มาบังคับใช้โดยอนุโลม เห็นควรให้คงไว้ เนื่องจากวัตถุประสงค์ของบทบัญญัติในหมวดนี้คือการให้ลูกหนี้ที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ มิได้มีความมุ่งหมายให้มีผลไปถึงการล้มละลายหรือพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด

๕.๒.๗ ส่วนที่ ๗ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน

มีผู้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ เช่น ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการแก้ไขแผน และในกรณีที่ลูกหนี้ปกปิดรายละเอียดแห่งหนี้สินหรือแสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินไม่ครบถ้วน จะมีมาตรการเยียวยาเจ้าหน้าที่อย่างไร นั้น กรมบังคับคดีพิจารณาแล้วเห็นควรเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องการแก้ไขแผน เนื่องจากการฟื้นฟูกิจการอาจมีการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทหรือสถานการณ์ จึงควรมีบทบัญญัติที่กำหนดวิธีดำเนินการสำหรับกรณีที่ประสงค์จะแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการไว้ด้วย โดยให้เพิ่มเติมมาตราใหม่ในส่วนนี้ และในกรณีที่ลูกหนี้ปกปิดรายละเอียดแห่งหนี้สินหรือแสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินไม่ครบถ้วน กรมบังคับคดีเห็นควรเพิ่มเติมมาตราใหม่ในส่วนนี้ ให้เจ้าหน้าที่สามารถยื่นคำร้องต่อศาลกรณีลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินหรือแสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินไม่ครบถ้วน โดยกำหนดให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วน เพื่อศาลจะได้ทำการไต่สวนและมีคำสั่งให้แก้ไขแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

๕.๒.๘ ส่วนที่ ๘ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

มีผู้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ เช่น เมื่อการฟื้นฟูกิจการไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ควรเพิ่มเติมข้อความ หรือเงื่อนไขให้เมื่อศาลเห็นสมควรอาจมีคำสั่งให้ลูกหนี้ล้มละลายหรือให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด นั้น กรมบังคับคดียกร่างมาตรา ๕๐/๑๑๖ วรรคสอง กำหนดให้ หากเห็นได้ชัดว่ากระบวนการฟื้นฟูกิจการจะไม่สำเร็จหรือการฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานให้ศาลทราบ ถ้าศาลเห็นสมควรก็ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ เห็นควรให้คงไว้ เนื่องจากวัตถุประสงค์ของบทบัญญัติในหมวดนี้คือ การให้ลูกหนี้ที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ มิได้มีความมุ่งหมายให้มีผลไปถึงการล้มละลายหรือพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด และหากการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไม่เป็นผลสำเร็จตามบทบัญญัติในหมวดนี้แล้ว เจ้าหน้าที่ยังคงมีช่องทางในการฟ้องเป็นคดีแพ่งหรือคดีล้มละลายต่อศาลต่อไปได้ นอกจากนี้ เงื่อนไขในการเข้าสู่

กระบวนการตามร่างมาตรา ๙๐/๙๒ และร่างมาตรา ๙๐/๙๕ กำหนดให้ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ ซึ่งไม่ใช่เงื่อนไขในการฟ้องขอให้ล้มละลายได้

๕.๒.๙ ส่วนที่ ๙ บทกำหนดโทษ

มีผู้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ เช่น คดีฟื้นฟูกิจการไม่ใช่คดีอาญา นั้น กรมบังคับคดีเห็นควรให้คงไว้ เพื่อเป็นมาตรการป้องปรามเพื่อไม่ให้บุคคลใดไม่ว่าจะเป็นลูกหนี้ เจ้าหนี้ หรือผู้อื่นใช้กฎหมายนี้โดยไม่สุจริต รวมทั้งเป็นมาตรการส่งเสริมและตรวจสอบความสุจริตของลูกหนี้ในการแสดงข้อมูลทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งนี้ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามกฎหมายกำหนด

๕.๓ หลักการข้อ ๓. หมวด ๓/๓ (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัด)

มีผู้แสดงความคิดเห็นในข้อนี้ เช่น การนำเอาหลักการ prepackaged ในบทบัญญัติ SMEs มาใช้ในกระบวนการแบบเร่งรัดเหมาะกับธุรกิจขนาดใหญ่อย่างไร ในส่วนของหมวด ๓/๓ ที่จะใช้กับองค์กรขนาดใหญ่ด้วย ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าหนี้จะมีความซับซ้อน ดังนั้น จึงอาจมีกรณีที่เจ้าหนี้รายย่อยจะถูกหลงลืมไป และถ้ามีกรณีที่เจ้าหนี้รายย่อยไม่อยู่ในรายชื่อเจ้าหนี้ เจ้าหนี้รายย่อยนี้ จะได้รับการเยียวยาอย่างไรนั้น กรมบังคับคดีเห็นว่า การนำหมวด ๓/๓ ไปปรับใช้กับกิจการขนาดใหญ่ตามร่างกฎหมายฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการเพิ่มช่องทางอีกช่องทางหนึ่งให้แก่กิจการขนาดใหญ่ที่ต้องการความรวดเร็วสำหรับกระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัด ซึ่งจะใช้เวลาน้อยกว่ากระบวนการฟื้นฟูกิจการเต็มรูปแบบตามหมวด ๓/๑ และในกรณีที่ลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินของตน หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ไม่ถูกต้อง ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้มีการยกร่าง มาตรา ๙๐/๑๓๗ ไว้เพื่อให้ศาลนัดไต่สวน และเมื่อปรากฏว่าลูกหนี้ไม่ได้แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินของเจ้าหนี้จริง ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

๖. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กรมบังคับคดีได้ยกร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้) โดยได้พิจารณาถึงผลจากการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณา

กรมบังคับคดี

Legal Execution Department

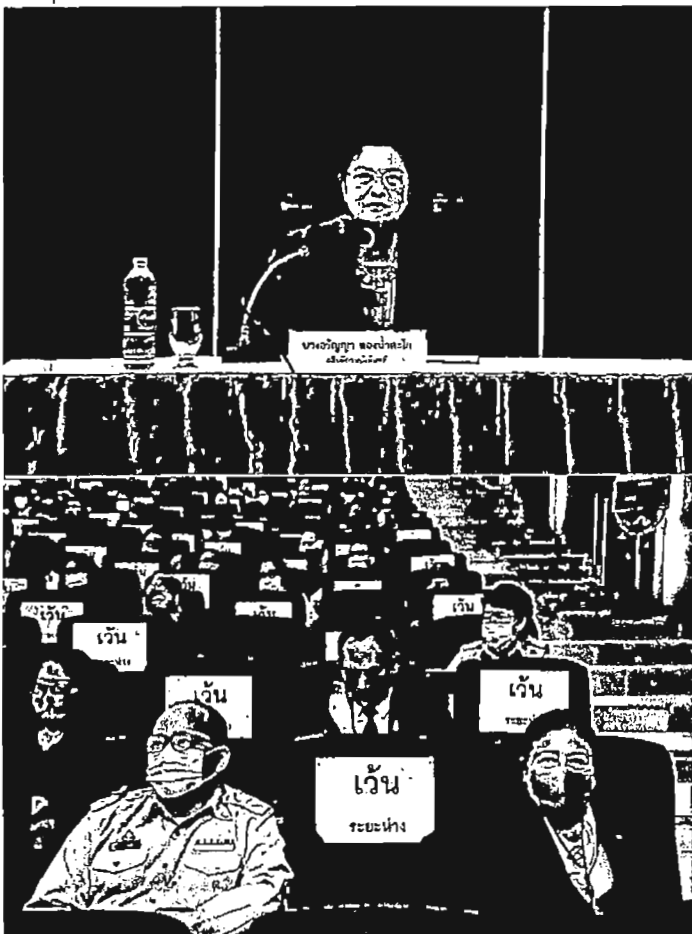
หน้าหลัก / ข่าวทั้งหมด / กรมบังคับคดีจัดโครงการประชุมรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กรมบังคับคดีจัดโครงการประชุมรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒๗/๑๐/๒๕๖๓

วันที่ 26 ตุลาคม 2563 เวลา 13.00 น. นางอรุณญา ทองน้ำตะโก อธิบดีกรมบังคับคดี เป็นประธานในพิธีเปิดโครงการประชุมรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น ประกอบด้วย ผู้แทนจากศาล สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนประชาชนที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมจำนวน 180 คน ณ ห้องชายทอดตลาด อาคารอัสติพรพรข กรมบังคับคดี การจัดโครงการดังกล่าว ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับความรู้เกี่ยวกับรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จากวิทยากรกรมบังคับคดี ประกอบด้วย "การกำหนดจำนวนหนี้ของลูกหนี้ที่สามารถร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการได้สำหรับลูกหนี้ที่เป็นองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ ตามหมวด 3/1" โดยนางภัทรภร เวชรังษี ผู้อำนวยการกองฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ "กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามหมวด 3/2" โดยนายเชษฐชฎิล กาญจนอุดมการณ์ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมายฝ่าย 3 กองฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ รักษาการในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการบังคับคดีล้มละลาย และ "กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัด ตามหมวด 3/3" โดยนางสาวกรรติน์ นันทกสิกร นิติกรชำนาญการพิเศษ กองพัฒนาระบบการบังคับคดีและประเมินราคาทรัพย์สิน การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จากบุคคลผู้ปฏิบัติงานและผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน ตามกระบวนการตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และเพื่อนำความคิดเห็นไปปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพต่อไป

อัลบั้มรูปภาพ

กรมบังคับคดี
Legal Execution Department

เปลี่ยนการแสดงผล : A A A

หน้าหลัก **เกี่ยวกับกรมบังคับคดี** > **สายตรงผู้บริการ** **บริการประชาชน** **ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร** **จัดซื้อจัดจ้าง** > **หน่วยงานอื่นๆ** >

เจ้าหน้าที่กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรมต้องปฏิบัติตามหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อากน และ ไม่ละเลย หากพบเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของกรมบังคับคดีมีการเรียกรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ประทุษร้ายโดยไม่เหมาะสมหรือทุจริต ขอให้แจ้งต่อ ขอจึงกรมบังคับคดี หมายเลขโทรศัพท์ 02-881-4800 และเรื่องทั่วไปติดต่อ 02-881-4999

ขอเชิญร่วมแสดงความยินดีกับเจ้า ... พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๓ (เกี่ยวข้องกับกระบวนการเป็นลูกจ้างการของลูกจ้าง) ระหว่างวันที่ 7 - 22 ตุลาคม พ.ศ. 2563

รายละเอียด

วัตถุประสงค์

เพื่อให้มีผลใช้บังคับแก่...

การยื่นคำขอรับชำระหนี้คดีเป็นลูกจ้าง
บริษัท ทรูวิชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

E-SERVICE

- ระบบยื่นคำขอรับชำระหนี้ทางอิเล็กทรอนิกส์
- บริษัท การบินไทย จำกัด(มหาชน) ๐๐๐ เขต
- ระบบสอนถามสดถามะคดี

ข้อมูลบริการ

- คู่มือขั้นตอนการบังคับคดี
- กระบวนการฟื้นฟูกิจการ SMEs
- คำพิพากษายกฟ้องประชาชน

กรมบังคับคดี

Legal Execution Department

เปลี่ยนการแสดงผล

หน้าหลัก [เกี่ยวกับกรมบังคับคดี](#) [ฝ่ายคดี](#) [บริการประชาชน](#) [ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร](#) [จัดซื้อจัดจ้าง](#) [หน่วยงาน](#)

รมบังคับคดีขอเชิญร่วมรับฟังความคิดเห็น...

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กระบวนการขึ้นสู่การพิจารณาของลูกหนี้)
ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็นเห็นร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เกี่ยวกับกระบวนการขึ้นสู่การพิจารณาของลูกหนี้)
แบบแสดงความคิดเห็น

เกี่ยวกับกรมบังคับคดี

- > ประวัติกรมบังคับคดี
- > โครงสร้างกรมบังคับคดี
- > วิสัยทัศน์ / พันธกิจ
- > ภารกิจอำนาจหน้าที่
- > ผู้บริหารกรมบังคับคดี
- > ผู้บริหารศาลในได้สาขาสหสาขาสูง
- > ความสำเร็จบังคับคดี
- > แผนปฏิบัติการบังคับคดี

บริการประชาชน e-Service

- > ใช้ระบบเชื่อมตามแผนแม่บท
- > ค้นหาทรัพย์สินของเจ้าหนี้และลูกหนี้
- > ตรวจสอบเจ้าหนี้ของเจ้าหนี้และลูกหนี้
- > ยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์
- > ระบบรับจองคิวตัวการบังคับคดีล่วงหน้า
- > การส่งมอบทรัพย์สินและเอกสารไปยังผู้ทรงอำนาจ
- > ขาของตลาดหลักทรัพย์
- > รายงานผลการขงตลาดหลักทรัพย์

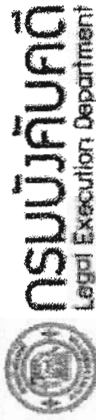
ติดต่อเรา

- > สาขาส่งผู้ชำระ
 - > สมุดโทรศัพท์
 - > หมายเลขโทรสาร
 - > แผนกบริหารบังคับคดี
- ข้อมูลบริการ
- > คู่มือขั้นตอนการบังคับคดี
 - > คู่มือกฎหมายเพื่อประชาชน
 - > คู่มือผู้ถือหุ้นกับขงตลาดหลักทรัพย์

เว็บไซต์บังคับคดี
89/1 ถนนบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร 10700
โทร 0-2881-6999 (จันทร์-ศุกร์ 20 ชั่วโมง)
โทรสาร กรมบังคับคดี - 1111 ต่อ 79

Website Policy Security

หน้าหลัก | เกี่ยวกับกรมบังคับคดี | ข่าวสาร | ติดต่อเรา

เจ้าหน้าที่กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรมต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ซื่อตรง และ เสียสละ หากพบเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของกรมบังคับคดีมีการเรียกรับหรือยักยอกทรัพย์สินหรือทุจริต ขอให้แจ้งเบาะแสหรือร้องเรียนได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ 02-881-4800 และเบอร์โทรไปรษณีย์ 02-881-4999

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้) และ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2563 เวลา 13.00 - 16.30 น.พีกา

กรมบังคับคดี 189/1 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700 หรือสำนักงานบังคับคดีทั่วประเทศ
 โทร. 0-2881-4999 หรือ โทรสาร 02-881-4999 www.led.go.th | www.facebook.com/led.moj | www.twitter.com/led.moj | www.youtube.com/channel/UC...

วัตถุประสงค์

การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ

วัตถุประสงค์

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบังคับคดี

กระบวนการฟื้นฟูกิจการ SMEs

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

- 1. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นปฏิญญาของลูกหนี้)
- 2. รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
- 3. ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (กระบวนการที่ผู้ฟ้องลูกหนี้)
- 4. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... (เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการขึ้นปฏิญญาของลูกหนี้)
- 5. แบบแสดงความคิดเห็น

เกี่ยวกับกรมบังคับคดี

- > ประวัติกรมบังคับคดี
- > โครงสร้างกรมบังคับคดี
- > วิสัยทัศน์ / พันธกิจ
- > การจัดการงานคดี
- > ผู้บริหารกรมบังคับคดี
- > ผู้บริหารที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งคดี
- > บริการกรมบังคับคดี
- > แผนกลยุทธ์กรมบังคับคดี

บริการประชาชน e-Service

- > ใช้ระบบระบบแผนงานคดี
- > ค้นหาหรือปรึกษาศาลปกครองคดี
- > ตรวจสอบเจ้าพนักงานล้มละลาย
- > ค้นหาเรื่อง การอุทธรณ์คดี
- > ตรวจสอบเรื่องคดีความล้มละลาย
- > การดำเนินการคดีล้มละลาย
- > ขอยกคดีล้มละลายในศาลปกครอง
- > รายงานผลการปฏิบัติตามคดี

ติดต่อเรา

- > สาขาวิเทศบริหาร
- > สาขาบริหารคดี
- > สำนักงานราชกิจจานุเบกษา
- > แผนกบริหารคดี

ข้อมูลบริการ

- > ศูนย์คุ้มครองการบังคับคดี
- > ศูนย์กฎหมายเพื่อประชาชน
- > ศูนย์ผู้เสียหายจากคดีล้มละลาย

ลิงก์หน่วยงาน (Links)

- > กองทัพบก
- > กองเรือรบ
- > กองทัพอากาศ
- > กรมการปกครอง
- > กรมการขนส่งทางบก
- > กรมการขนส่งทางเรือ
- > กรมการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
- > กรมการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
- > กรมการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ